

Forslag
til
Lov om erhvervsfremme
(erhvervsfremmeloven)

Kapitel 1

Formål

§ 1. Formålet med denne lov er at styrke udviklingen i dansk erhvervsliv gennem en sammenhængende erhvervsfremmeindsats på tværs af hele Danmark, der sigter mod

- 1) at forbedre rammevilkårene for at starte, udvikle og drive virksomhed i Danmark med fokus på virksomhedernes behov,
- 2) at fremme produktivitet, konkurrenceevne og internationalisering hos danske virksomheder,
- 3) at fremme tilpasningen i erhvervsstrukturen til konkurrenceforhold, nye teknologier og forretningsmodeller, miljøforhold og den samfundsmæssige udvikling i øvrigt,
- 4) at fremme den lokale og regionale erhvervsudvikling og beskæftigelse,
- 5) undgå overlap mellem offentlige erhvervsfremmeindsatser og -aktører samt sikre øget koordinering og samarbejde,
- 6) at fremme et efterspørgselsdrevet og sammenhængende erhvervsfremmesystem,
- 7) at udvikle samarbejdet mellem de private erhverv, herunder iværksættere, og offentlige myndigheder om erhvervsfremme,
- 8) at fremme brugen af digitalisering i erhvervsfremmesystemet,
- 9) at fremme udviklingen af menneskelige ressourcer, herunder udviklingen af lokale kompetencer,
- 10) at fremme vækst og udvikling i turismeerhvervet, og
- 11) at fremme udviklingsaktiviteter i yderområderne.

Kapitel 2

Erhvervsministerens beføjelser

§ 2. Inden for de bevillinger, der afsættes på de årlige finanslove, kan erhvervsministeren til opfyldelse af lovens formål iværksætte erhvervsfremmeaktiviteter, herunder bl.a.

- 1) analyser og evalueringer af erhvervspolitisk relevans, herunder vedrørende potentielle indsatsområder og eksisterende initiativer, samt regionale, nationale og internationale rammevilkår,
- 2) rådgivning om erhvervsudvikling, herunder om udvikling af såvel den nationale som den regionale og lokale erhvervsstruktur,
- 3) rådgivning om danske erhvervspolitiske interesser i forbindelse med forhandlinger om og implementering af internationale vilkår for erhvervslivet og om dansk erhvervslivs udfordringer i forbindelse med globaliseringen,
- 4) aktiviteter til fremme af regional og lokal erhvervsudvikling,
- 5) aktiviteter til fremme af udviklingen af nye samarbejdsformer, herunder offentlig-privat samarbejde og samarbejde mellem virksomheder, organisationsudvikling og udnyttelse af ledelsesmæssig og markeds mæssig viden,
- 6) aktiviteter til fremme af etablering af nye virksomheder,
- 7) aktiviteter til fremme af virksomhedernes opbygning af kompetence til design, markedsføring og eksport,

- 8) aktiviteter til fremme af forbedret produktivitet, øget internationalisering og øget forståelse for samfundsmæssige forhold og
- 9) aktiviteter til fremme af akkreditering, standardisering og metrologi.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan yde hel eller delvis finansiering og tilbyde andre økonomiske incitamentter til aktiviteter, der iværksættes inden for lovens formål. Finansieringen kan udbetales forskudsvis med vilkår om, at aktiviteternes endelige afregning efterfølgende kan godkendes.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler for tilbagebetaling af den ydede finansiering.

§ 3. Erhvervsministeren kan udstede nærmere regler om gennemførelse af de af ministeren iværksatte erhvervsfremmeaktiviteter.

Stk. 2. For aktiviteter, der iværksættes efter denne lov, kan erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om administration, herunder om behandling af ansøgninger om medfinansiering til offentlige myndigheder, organisationer, institutter, virksomheder og enkeltpersoner m.v., regler om godkendelse, regnskabsaflæggelse, revision, kontrol og tilsyn og regler om afgivelse af oplysninger og regnskaber.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af EU's informationsprocedure for tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 764 af 9. juli 2008 om procedure for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat, og om ophævelse af beslutning nr. 3052/95/EF af 13. december 1995 om indførelse af en ordning for gensidig information om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet.

§ 4. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Erhvervsministeriet, underliggende myndighed, regioner og kommuner og om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur m.v.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse samt offentlige eller private institutioner, som erhvervsministeren i henhold til bemyndigelse har henlagt sine beføjelser til, om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

§ 5. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at myndigheder m.v., jf. § 4, stk. 1 og 4, kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den myndighed m.v., jf. § 4, stk. 1 og 4, der har udstedt afgørelserne og dokumenterne, som afsender.

§ 6. Hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end en offentlig myndighed m.v., jf. § 4, stk. 1 og 4, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

§ 7. Erhvervsministeren kan henlægge sine beføjelser efter denne lov, jf. dog stk. 3, til underliggende myndighed. Ministeren kan fastsætte regler om klageadgang, herunder at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. For erhvervsfremmeaktiviteter, som er iværksat i henhold til denne lov, og som af erhvervsministeren er henlagt til administration i underliggende myndighed, kan ministeren bestemme, at den underliggende myndighed i nærmere bestemt omfang kan henlægge opgaver ved administrationen af konkrete aktiviteter til anden offentlig myndighed eller privat institution.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan henlægge sine beføjelser efter lovens kapitel 9 til underliggende myndighed.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan bestemme, at de beføjelser, der i medfør af stk. 3 er henlagt til en underliggende myndighed, og som vedrører administrationen af de metrologiske regler, som er fastsat i medfør af § 19, kan henlægges til en anden offentlig myndighed eller en privat institution. Den underliggende myndighed indgår i givet fald de nødvendige aftaler herom. Henlægges de beføjelser, som er nævnt i 1. pkt., til en privat institution, finder forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen anvendelse på institutionens virksomhed med administration af det pågældende område.

Kapitel 3

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse

§ 8. Erhvervsministeren nedsætter Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Stk. 2. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse har til formål at understøtte en sammenhængende decentral erhvervsfremmeindsats, herunder at der er sammenhæng mellem den decentrale og statslige indsats.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for Danmarks Erhvervsfremmebestyrelsens virke.

Stk. 4. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse kan nedsætte et eller flere bevillings-, indstillings- eller ekspertudvalg til behandling af ansøgninger om medfinansiering.

Stk. 5. Erhvervsministeren stiller sekretariat til rådighed for Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

§ 9. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse har til opgave at igangsætte og finansiere decentrale erhvervsfremmeindsatser, herunder bl.a. at

- 1) formulere en strategi, der danner grundlaget for udmøntningen af den decentrale erhvervsfremmeindsats. Erhvervshusenes bestyrelser skal bidrage til strategien, herunder i formuleringen af regionale kapitler, for at underbygge den lokale forankring. Andre relevante interessenter inddrages efter behov,
- 2) udarbejde lokale og landsdækkende programmer og udbyde projekter til opfyldelsen af strategien, jf. nr. 1, og træffe afgørelse herom,
- 3) afgive efter reglerne i lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond og anden lovgivning indstilling til erhvervsministeren om anvendelse af regionalfonds- og socialfondsmidler,
- 4) på anmodning kunne rådgive erhvervsministeren om udformningen af den nationale erhvervs- og vækstpolitik,
- 5) udtale sig som høringspart om regionernes udviklingsstrategier,
- 6) styrke koordinationen mellem den kommunale og nationale erhvervs- og vækstpolitik og bidrage til en sammenhængende indsats for vækst og erhvervsudvikling i hele Danmark,
- 7) udmønte midler til lokale og tværgående turismeprojekter inden for rammerne af den nationale strategi for dansk turisme, der udarbejdes af Det Nationale Turismeforum, herunder en destinationsudviklingspulje, der kun kan søges af destinationselskaber, og træffe afgørelse herom, og
- 8) igangsætte og finansiere grænseoverskridende og internationale aktiviteter, der medvirker til opfyldelse af lovens formål, jf. § 1, og som ligger inden for strategien i stk. 1, og træffe afgørelse herom.

Stk. 2. Strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats skal tage udgangspunkt i lokale og regionale vækstudfordringer, rammevilkår og erhvervsspecialisering. Den skal endvidere være koordineret med relevante statslige strategier f.eks. på det erhvervspolitiske, turismepolitiske, forsknings- og innovationspolitiske og det internationale område.

Stk. 3. Erhvervsfremmestrategien skal aftales med erhvervsministeren.

Stk. 4. Til at fremme lovens formål kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse helt eller delvist finansiere decentrale erhvervsfremmeprojekter og medfinansiere strukturfondsprojekter inden for rammerne af § 1.

Stk. 5. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse skal indstille til Uddannelses- og Forskningsministeriet erhvervs- og teknologiområder inden for hvilke, ministeriet udbyder statslige forsknings- og udviklingsmidler til klynger og netværksaktiviteter.

Stk. 6. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse evaluerer gennem deres koordinerende rolle, om der er sammenhæng mellem lokale erhvervsfremmeindsatser og strategien, jf. stk. 1, nr. 1, og om der etableres overlappende erhvervsfremmeindsatser. Tillige evaluerer Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse løbende inddragelsen af private aktører i den offentligt finansierede erhvervsfremme, og om den offentligt finansierede erhvervsfremme konkurrerer med velfungerende private markeder.

§ 10. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse består af 16 medlemmer og en formand.

Stk. 2. Medlemmerne af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse udpeges således:

- 1) 5 kommunale medlemmer udpeges af kommunekontaktråd (KKR),
- 2) 6 medlemmer fra erhvervslivet, herunder mindst én fra en lille eller mellemstor virksomhed og én fra en turismevirksomhed, udpeges af erhvervsministeren efter indstilling fra erhvervsorganisationer,
- 3) 1 medlem udpeges af regionsrådene,
- 4) 2 medlemmer repræsenterer medarbejdersiden og udpeges af erhvervsministeren efter indstilling fra arbejdstagerorganisationer,
- 5) 1 medlem fra en videninstitution udpeges af uddannelses- og forskningsministeren, og
- 6) 1 medlem, der repræsenterer staten, udpeges af erhvervsministeren.

Stk. 3. Formanden skal være fra erhvervslivet og udpeges af erhvervsministeren.

Stk. 4. Formanden og medlemmerne udpeges for op til 4 år ad gangen med mulighed for genudpegelse én gang.

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke parter i stk. 2 der er indstillingsberettigede til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Stk. 6. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse fastlægger selv sin forretningsorden, som skal godkendes af erhvervsministeren. Afgørelser træffes ved simpelt flertal. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 7. Erhvervsministeren kan bestemme, at afgørelser, som træffes af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse i medfør af § 9, stk. 1, nr. 2, 3, 7 og 8, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 4

Digital erhvervsfremme

§ 11. Erhvervsstyrelsen fører en fællesoffentlig digital platform, der har til formål at gøre information, service og ydelser i erhvervsfremmesystemet mere enstrengt og tilgængelige for virksomheder, end de er i dag. Myndigheder har pligt til at levere relevant indhold til den digitale platform.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen og andre offentlige myndigheder og øvrige erhvervsfremmeaktører, jf. stk. 4, kan med samtykke fra den enkelte virksomhed indsamle og behandle, herunder samkøre, samt udveksle oplysninger om den pågældende virksomhed for at målrette vejledningen og ydelser til virksomheden på den digitale platform og i det øvrige erhvervsfremmesystem.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen og andre offentlige myndigheder og øvrige erhvervsfremmeaktører, jf. stk. 4, kan uden samtykke fra en virksomhed, der deltager i erhvervsfremmeaktiviteter i henhold til denne lov, indsamle og behandle, herunder samkøre, samt udveksle oplysninger om virksomheden, som de er i besiddelse af, samt fra andre offentligt tilgængelige kilder, som er nødvendige af hensyn til myndighedernes kontrol og tilsyn.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for den digitale platforms virke inden for denne bestemmelses formål, jf. stk. 1, herunder om krav til indhold på den digitale platform, samt regler om indsamling, videregivelse og anden behandling af oplysninger efter stk. 2 og 3, herunder om hvornår og til hvilke formål og opgaver oplysninger kan indsamles og behandles, hvilke erhvervsfremmeaktører, der har adgang til oplysningerne, hvornår sletning af oplysninger

skal finde sted, og om de tekniske, organisatoriske og administrative foranstaltninger, der skal iagttages ved behandlingen.

Kapitel 5

Erhvervshuse

§ 12. Der oprettes tværkommunale erhvervshuse til varetagelse af de formål, der er fastsat i stk. 3. Erhvervshusene oprettes som selvstændige institutioner inden for den offentlige forvaltning med mulighed for at tilknytte filialer.

Stk. 2. Erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om standardvedtægter gældende for alle erhvervshuse. Det nærmere indhold af standardvedtægter for erhvervshusene sker efter aftale med KL. Bestyrelserne for erhvervshusene fastlægger forretningsordenen for de enkelte erhvervshuse. Forretningsordenen skal godkendes af erhvervsministeren. Ændringer af forretningsordenen følger samme procedure.

Stk. 3. Erhvervshusene har bl.a. til formål:

- 1) at fungere som tværkommunale kompetencecentre, der samler specialiserede faglige kompetencer om virksomhedsdrift og -udvikling,
- 2) at understøtte erhvervslivet og erhvervsudvikling i hele Danmark ved at gøre specialiseret erhvervsservice tilgængeligt for alle virksomheder,
- 3) at fungere som fysiske knudepunkter for erhvervsfremme herunder sikre den decentrale indgang til højt specialiserede ydelser i staten, og
- 4) at bidrage til strategien fra Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, herunder i formuleringen af regionale kapitler, for at underbygge den lokale forankring.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan efter aftale med KL fastsætte nærmere regler om erhvervshusenes opgaver og organisering.

§ 13. Hvert erhvervshus ledes af en bestyrelse. Erhvervshusenes bestyrelser består af 10 medlemmer og 1 observatør.

Stk. 2. Bestyrelserne sammensættes af

- 1) 3 medlemmer, der udpeges af Kommunekontakttrådene (KKR) blandt kommunale politiske repræsentanter,
- 2) 4 medlemmer, der udpeges af KKR blandt virksomhedsrepræsentanter, herunder små- og mellemstore virksomheder, efter indstilling fra erhvervsorganisationer,
- 3) 1 medlem, der udpeges af KKR blandt repræsentanter fra en videninstitution,
- 4) 1 medlem fra en arbejdstagerorganisation, der indstilles af de faglige hovedorganisationer i fællesskab, og
- 5) 1 medlem, der udpeges af regionsrådene.

Stk. 3. KKR udpeger formanden for hver bestyrelse. Formanden skal være folkevalgt og gerne have baggrund i det private erhvervsliv.

Stk. 4. I bestyrelsen deltager 1 observatør fra Erhvervsministeriet.

Stk. 5. Bestyrelserne ansætter erhvervshusenes direktioner med mindre andet fremgår af forretningsordenen.

Stk. 6. Erhvervsministeren fører tilsyn med erhvervshusene og disses filialer. Erhvervsministeren kan til enhver tid kræve de oplysninger om erhvervshusenes virksomhed, som findes nødvendige til udøvelse af tilsynet. Erhvervshusenes regnskab aflægges årligt efter årsregnskabslovens regler. Årsregnskabet revideres af en godkendt revisor og indsendes efterfølgende til Erhvervsministeriet. Nærmere regler herom fastsættes i forretningsordenen for erhvervshusene, jf. § 12, stk. 2.

Kapitel 6

Kommuner

§ 14. Kommuner kan efter denne lov varetage lokale erhvervsfremmeaktiviteter, der omfatter erhvervsservice og erhvervsudvikling.

Stk. 2. Der må ikke være overlap mellem aktiviteterne i erhvervshusene og den indsats, der foregår i kommunerne enkeltvis. For at undgå overlap kan kommuner alene varetage lokale erhvervsserviceaktiviteter, der ikke i forvejen udbydes af erhvervshuset, jf. § 12, stk. 1, eller af den højtspecialiserede statslige erhvervsfremme.

Stk. 3. Ved igangsættelse af erhvervsfremmeaktiviteter, herunder aktiviteter inden for vækst og udvikling i turismeerhvervet, der går videre end lokal erhvervsudvikling, skal kommunerne sikre sig, at aktiviteten ligger inden for rammerne af den samlede strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats, jf. § 9, stk. 1, nr. 1.

Stk. 4. Kommunernes erhvervsfremmeindsatser skal være bredt tilgængelige for virksomhederne.

Stk. 5. Kommunernes erhvervsfremmeindsatser må ikke virke konkurrenceforvridende i forhold til det private erhvervsliv, herunder må der ikke ydes direkte finansiel støtte til enkelte erhvervsvirksomheder.

Stk. 6. Kommuner kan ansøge Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse om medfinansiering til lokale erhvervsfremmeprojekter.

Stk. 7. Uanset stk. 1 er det ikke tilladt for kommuner selvstændigt at varetage opgaver inden for kapitalformidling, eksportfremme, etablere en digital platform for erhvervsfremme eller iværksætte indsatser om digitalisering og ny teknologi, nye forretningsmodeller og klynger.

Stk. 8. Kommunerne kan varetage aktiviteter efter stk. 1 som en del af kommunens forvaltning eller i regi af selvstændige juridiske enheder.

Stk. 9. Kommuner i grænselandet mellem to erhvervshuse kan flytte til det erhvervshus, som de oplever den største tilknytning til. En flytning indstilles af KKR og godkendes af erhvervsministeren.

Kapitel 7

Regioner

§ 15. Regionerne kan udarbejde en regional udviklingsstrategi. Strategien omfatter regionernes lovhjemlede opgaver inden for regional udvikling, samt i tilknytning hertil den fremtidige udvikling i regionen, infrastruktur, udvikling i yderområderne, natur og rekreative formål, grøn omstilling og klimatilpasning samt evt. grænseoverskridende samarbejder.

Stk. 2. Den regionale udviklingsstrategi må ikke omhandle erhverv, turisme og vækst. De regionale udviklingsstrategier udarbejdes under hensyntagen til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats.

Stk. 3. Den regionale udviklingsstrategi skal udarbejdes i samarbejde med relevante lokale, regionale og statslige interessenter. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse skal, jf. § 9, stk. 1, nr. 5, høres om indholdet af strategien inden den offentlige høring, jf. stk. 5.

Stk. 4. Endvidere kan den regionale udviklingsstrategi indeholde en redegørelse for de initiativer, som regionsrådet vil foretage som opfølgning på strategien.

Stk. 5. Inden vedtagelsen af den regionale udviklingsstrategi skal regionsrådet foretage en offentlig høring af udkast til strategien. Regionsrådet fastsætter en frist på mindst 8 uger for fremsættelse af kommentarer. Offentliggørelse kan udelukkende ske digitalt.

Stk. 6. Regionerne skal som led i udarbejdelse af og opfølgningen på den regionale udviklingsstrategi iagttage rammebetingelserne for de regionale udviklingsområder.

Stk. 7. Erhvervsministeren fastsætter regler om regioners grænseoverskridende og internationale samarbejde samt om nedsættelse af organer til varetagelse heraf og om disse organers sammensætning.

Stk. 8. Regionerne kan med hjemmel i anden lovgivning ansøge og deltage i projekter efter § 9, stk. 1, nr. 2 og 3.

Stk. 9. Uanset stk. 8 kan regionerne ansøge og deltage i projekter om kvalificeret arbejdskraft under Den Europæiske Socialfond igangsat af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Kapitel 8

Sanktioner

§ 16. Erhvervsministeren kan fra personer og virksomheder, der ydes midler til efter denne lov, kræve alle oplysninger og regnskaber, som skønnes nødvendige for administrationen m.v. Regnskaber omfatter årsregnskaber med eventuelle koncernregnskaber og ledelsesberetninger, periode- og delregnskaber samt relevant regnskabsmateriale, herunder bogføringsmateriale, ledelsens protokoller og lignende materiale, revisors protokoller og beretninger m.v. samt andet materiale og oplysninger, som skønnes af betydning for udførelsen af kontrol og tilsyn.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan efter aftale med finansministeren bemyndige en styrelse til at træffe afgørelser efter nærmere fastsatte regler i forbindelse med administrationen af midler bevilget efter denne lov.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan mod behørig legitimation uden retskendelse til brug for den i stk. 1 nævnte administration m.v.

- 1) få adgang til en virksomheds eller sammenslutnings lokaler og transportmidler og
- 2) på stedet gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, herunder regnskaber, regnskabsmateriale, bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data.

Stk. 4. Op til 20 pct. af den finansiering, der er bevilget i henhold til § 2, stk. 1, nr. 1-9, kan tilbageholdes og anvendes til modregning med bevillingsmodtagers eventuelle restancer til det offentlige.

§ 17. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der i forbindelse med en ansøgning og bevilling heraf, herunder om medfinansiering og tilskud m.v.,

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller
- 2) fortier oplysninger af betydning for en sags afgørelse.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 3. I regler, der udstedes i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

Kapitel 9

Akkreditering og metrologi m.v.

§ 18. Erhvervsministeren fastsætter de regler vedrørende akkreditering, som er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter, herunder regler om udpegning af et nationalt akkrediteringsorgan og dets opgavevaretagelse, jf. stk. 2, og indgår de nødvendige aftaler herom. Forvaltningsloven finder anvendelse på akkrediteringsorganets udførelse af akkrediteringsopgaver.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter de regler, som er nødvendige for anvendelsen her i landet af den i stk. 1 nævnte forordning, herunder regler om det i stk. 1 nævnte organs akkreditering af virksomheder til f.eks. prøvning, kalibrering, medicinske undersøgelser, certificering, inspektion, attesting, CO₂-verifikation, og miljøverifikation samt regler om sanktioner ved manglende overholdelse af en meddelt akkreditering.

Stk. 3. Akkrediteringsorganet kan efter særskilt aftale herom med erhvervsministeren foretage akkreditering i udlandet.

§ 19. Erhvervsministeren fastsætter regler om metrologi, herunder om hvilke måleenheder der finder anvendelse, regler om etablering og vedligeholdelse af primær- og referencenormaler, regler om måleteknik og måleinstrumenter samt deres anvendelse, regler om anmeldelsespligt for ibrugværende måleinstrumenter, regler om måleteknisk kontrol, regler om hvilke varer der skal sælges i bestemte enheder i henseende til mål eller vægt, herunder regler om klassificering, sortering og lign., samt regler om bemyndigelse af organer til at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver i henhold til nationale regler og EU-retten.

Stk. 2. Erhvervsministeren udpeger nationale metrologiinstitutter til at etablere og vedligeholde primær- og referencenormaler inden for afgrænsede metrologiske felter.

Stk. 3. Erhvervsministeren, har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter for at varetage hvervet med måleteknisk kontrol.

§ 20. Det nationale akkrediteringsorgan kan inden for en ramme aftalt mellem organet og erhvervsministeren kræve betaling for driftsopgaver, som relaterer sig til akkrediteringsydelsen. Ved akkrediteringsydelsen forstås f.eks. akkreditering af laboratorier til prøvning og kalibrering samt akkreditering af virksomheder og personer til certificering, inspektion, attestering, CO₂-verifikation og miljøverifikation.

Stk. 2. En offentlig myndighed eller en privat institution, der i medfør af § 4, stk. 4, varetager opgaver med administration af reglerne om metrologi, kan opkræve gebyr for bl.a. udarbejdelse af certifikater og typegodkendelser samt udpegning af bemyndigede organer efter regler, der fastsættes af erhvervsministeren.

§ 21. Afgørelser truffet af den, som erhvervsministeren har bemyndiget hertil, efter denne lovs kapitel 9 eller regler udstedt i medfør af denne lovs kapitel 9 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Afgørelser truffet af akkrediteringsorganet, jf. § 18, eller en offentlig myndighed eller privat institution, der i medfør af § 7, stk. 4, varetager administrationen af de metrologiske regler, kan indbringes for Sikkerhedsstyrelsen, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Enhver, der har modtaget en afgørelse om afslag på eller kun delvis imødekommen af en ansøgning om akkreditering eller en afgørelse om hel eller delvis tilbagekaldelse eller suspension af en meddelt akkreditering, kan anmode akkrediteringsorganet om at foretage en ny vurdering af sagen.

Stk. 4. Hvis den fornyede behandling af sagen efter stk. 3 ikke fører til, at klageren fuldt ud får medhold, kan afgørelsen indbringes for Klagenævnet for Udbud.

Stk. 5. Klage efter stk. 2-4 skal være indgivet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Hvis klagefristen udløber på en lørdag, søndag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

§ 22. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at forskrifter vedrørende metrologi og akkreditering udstedt i medfør af denne lov, som indeholder krav til virksomheder, anlæg, installationer, indretninger og produkter m.v., og tekniske specifikationer, der henvises til i sådanne forskrifter, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter regler om, hvordan oplysning om indholdet af de forskrifter og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, skal være gældende, selv om de ikke foreligger på dansk.

Overgangsbestemmelser

§ 23. Indsatser, der er iværksat af erhvervsministeren inden denne lovs ikrafttræden, forsætter efter gældende vilkår.

§ 24. Igangværende projekter, der er igangsat efter indstilling fra de regionale vækstfora, løber indtil afslutningen af de pågældende projekter. Regionerne kan efter 1. januar 2019 ikke længere iværksætte nye indsatser eller projekter inden for erhvervsfremme.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan efter aftale med Danske Regioner bestemme, at igangværende projekter efter stk. 1 overflyttes til Erhvervsstyrelsen.

Stk. 3. For projekter, der overdrages til Erhvervsstyrelsen efter stk. 2, forpligtes regionerne til at friholde staten for enhver udgift, der følger af ufinansierede garantier eller løfter udstedt af regionerne, krav om tilbagebetalinger, erstatninger el. lign., der pålægges staten som følge af overtrædelse af lovgivning eller manglende opfyldelse af vilkår i tilsagn.

Stk. 4. For projekter, der har modtaget en skriftlig, politisk hensigtserklæring, resultatkontrakt el. lign. om juridisk bindende tilsagn om regionalt tilskud eller garantier ud over 2018, kan erhvervsministeren beslutte at fortsætte disse helt eller delvist i en tidsbegrænset periode, hvis det vurderes nødvendigt for at sikre en hensigtsmæssig overgang for projekterne.

Stk. 5. Erhvervsministeren overtager fra den 1. januar 2019 regionernes og vækstforas opgaver i forhold til projekter, hvor vækstfora har afgivet indstilling om anvendelse af regionalfonds- og socialfondsmidler inden udgangen af 2018, men hvor der ikke er afgivet tilsagn inden udgangen af 2018.

§ 25. Erhvervsministeren kan for den decentrale erhvervsfremmeindsats, jf. § 9, stk. 1, nr. 1-3 og nr. 7, udarbejde en midlertidig strategi for 2019, der tager udgangspunkt i eksisterende regionale og nationale strategier.

Kapitel 11

Ændringer i anden lovgivning

Uddannelses- og Forskningsministeriet

§ 26. I lov nr. 306 af 29. marts 2014 om Danmarks Innovationsfond, som ændret ved § 38 i lov nr. 384 af 26. april 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 21 udgår », herunder regionale myndigheder«.

Økonomi- og Indenrigsministeriet

§ 27. I regionsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 3 af 4. januar 2018, som ændret ved § 3 i lov nr. 748 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, *stk. 1, nr. 2, litra a*, udgår »vækst- og«.
2. § 5, *stk. 1, nr. 2, litra b*, udgår.
Litra c-e bliver herefter litra b-d.

Miljø og Fødevareministeriet

§ 28. I lov om landbrugsejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 27 af 4. januar 2017, foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 1, affattes således

»Kommunalbestyrelserne skal mindst en gang i hver valgperiode i samarbejde med Miljø- og Fødevareministeriet udarbejde og offentliggøre en analyse af jordbrugserhvervene, der skal sikre, at de jordbrugsmæssige interesser indgår i de regionale udviklingsstrategier efter lov om erhvervsfremme, kommuneplanerne og lokalplanerne.«

§ 29. I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 23. juni 2017, som ændret ved lov nr. 1444 af 12. december 2017, § 1 i lov nr. 45 af 23. januar 2018 og lov nr. 467 af 14. maj 2018, foretages følgende ændring:

1. § 18 a, affattes således:

»Regionsrådet kan inden for denne lovs formål give tilskud til projekter, der bidrager til at realisere den ønskelige fremtidige udvikling, som beskrevet i en regional udviklingsstrategi efter lov om erhvervsfremme.«

§ 30. I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 934 af 27. juni 2017, som ændret ved § 2 i lov nr. 1553 af 19. december 2017, § 1 i lov nr. 1554 af 19. december 2017, lov nr. 466 af 14. maj 2018 og § 3 i lov nr. 720 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. § 55 a, affattes således:

»Regionsrådet kan inden for denne lovs formål give tidsbegrænset tilskud til projekter, der bidrager til at realisere visioner og målsætninger i en regional udviklingsstrategi efter lov om erhvervsfremme.«

Undervisningsministeriet

§ 31. I lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 236 af 23. marts 2018, som ændret ved § 12 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. § 10, stk. 3, ophæves.

§ 32. I lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1269 af 29. november 2017, som ændret ved § 13 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. § 34 a, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 2-4.

§ 33. I lov nr. 698 af 8. juni 2018 om institutioner for forberedende grunduddannelse foretages følgende ændring:

1. § 31, stk. 2, ophæves.

Ikrafttrædelse og territorial gyldighed

§ 34. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. Lov om erhvervsfremme og regional udvikling, jf. lovbekendtgørelse nr. 820 af 28. juni 2016 ophæves.

Stk. 3. Lov nr. 113 af 1. februar 2010 om fond til grøn omstilling og erhvervsmæssig fornyelse, som ændret ved § 20 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, som senere ændret ved lov nr. 156 af 20. februar 2013 om ændring af lov om fond til grøn omstilling og erhvervsmæssig fornyelse (Markedsmodningsfonden), ophæves.

Territorial gyldighed

§ 35. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft herfor med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Almindelige bemærkninger til lovforslaget

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1 Tværkommunale erhvervshuse
 - 3.1.1 Gældende ret
 - 3.1.2 Erhvervsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.2 Digital platform for erhvervsfremme
 - 3.2.1 Gældende ret
 - 3.2.2 Erhvervsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.3 Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse
 - 3.3.1 Gældende ret
 - 3.3.2 Erhvervsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.4 Regional udviklingsstrategi
 - 3.4.1 Gældende ret
 - 3.4.2 Erhvervsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.5 Turismefremme
 - 3.5.1 Gældende ret
 - 3.5.2 Erhvervsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 3.6 Den statslige erhvervsfremme
 - 3.6.1 Gældende ret
 - 3.6.2 Erhvervsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikterne
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

I maj 2018 indgik regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti en politisk aftale om forenkling af erhvervsfremmesystemet i Danmark.

Erhvervsfremmeindsatsen havde forud for den politiske aftale været genstand for et grundigt eftersyn, som havde resulteret i afgivelse af en rapport i november 2016. På den baggrund nedsatte regeringen i juni 2017 Forenklingssudvalget for Erhvervsfremme. Udvalgets opgave var at udvikle en model for et nyt og bedre erhvervsfremmesystem til gavn for virksomhederne og dermed også til gavn for vækst og beskæftigelse.

Udvalget kom med deres anbefalinger for et fokuseret og fremtidssikret erhvervsfremmesystem, som regeringen nu følger op på. Med afsæt i Forenklingssudvalgets anbefalinger har regeringen den 24. maj 2018 indgået en politisk aftale med Dansk Folkeparti om en forenkling af erhvervsfremmesystemet

2. Lovforslagets baggrund

Det er vigtigt for virksomhederne, at Danmark har et velfungerende erhvervsfremmesystem med ydelser, der møder deres behov og er enkle at tilgå. Navnlig opstartsvirksomheder og små og mellemstore virksomheder, der f.eks. skal ud på nye markeder eller anvende nye forretningsmodeller og teknologier, har brug for at kunne få kompetent vejledning og mulighed for udvikling gennem erhvervsfremmesystemet.

Som det fremgår af Eftersyn af Erhvervsfremmeindsatsen (nov. 2016) og Forenklingsudvalgets rapport (apr. 2018) er det nuværende erhvervsfremmesystem for udbudsrevet og svært at finde rundt i. Komplexiteten er en barriere for, at virksomhederne får det optimale udbytte af indsatsen, og det øger deres omkostninger ved at bruge erhvervsfremmetilbuddene. Når kompetencer og erfaring bliver spredt ud på for mange ordninger og aktører fører det til overlappende indsatser og giver lavere kvalitet og høje omkostninger. Det giver ofte virksomhederne en oplevelse af, at indsatsen mere afspejler erhvervsfremmeaktøernes prioriteter end virksomhedernes behov.

Erhvervsfremmesystemet er ikke i særlig høj grad digitaliseret. En systematisk anvendelse af digitale løsninger vil kunne forbedre og effektivisere indsatsen og give virksomhederne nem adgang til ydelser og information af høj kvalitet uanset, hvor de befinder sig i landet.

Der er derfor brug for et bedre og mere enkelt erhvervsfremmesystem med fokus på kvalitet for iværksættere og virksomheder. Erhvervsfremmesystemet skal organiseres, så det i højere grad end i dag imødekommer virksomhedernes behov.

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti er på denne baggrund enige om at gennemføre en grundlæggende forenkling af erhvervsfremmesystemet med udgangspunkt i anbefalingerne fra Forenklingsudvalget for Erhvervsfremme. Antallet af politisk ansvarlige niveauer reduceres til to: ét decentralt niveau med en stærk kommunal forankring og staten. Derved skabes en struktur, der medvirker til at minimere overlappende indsatser.

Kommunerne vil fortsat være det lokale omdrejningspunkt for virksomhederne og have en større rolle i erhvervsfremmesystemet end i dag, så virksomheder og kommuner kan udvikle en stærk lokal erhvervsfremmeindsats i den enkelte kommune og på tværs af kommuner. Dette skal også ses i lyset af, at mere specialiseret erhvervsservice kræver stærke faglige miljøer og en kritisk masse af virksomheder.

En klar arbejdsdeling uden overlappende indsatser og med digitale løsninger vil gøre det nemmere for virksomhederne at anvende ydelserne og få kompetent vejledning samtidig med, at færre offentlige midler skal anvendes til administration af erhvervsfremmesystemet.

3. Lovforslagets hovedpunkter

Den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling fra 2005 blev vedtaget som led i kommunalreformen i 2007. Kommunalreformen tegnede en ny offentlig sektor, hvor kommuner, regioner og stat har hver sin opgavemæssige identitet. På erhvervsområdet fik kommunerne ansvaret for den lokale erhvervsservice, hvor nærheden og den daglige kontakt til brugerne er i højsædet. Med nye større kommuner og en klar opgave- og ansvarsfordeling var det hensigten, at virksomhederne fik en hurtig og effektiv sagsbehandling af de spørgsmål og problemer, som virksomhederne støder på i hverdagen.

Den regionale erhvervsindsats, herunder turisme, forankredes i de nye regioner ved brug af vækstfora med deltagelse af en række interessenter, jf. lovens § 8, stk. 1.

Staten varetog fortsat den overordnede vækstpolitik, herunder den tværgående koordinering mellem erhvervs-, uddannelses-, trafik- og beskæftigelsespolitikken, blandt andet inden for rammerne af den nationale vækststrategi.

For at skabe de bedste regionale og lokale rammer for virksomhedernes udvikling og omstilling til den globale konkurrence var der behov for et tæt samarbejde mellem offentlige myndigheder, erhvervsliv og videninstitutioner. Et samarbejde mellem dem, der kender de lokale forhold og virksomhedernes udfordringer på nærmeste hold. Og et samarbejde, der kunne skabe sammenhæng mellem den kommunale og regionale indsats, så alle trækker i samme retning.

Dette samarbejde forankredes fra 2007 i regionerne ved brug af de nye regionale vækstfora. Her samledes repræsentanter fra regionsråd, kommunalbestyrelser, erhvervslivet, videninstitutioner og arbejdsmarkedets parter under ét tag. Vækstforaene bliver således omdrejningspunkt for regioners og kommuners dialog om en fælles og koordineret erhvervsindsats, hvor erhvervslivets og videninstitutionernes faglige ekspertise inddrages aktivt.

Med fokus på de regionale rammevilkår og den erhvervsmæssige specialisering tegnede vækstforaene de strategiske linjer for den regionale erhvervsudvikling. De udviklede og prioriterede konkrete initiativer til at fremme den regionale vækst ved at indstille til beslutning hos regionsråd og staten om anvendelsen af midler til erhvervsudviklingsformål.

I 2007 etableredes Danmarks Vækstråd, som skulle sikre en bedre sammenhæng mellem den EU-baserede, nationale og regionale erhvervsudviklingsindsats.

Med evalueringen af kommunalreformen kom 2014-ændringen til loven. Evalueringen pegede bl.a. på, at de regionale udviklingsplaner indholdsmæssigt levede op til lovgivningen, men ikke havde haft tilstrækkelig gennemslagskraft. På denne baggrund samledes den regionale udviklingsplan og den regionale erhvervsudviklingsstrategi i en regional vækst- og udviklingsstrategi, der indarbejdedes i lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Som det fremgik af Eftersyn af Erhvervsfremmeindsatsen (nov. 2016) og Forenklingsudvalgets rapport (apr. 2018) er det nuværende erhvervsfremmesystem for udbudsdrevet og svært at finde rundt i. Komplexiteten er en barriere for, at virksomhederne får det optimale udbytte af indsatsen, og det øger deres omkostninger ved at bruge erhvervsfremmetilbuddene. Når kompetencer og erfaring bliver spredt ud på for mange ordninger og aktører fører det til overlappende indsatser og giver lavere kvalitet og høje omkostninger. Det giver ofte virksomhederne en oplevelse af, at indsatsen mere afspejler erhvervsfremmeaktørernes prioriteter end virksomhedernes behov.

Parallelt hermed havde Det Nationale Turisforum forud for den politiske aftale i april 2018 afleveret seks anbefalinger til en fokusering af den offentlige turisfremmeindsats, der i dag er kendetegnet ved små projekter, manglende samarbejde og overlappende indsatser. Det Nationale Turisforum peger i deres anbefalinger bl.a. på, at indfrielse af ambitionen om at udvikle stærke og attraktive destinationer kræver, at den decentrale turisfremmeindsats, der i dag er spredt på ca. 80 forskellige aktører, konsolideres i færre destinationsselskaber, og at der skabes en bedre sammenhæng i indsatserne.

Med lovforslaget ønskes, at Danmark har et velfungerende erhvervsfremmesystem med ydelser, der møder virksomheders behov og er enkle at tilgå. Navnlig opstartsvirksomheder og små og mellemstore virksomheder, der fx skal ud på nye markeder eller anvende nye forretningsmodeller og teknologier, har brug for at kunne få kompetent vejledning og mulighed for udvikling gennem erhvervsfremmesystemet.

Forenklingen af erhvervsfremmesystemet sætter ind på særligt 4 hovedområder for at skabe en mere fokuseret og fremtidssikret erhvervsfremmeindsats.

1. *Bedre kvalitet og tilgængelighed i erhvervsservicen.* Der oprettes tværkommunale erhvervshuse og etableres en digital erhvervsfremmeplatform.
2. *En sammenhængende decentral erhvervsfremme.* Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse overtager ansvaret fra de regionale vækstfora og klyngeindsatsen konsolideres.
3. *Forenkling af den statslige erhvervsfremme.* Indsatsen for videnbaseret iværksætteri styrkes med ophæng i Vækstfonden og Innovationsfonden, og der skabes én indgang for låne- og egenkapitalformidling og én for tilskudspuljer til innovation, udvikling og demonstration.
4. *Stærkere destinationer og bedre sammenhæng i turismefremmeindsatsen.* Den kommunale indsats konsolideres i destinationsselskaber, og der øremærkes turismeprojektmidler under Erhvervsfremmebestyrelsen. Der skabes bedre sammenhæng i indsatserne mellem de større offentlige turismeaktører.

3.1 Tværkommunale erhvervshuse

3.1.1 Gældende ret

Det fremgår af den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling, at kommuner kan gennemføre og finansiere erhvervsserviceaktiviteter over for en åben kreds af iværksættere og virksomheder, jf. § 12, stk. 1. Det er op til kommunerne selv at bestemme, om de vil drive erhvervsservicen som en del af kommunens forvaltning eller i selvstændige juridiske enheder, jf. § 12, stk. 3.

Med kommunalreformen i 2007 blev fem væksthuse etableret for at levere specialiserede erhvervsserviceydelser til iværksættere og virksomheder med vækstambitioner og vækstpotentiale.

Væksthusene er i dag organiseret som erhvervsdrivende fonde etableret af kommunerne, men er ikke reguleret i lov om erhvervsfremme og regional udvikling. Væksthusene får deres basisbevilling gennem kommunerne, som en øremærket del af det statslige bloktilskud. KL og Erhvervsministeriet indgår aftale om de generelle mål for væksthuse, mens Kommunekontaktrådet (KKR) i den pågældende region indgår resultatkontrakten med væksthuset.

Væksthusene tager udgangspunkt i den enkelte virksomheds udfordring eller potentiale. De tilbyder forløb, der fx kan omhandle forretningsudvikling, strategi, driftsudvikling, kompetencebehov, skalering, nye teknologier, nye markeder, finansiering m.v. Forløbene har til formål at identificere vækstudfordringer eller -potentialer eller at løse komplekse problemstillinger som fx ejerskifte. Disse forløb munder typisk ud i, at der udarbejdes en vækstplan for virksomheden.

Væksthusene ledes af en bestyrelse på 8 medlemmer, hvoraf KKR udpeger 5 medlemmer, herunder formanden og mindst 1 erhvervsrepræsentant. Det regionale vækstforum udpeger 2 medlemmer, heraf mindst 1 erhvervsrepræsentant. Herudover består bestyrelsen af 1 medarbejderrepræsentant fra væksthuset og en observatør fra Erhvervsministeriet.

3.1.2 Erhvervsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

I forbindelse med udarbejdelsen af Eftersyn af Erhvervsfremmeindsatsen (nov. 2016) og Forenklingsudvalgets afrapportering (apr. 2018) har organisationer for virksomheder og iværksættere gjort gældende, at de specialiserede ydelser i kommunerne er af for lav eller af varierende kvalitet. Samtidig bidrager overlappet i de kommunale indsatser til et uoverskueligt erhvervsfremmesystem for virksomhederne. Der er derfor en efterspørgsel blandt virksomhederne efter stærkere kompetencecentre med større kritisk masse, der kan betjene virksomhederne, når de står over for væsentlige skridt i deres udvikling eller særlige udfordringer.

På den baggrund etableres der erhvervshuse, der skal fungere som stærke kompetencecentre med specialiserede faglige kompetencer om virksomhedsdrift og udvikling. Erhvervshusene skal videst muligt baseres på de eksisterende væksthuse og gøre de ydelser, der i dag tilbydes til en smal gruppe af vækstvirksomheder, tilgængelige for alle virksomheder, og samle de specialiserede faglige kompetencer om virksomhedsdrift og -udvikling.

Erhvervshusene etableres med egne bestyrelser og filialer. Kommuner i grænselandet mellem to erhvervshuse får mulighed for at flytte til det erhvervshus, som de oplever den største tilknytning til. Erhvervshusenes ydelser skal være nemt tilgængelige for virksomheder i hele Danmark.

Ydelserne i de tværkommunale erhvervshuse og i enkeltkommuner må ikke være overlappende. Det forventes, at kommunerne fortsat vil være det lokale omdrejningspunkt for virksomhederne, og at kommunerne vil have en større rolle i erhvervsfremmesystemet end i dag.

Højt specialiserede statslige ordninger skal være tilgængelige via erhvervshusene: internationalisering (Eksportrådet), kapitalformidling (Vækstfonden) og innovation (Innovationsfonden) m.v. Ønsker erhvervshuse eller enkeltkommuner at styrke den højt specialiserede erhvervsfremmeindsats, skal det ske i samarbejde med relevante statslige ordninger.

Erhvervshusenes bestyrelser får til opgave at sikre en effektiv opgavevaretagelse, der møder virksomhedernes behov. Bestyrelserne nedsættes med 10 medlemmer: 4 virksomhedsrepræsentanter, herunder små og mellemstore virksomheder (SMV'er), udpeget af KKR efter indstilling fra erhvervsorganisationerne, 3 kommunale repræsentanter udpeget af KKR, 1 repræsentant fra en videninstitution udpeget af KKR, 1 repræsentant fra en arbejdstagerorganisation indstilles af de faglige hovedorganisationer i fællesskab og 1 medlem udpeges af Regionsrådet. KKR skal varetage en tilsvarende styrende rolle, som i væksthusene i dag, ligesom der fortsat vil være en observatør fra Erhvervsministeriet i bestyrelsen. KKR udpeger formanden, som skal være folkevalgt og gerne have baggrund i det private erhvervsliv.

Bestyrelserne får med deres kendskab til lokale udfordringer og potentialer til opgave at sikre en effektiv opgavevaretagelse, der møder virksomhedernes behov samt bidrage til den samlede erhvervsfremmestrategi.

3.2 Digital platform for erhvervsfremme

3.2.1 Gældende ret

Den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling indeholder ikke bestemmelser om digitalisering af erhvervsfremmesystemet.

Erhvervsfremmesystemet er i dag ikke i særlig høj grad digitaliseret. Virksomhederne bruger meget tid på personlig henvendelse for at få information og afklaring af spørgsmål, der kan håndteres bedre og hurtigere digitalt.

En systematisk anvendelse af digitale løsninger vil derfor kunne forbedre og effektivisere indsatsen og give virksomhederne nem adgang til ydelser og information af høj kvalitet uanset, hvor de befinder sig i landet.

3.2.2 Erhvervsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

For at understøtte og fremtidssikre erhvervsfremmesystemet etableres en ambitiøs, datadrevet digital erhvervsfremmeplatform, der giver virksomhederne 24/7 adgang til information, vejledning og digitaliserede ydelser om opstart, drift og udvikling af virksomhed m.v. Den digitale erhvervsfremmeplatform skal gøre information, service og ydelser i erhvervsfremmesystemet langt mere tilgængelige for virksomhederne end i dag.

På den digitale platform vil der blive stillet information, services og ydelser i erhvervsfremmesystemet til rådighed for både offentlige og private aktører. Platformen skal bl.a. indeholde et overblik over erhvervsfremmesystemets tilbud samt ydelser om erhvervsservice, der knytter sig til information og vejledning om opstart, drift og udvikling af virksomhed m.v.

Platformen drives som en fællesoffentlig digital indgang til erhvervsfremme, med tæt samarbejde mellem aktører på det centrale og decentrale niveau, og med inddragelse af erhvervsorganisationer, statslige ordninger og kommunerne i udviklingen. Platformen anvendes på tværs af indsatsen, fra den lokale kommunale erhvervsservice til statens ordninger. Platformen skal understøtte et mere sammenhængende erhvervsfremmesystem, hvor relevant data om virksomhederne opsamles og analyseres med henblik på at blive klogere på virksomhedens konkrete behov.

For at målrette og tilpasse den digitale vejledning til den enkelte virksomhed, indsamler og indhenter platformen med den pågældende virksomheds samtykke tilgængelige oplysninger om virksomheden, herunder data, der genereres gennem virksomhedens brug af platforme i regi af Virk (såkaldt adfærdsdata). Der kan være tale om personoplysninger. Ved brug af machine learning vil der ske en bearbejdning af de indsamlede data, som bl.a. vil resultere i en mere relevant visning af informationer på platformen. Eksempelvis vil oplysninger om antal ansatte og selskabsform kunne have betydning for hvilke informationer og programmer, det vil være relevant at præsentere virksomheden for. Tilsvarende kan eksempelvis oplysning om virksomhedens adresse indebære, at lokale erhvervsfremmeprogrammer i det pågældende nærområde får en mere fremtrædende visning end programmer og tilbud fra fjernere landsdele. Endvidere kan f.eks. kendskab til en virksomheds branchekode medføre, at informationer om nye regler eller ordninger inden for den pågældende branche fremhæves, mens tilsvarende information for irrelevante brancher frasorteres. Eksempelvis må en virksomhed inden for fødevarerområdet forventes at have større interesse i at blive præsenteret for information om erhvervsfremmeaktiviteter, der måtte sigte mod dette område, end aktiviteter, der retter sig mod andre brancher. Ved løbende at opsamle og bearbejde den data, der genereres gennem virksomhedens brug af platformen, kan platformen med tiden blive klogere på, hvilken type

hjælp eller vejledning, virksomhederne søger efter, og derved præsentere information, der giver mest mulig værdi for brugerne.

Ved på den måde at bruge data fra tilgængelige kilder på tværs af myndigheder til at kunne identificere og kategorisere virksomheden, bliver vejledningen mere relevant og effektiv for virksomheden.

En virksomhed, der anvender platformen til at søge vejledning, vil kunne fravælge at afgive samtykke til afgivelse og indsamling af informationer, såvel som samtykket vil kunne tilbagekaldes. I dette tilfælde, vil information på den digitale platform blive præsenteret usorteret og uden at være målrettet virksomheden.

Ved enhver brug af platformen forventes der dog at blive indsamlet generelle, anonyme, statistiske oplysninger om brugen af platformen, herunder så driftsstabiliteten kan sikres, brugeroplevelsen kan forbedres, og erhvervsfremmeaktiviteterne kan tilpasses.

Endvidere vil der for virksomheder, der deltager i konkrete erhvervsfremmeprogrammer, blive indsamlet, behandlet, samkørt og udvekslet oplysninger om virksomheden, herunder om tidligere deltagelse i erhvervsfremmeaktiviteter, til brug for myndighedernes kontrol- og tilsynsopgaver.

Platformen oprettes i regi af Erhvervsministeriet, under Erhvervsstyrelsen, med udgangspunkt i Virk, med mulighed for ændringer, i det omfang der måtte vise sig at være behov herfor fremadrettet.

Den digitale erhvervsfremmeplatform lanceres medio 2019 og planlægges løbende udviklet.

3.3 Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse

3.3.1 Gældende ret

Regionerne varetager i dag opgaver inden for regional udvikling. Det følger bl.a. af den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling §§ 8-9.

Det følger af § 8, stk. 1, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, at regionsrådet varetager den regionale erhvervsudvikling. Hertil nedsætter regionsrådet et eller to vækstfora. Regionsrådet træffer beslutning om antal vækstfora og deres geografiske afgrænsning efter høring af regionens kommuner og erhvervsorganisationer. Endelig er erhvervsministeren bemyndiget til at give Bornholms Kommune tilladelse til at nedsætte et selvstændigt vækstforum og stille sekretariatsbetjening til rådighed herfor.

Det følger af § 8, stk. 7, at regionsrådet stiller sekretariat til rådighed for vækstforummet. De regionale vækstfora har til opgave 1) med udgangspunkt i områdets rammevilkår og erhvervspecialisering og efter høring af Danmarks Vækstråd, jf. § 6, nr. 3, at udarbejde bidrag, der omhandler de erhvervs- og vækstrettede dele, jf. § 8 a, stk. 2, af den regionale vækst- og udviklingsstrategi inden for hele regionen eller den del heraf, som det enkelte vækstforum dækker, 2) at redegøre for de initiativer, som vækstfora vil foretage som opfølgning på den regionale vækst- og udviklingsstrategi, jf. nr. 1, 3) at overvåge de regionale og lokale vækstvilkår, herunder den erhvervsmæssige udvikling i regionens yderområder, og 4) inden for den regionale vækst- og udviklingsstrategi at udvikle og afgive indstilling om medfinansiering

af regionale erhvervsudviklingsaktiviteter og om midler fra EU's Regionalfond og Socialfond til Erhvervsstyrelsen.

Det fremgår af § 11, at de regionale vækstfora består af 21 medlemmer, der udpeges af regionsrådet. Et vækstforum sammensættes således: 1) 3 medlemmer udpeges på regionsrådets eget initiativ, 2) 6 medlemmer udpeges efter indstilling af kommunalbestyrelserne i regionen, hvoraf mindst 1 medlem skal repræsentere yderområderne, 3) 6 medlemmer fra erhvervslivet udpeges efter indstilling fra erhvervsorganisationer udvalgt af regionsrådet, 4) 3 medlemmer fra viden- og uddannelsesinstitutioner udpeges på regionsrådets initiativ, og 5) 3 medlemmer, som repræsenterer henholdsvis arbejdsgivere og lønmodtagere, hvoraf 1 medlem udpeges efter indstilling fra arbejdsgiverorganisationer og 2 medlemmer udpeges efter indstilling fra lønmodtagerorganisationer.

Vækstfora bidrager, jf. § 8 a, jf. § 10, stk. 1, nr. 1 i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, til de regionale vækst- og udviklingsstrategier (ReVUS). Strategierne berører bl.a. erhvervsudvikling, infrastruktur, turisme, uddannelse og miljø, og vækstforas indstilling om anvendelsen af regionale udviklingsmidler og EU's strukturfondsmidler ligger som udgangspunkt inden for strategiens erhvervsrettede dele. Der henvises til afsnit 3.4 i de almindelige bemærkninger.

Med § 5, stk. 1, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling nedsatte erhvervsministeren Danmarks Vækstråd, der blev etableret i forbindelse med kommunalreformen i 2007. Det følger af § 6, at Danmarks Vækstråd har til opgave at 1) rådgive erhvervsministeren om udformningen af den nationale erhvervs- og vækstpolitik, 2) styrke koordinationen mellem den lokale, regionale og nationale erhvervs- og vækstpolitik og bidrage til en effektiv og sammenhængende indsats for vækst og erhvervsudvikling i hele Danmark, 3) udtale sig som høringspart om vækstforas bidrag, der omhandler de erhvervs- og vækstrettede dele af de regionale vækst- og udviklingsstrategier, herunder indsatsen for yderområderne, og løbende følge effekten af de erhvervs- og vækstrettede dele af disse strategier, 4) udtale sig som høringspart om statslige initiativer, der vedrører den regionale erhvervsudvikling, og 5) rådgive erhvervs- og vækstministeren om udvikling af og opfølgning på nationale regionalfonds- og socialfondsfinansierede programmer.

Det fremgår af § 7, stk. 1 og 2, at Danmarks Vækstråd består af en formand og 20 medlemmer, som udpeges af erhvervs- og vækstministeren: 1) Formanden og 4 medlemmer udpeges personligt af erhvervsministeren, 2) 5 medlemmer, som skal være formænd for regionale vækstfora, én fra hver region, udpeges efter indstilling fra de regionale vækstfora, 3) 2 medlemmer udpeges efter indstilling fra de kommunale parter, 4) 6 medlemmer udpeges efter indstilling fra arbejdsgiver- og erhvervsorganisationer, og 5) 3 medlemmer udpeges efter indstilling fra lønmodtagerorganisationer.

3.3.2 Erhvervsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

I dag findes der en række koordinerende og bevilgende organer. Det medvirker til, at der iværksættes for mange overlappende indsatser, og at for mange penge bruges på administration og for få på virksomhederne. En mere sammenhængende indsats skal føre til større effekt for virksomhederne. Både lokalt og for Danmark som helhed.

En mere sammenhængende indsats skal føre til større effekt for virksomhederne såvel lokalt som for Danmark som helhed. For at sikre en sammenhængende decentral erhvervsudvikling etableres Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, der erstatter de seks regionale vækstfora og Danmarks Vækstråd, som nedlægges.

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse etableres med en bestyrelse, der har til opgave at sikre en sammenhængende, efterspørgselsdrevet og lokalt forankret indsats. Bestyrelsen skal bestå af 17 medlemmer, hvoraf 5 kommunale repræsentanter udpeges af KKR, 6 medlemmer fra erhvervslivet (herunder SMV'er og en fra en turismevirksomhed) udpeges af erhvervsministeren efter indstilling fra erhvervsorganisationerne, 1 repræsentant udpeget af regionsrådene, 2 medlemmer repræsenterer medarbejdersiden, 1 medlem fra en videninstitution udpeges af uddannelses- og forskningsministeren og 1 medlem repræsenterer staten. Erhvervsministeren udpeger bestyrelsens formand, som skal være fra erhvervslivet. Medlemmerne udpeges for en periode på op til 4 år og kan genudpeges én gang.

Erhvervsministeren stiller sekretariat til rådighed for Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse skal udarbejde en strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats. Strategien skal integrere udmøntningen af EU's strukturfondsmidler og de nuværende regionale udviklingsmidler, samt udpege erhvervs- og teknologiområder, hvor der kan udbydes offentlig finansiering til klynger. Erhvervsfremmestrategien skal indeholde regionale kapitler og virke rammesættende for den kommunale erhvervsudvikling.

Erhvervshusenes bestyrelser skal bidrage til strategien, herunder i formuleringen af regionale kapitler, for at underbygge den lokale forankring. Andre relevante interessenter inddrages efter behov.

Erhvervsfremmestrategien skal være koordineret med relevante statslige strategier, f.eks. på det erhvervspolitiske, forsknings- og innovationspolitiske, turismepolitiske og det internationale område, og den endelige strategi skal aftales mellem Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og regeringen, så der skabes sammenhæng til nationale indsatser.

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse får til opgave at igangsætte og finansiere decentrale erhvervsfremmeindsatser. Der sikres en rimelig fordeling af midlerne på tværs af landet. Således vil halvdelen af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelsens nationale midler øremærkes lokale indsatser med udgangspunkt i den nuværende fordeling af regional erhvervsfremme.

Antallet af offentligt finansierede klynger og netværk reduceres til 10-12 styrkepositioner og et mindre antal start-up klynger inden for spirende teknologier og markeder. Reduktionen i antallet af klynger skal finde gradvist sted fra 2019 og ske under hensyn til eksisterende klyngers egne ønsker om fusioner.

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse råder over egne midler, der kan prioriteres til at understøtte klyngeindsatsen, herunder medfinansiering af EU-strukturfondsmidler m.v.

3.4 Regional udviklingsstrategi

3.4.1 Gældende ret

I dag udarbejdes fem regionale vækst- og udviklingsstrategier (ReVUS) – en strategi for hver region, hvor de regionale vækstfora leverer bidrag til de erhvervs- og vækstrettede dele samt en strategi for Bornholm, der har eget vækstforum

Den regionale vækst- og udviklingsstrategi er fundamentet for en sammenhængende indsats for vækst og udvikling i regionerne. Det følger af § 8 a, stk. 2 i lov om erhvervsfremme og regional

udvikling, at strategien indeholder en redegørelse for den fremtidige udvikling for regionen og omhandler de regionale vækst- og udviklingsvilkår, herunder infrastruktur, erhvervsudviklingsindsatsen inklusiv turisme, uddannelses- og beskæftigelsesindsatsen, udviklingen i byerne og yderområderne, natur og miljø, herunder rekreative formål, kultur, samt sammenhængen med regionens eventuelle samarbejde med tilgrænsende landes myndigheder om udviklingsmæssige emner. Endvidere indeholder den regionale vækst- og udviklingsstrategi en redegørelse for de initiativer, som regionsrådet og vækstfora foretager som opfølgning på strategien. Strategien berører en bred vifte af emner af betydning for vækst og udvikling.

Formålet med de regionale vækst- og udviklingsstrategier er at styrke ejerskabet i både kommuner og regioner for arbejdet med vækst og udvikling i regionen, så strategiens mål og indsatser får synlighed og gennemslagskraft. Kommunalbestyrelsen skal derfor forholde sig til den regionale vækst- og udviklingsstrategi i relevante udviklingsstrategier, herunder i erhvervsudviklingsindsatsen og i strategierne for kommuneplanlægningen. Regionsrådene skal endvidere orientere sig i relevante kommunale strategier, herunder i strategierne for kommuneplanlægningen og erhvervsudviklingsstrategierne.

Regionsrådene har ansvaret for at udarbejde og vedtage den regionale vækst- og udviklingsstrategi, jf. § 8 a, stk. 1. De regionale vækstfora udarbejder på baggrund af et fælles vidgrundlag tilvejebragt af regionsrådet og vækstfora et bidrag, der omhandler de erhvervs- og vækstrettede dele af den regionale vækst- og udviklingsstrategi med input fra bl.a. de regionale beskæftigelsesråd. Danmarks Vækstråd skal høres om udkast til bidrag, og vækstfora skal efterfølgende forholde sig til Danmarks Vækstråds anbefalinger efter et følg-eller-forklar-princip, jf. § 6, nr. 3. Vækstfora færdiggør efterfølgende bidraget, der omhandler de erhvervs- og vækstrettede dele af strategien. Vækstforas bidrag er endeligt for så vidt angår eget arbejde og fungerer som grundlag for vækstforas udmøntning af EU-strukturfondsmidler og regionale udviklingsmidler

3.4.2 Erhvervsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Forenklingen af erhvervsfremmesystemet afskærer regionerne fra fremadrettet at skulle lave egen erhvervsfremmeindsats, herunder også inden for turisme. De opgaver, som regionerne har i henhold til lov om erhvervsfremme og regional udvikling, flyttes til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse. Regionernes hidtidige finansiering af investeringsfremmeindsatsen i Copenhagen Capacity og Vestdansk Investeringsfremme overføres til Udenrigsministeriet med henblik på at videreføre indsatserne.

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse vil stå for at koordinere og udarbejde en samlet strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats, herunder indstilling til udmøntning af strukturfondsmidlerne. Det medfører, at regionerne ikke fremover skal lave regionale vækst- og udviklingsstrategier (ReVUS) i den form, som de har i dag. De nuværende regionale vækst- og udviklingsstrategier skal derfor tilpasses i forhold til den form, som de har i dag, og vil være mindre omfattende.

Regionerne får adgang til at udarbejde en udviklingsstrategi med fokus på regionernes opgaver inden for regional udvikling: Kollektiv trafik, kulturel virksomhed, uddannelse og miljø, samt i tilknytning hertil den fremtidige udvikling i regionen, infrastruktur, udvikling i yderområderne, natur og rekreative formål, grøn omstilling og klimatilpasning samt evt. grænseoverskridende samarbejder.

Den regionale udviklingsstrategi er ikke retligt bindende. Strategier vil således være visionsprægede strategier af politisk karakter.

Det forudsættes, at aspekter vedrørende erhverv, turisme og vækst ikke indgår, så der ikke forekommer overlap til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats. Regionernes adgang til at lade strategien omfatte den fremtidige udvikling i regionen for f.eks. infrastruktur, udvikling i yderområderne, natur og rekreative formål, grøn omstilling og klimatilpasning samt evt. grænseoverskridende samarbejder giver ikke regionerne hjemmel til at udøve aktiviteter indenfor disse områder. Dertil kræves særlig hjemmel i lovgivningen.

Regionerne repræsenteres i Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og i erhvervshusenes bestyrelser og kan derigennem bidrage til den samlede decentrale erhvervsfremmestrategi, hvor regionernes andre opgaver kan sammentænkes.

Regionerne kan inden for områder, hvor regionerne specifikt i lovgivningen er tillagt kompetence i relevant omfang ansøge og deltage i projekter igangsat af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse som led i dennes opgave med at fremme vækst og erhvervsudvikling i hele Danmark. Disse områder er p.t. kollektiv trafik, uddannelse, kultur og miljø

Regionerne får adgang til at ansøge og deltage i projekter om kvalificeret arbejdskraft under EU's Socialfond igangsat af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse. Denne lovhjemmel skal sikre, at regionerne kan bidrage til at skabe stærke partnerskaber mellem uddannelsesinstitutioner, virksomheder, myndigheder m.v. om kvalificeret arbejdskraft. Regionerne kan ikke herudover ansøge og deltage i strukturfondsprojekter, herunder udføre opgaven som operatør på projekterne, inden for erhvervsfremmesystemet.

3.5 Turismefremme

3.5.1 Gældende ret

Den offentlige danske turismefremmeindsats reguleres i dag i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, lov om dansk turisme samt lov om VisitDenmark.

Turismefremmeindsatsen indgår i de regionale vækst- og udviklingsstrategier (ReVUS), jf. lov om erhvervsfremme og regional udvikling § 8 a, stk. 2, og de regionale midler udmøntes via de regionale vækstfora til turismefremmeindsatser, herunder samfinansiering mellem regioner og staten af turismeudviklingsselskaberne Dansk Kyst- og Naturturisme og Dansk Erhvervs- og Mødeturisme driftstilskud til turismeorganisationer som Wonderful Copenhagen samt projektmidler til turismeprojekter.

Kommunerne har i dag ikke lovbestemte opgaver på turismeområdet, men kan iværksætte aktiviteter med hjemmel i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling for at skabe vækst og udvikling i turismeerhvervet. Der er i dag ca. 75-80 kommunale aktører, der modtager offentlig finansiering.

3.5.2 Erhvervsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Forenkling af erhvervsfremmesystemet nødvendiggør tillige en forenkling af den offentlige turismefremmeindsats, da regionerne afskæres fra fremover at skulle lave indsatser inden for turisme, herunder udmønte midler til turismefremme via de regionale vækstfora. Derudover har

Det Nationale Turismeforum i april 2018 afleveret seks anbefalinger til en fokusering af den offentlige turismefremmeindsats, og bl.a. peget på, at indsatsen har været kendetegnet ved små projekter og overlappende indsatser, og at der er behov for at skabe en bedre sammenhæng i indsatserne.

Der er i forlængelse af det regionale opgavebortfald aftalt, at regionernes hidtidige finansiering af Wonderful Copenhagen og turismeudviklingsselskaberne Dansk Kyst- og Naturturisme og Dansk Erhvervs- og Mødeturisme overføres til Erhvervsministeriet med henblik på at videreføre indsatserne.

Med det regionale opgavebortfald inden for turisme øremærkes desuden midler til lokale og tværgående turismeprojekter under Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse. Midlerne skal støtte projekter inden for rammerne af den nationale strategi for dansk turisme, der udarbejdes af Det Nationale Turismeforum.

Kommuner vil fortsat kunne fremme vækst og udvikling i turismeerhvervet. Det er med økonomaftalen for 2019 mellem regeringen og KL aftalt, at den kommunale turismefremmeindsats konsolideres i 15-25 destinationsselskaber, der skal varetage den lokale indsats. Indsatserne skal i højere grad ske mellem flere kommuner, så kommunerne sammen løfter deres rolle i forhold til udviklingen af stærke og attraktive destinationer i Danmark.

Det er aftalt, at den videre proces for konsolideringen i 15-25 destinationsselskaber aftales mellem regeringen og KL og baseres på fælles pejlemærker. Det vil inden for disse rammer være op til kommunerne at aftale fælles destinationsselskaber inden udgangen af 2020.

I forlængelse af konsolideringen af den kommunale turismefremmeindsats i 15-25 destinationsselskaber etableres under Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse en destinationsudviklingspulje øremærket til lokale og tværgående turismeprojekter. Destinationsudviklingspuljen kan kun søges af destinationsselskaber.

3.6 Den statslige erhvervsfremme

3.6.1 Gældende ret

Regeringen er ansvarlig for den overordnede vækstpolitik, herunder den tværgående koordinering mellem erhvervs-, uddannelses-, trafik- og beskæftigelsespolitikken. Hertil varetager staten opgaver inden for internationalisering (Eksportrådet), kapitalformidling (Vækstfonden) og innovation (Innovationsfonden).

3.6.2 Erhvervsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Ansvaret for højt specialiserede erhvervsfremmeindsatser inden for eksport- og investeringsfremme samt kapitalformidling skal samles i staten. Samtidig bliver virksomhedernes indgang til de statslige ordninger enklere, idet nogle ordninger udfases, og at opgaverne samles færre steder.

Virksomhederne kommer således til at opleve en enklere indgang til den statslige erhvervsfremmeindsats ved at have én indgang til lån og egenkapitalindsatser i Vækstfonden og én indgang til tilskudspuljer til innovation i Danmarks Innovationsfond. Eksport- og investeringsfremmeindsatsen forankres på statsligt niveau i Eksportrådet. Danmarks Innovationsfond og de tre udviklings- og demonstrationsprogrammer (UDP'er) skal udvikle en

fælles indgang for virksomhederne. Muligheden for harmonisering af bl.a. information og ansøgningsprocedurer skal undersøges i 2018. Den digitale erhvervsfremmeplatform skal understøtte denne målsætning.

Markedsmodningsfonden afvikles fra 2019, og der skal i stedet prioriteres midler til markedsmodning i Innovationsfonden.

Støtten til Innovationsagentordningen afskaffes fra 2019. Midlerne skal disponeres indenfor rammerne af forskningsmålsætningen under Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Innovationsmiljøerne har spillet en vigtig rolle for videnbaseret iværksætteri, men området har ændret sig i de senere år, hvorfor der ønskes en tilpasning af den statslige indsats. Målet er et enklere system med bedre sammenhæng i virkemidler – og et enklere system for kommende videnbaserede iværksættere. De statslige midler i Innovationsmiljøerne udfases derfor i løbet af 2019.

Der aftales en udfasningsplan for Innovationsmiljøerne således, at eksisterende tilsagn honoreres, og miljøernes fremadrettede aktiviteter afklares.

Målet er at skabe et enklere system med bedre sammenhæng i virkemidler og et enklere system for kommende videnbaserede iværksættere. Fremadrettet ønskes en indsats, der er forankret i regi af Innovationsfonden og Vækstfonden, og med en tæt kobling til forskningsmiljøerne.

Endelig nedlægges Danmarks Vækstråd som konsekvens af nyindretningen af den decentrale erhvervsfremmeindsats, jf. afsnit 3.1.2.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

I dag varetager de seks regionale vækstfora den decentrale erhvervsfremmeindsats og udmønter de regionale udviklingsmidler hertil, hvor de hver især formulerer en regional vækst- og udviklingsstrategi uafhængigt af hinanden. Den nuværende indretning af den decentrale erhvervsfremmeindsats vurderes som en af årsagerne til overlap og manglende sammenhæng i indsatsen.

Den nye organisering af erhvervsfremmesystemet medfører, at det bliver nemmere og mere overskueligt at anvende systemet for iværksættere og virksomheder, samtidig med at der er fokus på kvalitet og effektivitet.

Det nye erhvervsfremmesystem fokuserer endvidere på at skabe sammenhæng i indsatsen på tværs af Danmark og den offentlige sektor ved at reducere antallet af ansvarlige aktører, bl.a. ved at de regionale vækstfora og Danmarks Vækstråd nedlægges, og samle udmøntningen af erhvervsfremmeinitiativer gennem Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse på baggrund af strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats. Erhvervsministeren stiller sekretariat til rådighed for Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, som etableres som en del af den statslige administration i Erhvervsstyrelsen. Sekretariatsbetjeningen af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse forventes at kunne reducere de administrative udgifter væsentligt sammenlignet med udgifterne i dag til sekretariatsbetjeningen af de regionale vækstfora.

De nye kommunalt forankrede erhvervshuse, som bygger videre på de nuværende væksthuse, der er stiftet af kommunerne, bliver det fysiske decentrale knudepunkt for

erhvervsfremmeindsatsen. Erhvervshusene skal fortsat finansieres af kommunerne. Den specialiserede erhvervsservice samles i nye erhvervshuse med tilhørende filialer og finansieres af kommunerne.

Den digitale erhvervsfremmeplatform finansieres af kommunerne, da erhvervsfremmeplatformen i det væsentligste løser opgaver, der relaterer sig til grundlæggende erhvervsservice, herunder information og vejledning om opstart og drift af virksomhed, som i dag varetages af kommunerne. Erhvervsfremmeplatformen etableres i regi af Virk for at udnytte stordriftsfordele og eksisterende komponenter, og den skal drives som en fællesoffentlig digital indgang til erhvervsfremmesystemet.

Forenklingen af erhvervsfremmesystemet frigør 150 mio. kr. årligt fra 2019, der anvendes til finansiering af erhvervs- og iværksætterinitiativer, jf. *aftalen om erhvervs- og iværksætterinitiativer* mellem Regeringen, DF og RV (november 2017).

Som følge af konsolideringen af kommunernes erhvervsfremmeopgaver frigøres der 100 mio. kr. årligt fra 2019, som målrettes borgernær velfærd i kommunerne.

Forenklingen af erhvervsfremmesystemet frigør 600 mio. kr. årligt i regionerne fra 2019, hvoraf en delmængde anvendes til Erhvervsfremmebestyrelsens udmøntning af indsatsen.

Lovforslaget forventes på ovenstående baggrund at medføre positive økonomiske konsekvenser for det offentlige. Lovforslaget forventes endvidere på ovenstående baggrund at have væsentlige implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Forslaget til et nyt erhvervsfremmesystem bidrager til sikre gode rammevilkår for virksomheder i hele Danmark. Lovforslaget er teknologineutral i den forstand, at det ikke skaber begrænsninger for anvendelse af nye teknologier, men understøtter i stedet virksomheder i at anvende nye digitale forretningsmodeller.

For at sikre en god digital udmøntning af lovforslaget lægges der op til, at der etableres en digital erhvervsfremmeplatform. Platformen skal være datadrevet, så informationer kan personaliseres og målrettes den enkelte virksomheds behov og ønsker, og den skal løbende udvikles og udbygges, så den gør brug af de seneste digitale muligheder og løsninger. Den digitale platform etableres i regi af den fællesoffentlige digitale virksomhedsindgang på Virk. Foruden at det skaber stordriftsfordele og udnytter eksisterende komponenter, fungerer platformen som digital vejviser i erhvervsfremmesystemet med informationer om tilbud, programmer og aktører, der er med til at sikre, det bliver lettere at drive virksomhed i Danmark.

På denne baggrund vurderes lovforslaget digitaliseringsklar.

Som følge af den øgede digitalisering af systemet, der potentielt kommer til at indeholde forretningshemmeligheder og personoplysninger, skal kravene i den nye databeskyttelsesforordning iagttages, og disse skal indtænkes i IT-udviklingen allerede fra start. Da IT-udviklingen sker i regi af det allerede eksisterende Virk, vurderes der ikke at være særlige IT-relaterede risici forbundet med udviklingen.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget vurderes at have væsentlige positive økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget vil medføre, at indsatsen overfor virksomhederne bliver mere behovsdrivet end i dag ved at tage udgangspunkt i virksomhedernes konkrete behov, og at systemet bliver mere enkelt og nemt at finde rundt i for virksomhederne. Det sker bl.a. gennem en markant forenkling af indsatsen med færre aktører og færre indgange for virksomheder. Dertil sker der en forøget inddragelse af erhvervslivet i den decentrale udmøntning af erhvervspolitikken. Dermed får erhvervslivet større medbestemmelse ift. tilrettelæggelse af indsatsen, anvendelsen af midler m.v.

Digital platform

I dag er erhvervsfremmesystemet ikke i særligt høj grad digitaliseret. Det medfører, at indsatsen overfor virksomhederne i høj grad er håndholdt, og at virksomhederne derfor skal henvende sig fysisk for at få hjælp. Den information og vejledning, der er tilgængelig digitalt, er ofte spredt hos flere forskellige myndigheder og kan være vanskelig at finde rundt i.

Med forslaget etableres der en datadrevet digital erhvervsfremmeplatform, der bl.a. skal samle grundlæggende information og vejledning om drift og udvikling af virksomhed samt tilbud og programmer i erhvervsfremmesystemet. Indholdet på platformen skal gøres let tilgængeligt og skal være ensartet og af høj kvalitet. Ved at platformen gøres datadrevet, kan informationen på platformen tilpasses den enkelte virksomhed, så den matcher de konkrete behov, virksomheden har.

Platformen vil desuden muliggøre en højere grad af datadeling mellem myndighederne. Der gives på sigt mulighed for genbrug af oplysninger og autoudfyld ifm. forskellige ansøgningsmoduller for virksomheder.

Det vurderes på den baggrund, at platformen vil medføre større administrative lettelser og gøre det nemmere og hurtigere for virksomhederne at sætte sig ind i offentlige regler med betydning for netop dem.

Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at kvantificere det præcise omfang af lettelsen. Kommunernes lokale erhvervsservice har i størrelsesorden 55.000 brugere årligt. En del af disse henvendelser forventes fremover at blive løst digitalt. Hertil kommer henvendelser på forskellige hjemmesider hos kommuner og statslige aktører, der fremadrettet samles og gøres let tilgængelige under platformen.

Strukturfondsmidler

Virksomhederne vil fremover skulle henvende sig samme sted, uanset om de har spørgsmål vedrørende ansøgning om strukturfondsmidler eller allerede har opnået støtte. Når udbud af programmer fremover samles i Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse frem for i seks regionale vækstfora, vil det blive lettere for virksomheder at navigere i udbud om decentrale indsatser, herunder vil der være mere ensartede ansøgningsprocedurer.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) med henblik på at vurdere de administrative konsekvenser for erhvervslivet.

TER vurderer, at forslaget kan medføre administrative lettelser på over 4 mio. kr. årligt. Der er på den baggrund igangsat en analyse for at kvantificere lettelserne nærmere.

Med lovforslaget fastsættes, jf. § 11, at der etableres en fællesoffentlig digital platform, der føres af Erhvervsstyrelsen. Platformen skal give virksomhederne nem og hurtig adgang til

information, vejledning og digitaliserede ydelser om bl.a. opstart, drift og udvikling af den enkelte virksomhed.

TER vurderer, at den digitale platform kan medføre væsentlige administrative lettelser. De administrative lettelser består i, at den digitale platform kan stille information, services og ydelser i erhvervsfremmesystemet til rådighed for virksomhederne. Platformen kan bl.a. indeholde et overblik over erhvervsfremmesystemets tilbud samt ydelser om erhvervsservice, der knytter sig til information og vejledning af virksomhederne. Derved forventes platformen at kunne reducere tidsforbruget for de ca. 55.000 brugere, der årligt personligt henvender sig hos kommunernes lokale erhvervsservice med henblik på informationsindsamling og svar på afklarende spørgsmål. Dertil kommer information og vejledning, der i dag ligger hos forskellige myndigheder – fx om skat, eksport, fødevarer, ansættelsesregler m.v. I dag skal virksomhederne orientere sig hos flere forskellige myndigheder (digitalt eller fysisk) for at sætte sig ind i disse regler. Med den digitale platform vil det samles under én portal.

TER vurderer endvidere, at den foreslåede personalisering af platformen på baggrund af data vil kunne medføre lettelser i virksomhedernes informationsindsamling. Personaliseringen består i, at platformen vha. data vil filtrere og målrette information på baggrund af eksempelvis størrelse, branche, virksomhedsform samt på sigt adfærdsdata fra lignende virksomheder. Dermed kan eksempelvis informationer om nye regler eller ordninger inden for den pågældende branche/størrelse/virksomhedsform fremhæves, mens tilsvarende irrelevant information frasorteres.

Ydermere vurderer TER, at de administrative lettelser består i, at platformens brug af data, herunder genbrug af allerede indberettet data, potentielt vil kunne reducere byrder i ansøgningsprocedurerne for offentlige støttetilbud. Et eksempel herpå kan være de knap 3000 ansøgninger årligt vedr. blød kapital (tilskud), som indsendes til i Innovationsfonden, jf. Innovationsfondens årsrapport 2017.

Eksempler på genbrug af data kan være genbrug af projektoplysninger fra tidligere projekter samt stamdata, såsom virksomhedens CVR-nummer, adresse, kontaktoplysninger, tegningsregler, personkreds, regnskabsoplysninger m.v.

Med lovforslaget vil administrationen af strukturfondsmidlerne fra EU blive samlet i Erhvervsstyrelsen og midlerne udmøntet efter indstilling fra Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse i færre, større og mere tværgående projekter. Derved bliver det lettere og mere enkelt for virksomhederne at indhente information om bl.a. ansøgningsproces for strukturfondsprojekter, konkretisering af projekter, ansøge og senere afrapportere og dokumentere projekternes fremdrift. Derudover forventes det at blive nemmere for virksomhederne at skabe overblik over relevante projekter, idet administrationen af strukturfondsmidlerne fremover gør, at parallelle projekter med samme fokusområde igangsættes i samme programperiode. Konsekvensen vurderes at være, at virksomheder, der ønsker at indgå i større geografisk tværgående projekter, ikke længere skal ansøge og indgå i flere individuelle strukturfondsprojekter på samme tid med deraf følgende administrative konsekvenser i form af dokumentation m.v.

I indeværende fondsprogram (2014-2020) er der indtil videre givet ca. 200 tilsagn på baggrund af ca. 240 ansøgninger.

TER vurderer på baggrund af ovenstående, at de samlede administrative lettelser kan være over 4 mio. kr. årligt.

6. Administrative konsekvenser for borgere

Med etablering af erhvervshusene og en digital erhvervsfremmeplatform skabes en mere enkel og overskuelig indgang for borgere og iværksættere til erhvervsfremmesystemet. Forslaget vurderes ikke herudover at have administrative konsekvenser for borgere.

7. Miljømæssige konsekvenser

Erhvervsfremmebestyrelsen, som udmønter den decentrale erhvervsfremmeindsats, kan som led i prioriteringen inddrage og integrere miljøforhold. Udformningen af strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats kan ligeledes indeholde elementer inden for miljøområdet.

I det omfang forslaget får miljømæssige konsekvenser, forventes disse at være positive.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget gennemfører ikke EU-lovgivning.

Forslaget indeholder endvidere ikke spørgsmål af statsstøtteretlig relevans. Forslaget sætter den overordnede ramme for erhvervsfremme i Danmark og gennemfører ikke støtteordninger. De enkelte støtteordninger, der gives mulighed for i henhold til lovforslaget, skal være i overensstemmelse med EU's statsstøtteregele.

9. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikterne

For at styrke koordineringen i den decentrale erhvervsfremmeindsats skal en samlet strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats bidrage til en mere fokuseret indsats med bedre kvalitet for virksomhederne.

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse får ansvaret for, at erhvervsfremmesystemet hænger sammen på tværs af landet. Bestyrelsen har derfor bl.a. til opgave at formulere strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats i tæt samarbejde med erhvervshusenes bestyrelser og andre relevante interessenter, herunder statslige aktører med ansvar for højt specialiserede erhvervsfremmeindsatser, så der etableres stærke koordinationsmekanismer til lokale og regionale virksomhedsbehov.

Endvidere samles strukturfondsmidlerne og indstillingsretten hertil overdrages til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse. Det betyder, at bestyrelsen kan iværksætte landsdækkende strukturfondsprojekter med kritisk masse, der kan øge kvaliteten af projekter og samtidig have et stærkt ophæng i strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats.

Den specialiserede erhvervsservice samles i nye erhvervshuse med et antal tilhørende filialer. Samlingen af den specialiserede erhvervsservice vil bl.a. betyde, at der sikres adgang for alle virksomheder til de ydelser, som væksthuse i dag tilbyder til en mindre målgruppe af vækstvirksomheder. Virksomheder over hele landet vil dermed få nem adgang til specialiserede faglige kompetencer af høj kvalitet om virksomhedsdrift og -udvikling. Højt specialiserede statslige ordninger skal være tilgængelige via erhvervshusene, herunder internationalisering

(Eksportrådet), kapitalformidling (Vækstfonden) og innovation (Innovationsfonden). Dermed sikres der en tilstrækkelig kritisk masse og en højere kvalitet i indsatsen bl.a. pga. bedre adgang til specialistviden.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

3F – Fagligt Fælles Forbund, Advokatsamfundet, Akademiet for de Tekniske Videnskaber (ATV), Akademikerne (AC), A-kassen for selvstændige (ASE), Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsgiverne, Arbejdsmarkedets Feriefond, Beskæftigelsesministeriet, Bornholms Regionskommune, Børne- og Socialministeriet, Center for Regional Turismeforskning, CO-industri, Danhostel, DANIAMet, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Restauranter og Caf er, Danmarks Statistik, Danmarks Vækstråd, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Erhvervsfremme (DEF), Dansk Industri (DI), Dansk Iværksætter Forening, Dansk Kyst og Naturturisme, Dansk Metal, Dansk Turismefremme, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Busvognmænd, Danske Destinationer, Danske Handicaporganisationer, Danske Havne, Danske Rederier, Danske Regioner , Danske Revisorer (FSR), Danske Universiteter, Datatilsynet, Den Danske Akkrediteringsfond (DANAK), DJØF, Domstolsstyrelsen, Eksportrådet, Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet, Erhvervsankenævnet, Europa-Kommissionen – DG Beskæftigelse Judith Sørensen, Europa-Kommissionen – DG Regionalpolitik Stefan Welin, Fagligt Internationalt Center (FIC), Feriehusudlejernes Brancheforening, Finans Danmark, Finansministeriet, Finanstilsynet, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Forlystelsesparker i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører – F.R.I., Forsikring og Pension, Forsvarsministeriet, Friluftsrådet, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), God Adgang, Godkendt teknologisk Service (GTS), Greater Copenhagen and Skåne Committee, Grøn Nøgle, HK – Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund, HK HORESTA, IDA, Interreg North Sea Region, IT-Branchen, Justitsministeriet, Karrierepartner og A-kasse for højtuddannede i erhvervslivet (CA), Kommunernes Landsforening (KL), Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kulturministeriet, Københavns Lufthavne, Landbrug og Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lederne, Meet Denmark, Miljø- og Fødevareministeriet, Opfinderforeningen, Organisationen Danske Museer, Overvågningsudvalget for strukturfondene, Patent- og Varemærkestyrelsen, PTU (Landsforeningen af Polio-, Trafik- og Ulykkeskadede), Region Hovedstaden, Region Midtjylland, Region Nordjylland, Region Sjælland, Region Syddanmark, Rigsrevisionen, Sammenslutningen af Danske Småøer, SAS, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteministeriet, SMVdanmark, SportEventDenmark, State of Green, Statens Byggeforskningsinstitut, Statsministeriet, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, Sund & Bælt, Sundheds- og Ældreministeriet, Søfartsstyrelsen, Team Effektiv Regulering, Tekniq, Transport-, Bygnings- og Boligministeriet, Turismeforskerne i Danmark (TiD), Turisterhvervets Samarbejdsforum, Turistførerforeningen, Uddannelses- og Forskningsministeriet, Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet, VisitDenmark, Vækstfonden, Vækstforum Bornholm, Vækstforum Hovedstaden, Vækstforum Midtjylland, Vækstforum Nordjylland, Vækstforum Sjælland, Vækstforum Syddanmark, Væksthus Hovedstadsregionen, Væksthus Hovedstadsregionen og Bornholm, Væksthus Midtjylland, Væksthus Nordjylland, Væksthus Sjælland, Væksthus Syddanmark, Wonderful Copenhagen, Økonomi- og Indenrigsministeriet.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forenklingen af erhvervsfremmesystemet vil have en positiv effekt på de offentlige finanser. Der frigøres 150 mio. kr. årligt fra 2019 i de erhvervsfremmemidler, der i dag administreres af regionerne, og som anvendes til finansiering af erhvervs- og iværksætterinitiativer. Der frigøres endvidere 100 mio. kr. årligt fra 2019 som følge af konsolideringen af kommunernes erhvervsfremmeopgaver, og som målrettes borgernær velfærd i kommunerne.	
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Det forventes, at der opnås betydelige besparelser på administrationen.	Lovforslaget indebærer overflytning af opgavevaretagelse til staten og etablering af digital platform.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Det forventes, at der er væsentlige positive konsekvenser, da erhvervsfremmesystemet i højere grad digitaliseres og det bliver nemmere for virksomheder at overskue.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgere	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen direkte miljømæssige konsekvenser, men hvis der er nogen, er de positive.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ingen	Ingen
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser	Ingen	Ingen

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til kapitel 1**Formål**Til § 1*

Den foreslåede bestemmelse fastlægger lovens overordnede formål, der er at fremme og styrke udviklingen af dansk erhvervsliv gennem sammenhængende offentlig erhvervsfremmeindsats.

Erhvervsfremmeindsatsen kan bestå af mange forskellige aktiviteter, tilbud m.v., der ikke udtømmende kan fastlægges ved lov. I loven bruges erhvervsfremme som begreb som en samlebetegnelse for alle erhvervsrettede aktiviteter, der har til formål at understøtte virksomheders og iværksætteres muligheder for vækst i bred forstand. Både erhvervsservice og erhvervsudvikling er således erhvervsfremme.

Der henvises til den nærmere definition på erhvervsservice og erhvervsudvikling i bemærkningerne til § 14, stk. 1.

Bestemmelsens *stk. 1, nr. 1-3*, er en opdateret videreførelse af den eksisterende § 1 i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, idet der fortsat ønskes en indsats for at fremme udviklingen i dansk erhvervsliv gennem bedre rammevilkår, tilpasning af erhvervsstrukturer til dynamiske konkurrenceforhold i en globaliseret verden under hensyntagen til miljø, samfundsforhold og den samfundsmæssige udvikling i øvrigt.

En økonomi i vækst er grundlaget for udviklingen i fremtidens velstand og velfærd. Derfor er det vigtigt at have fokus på de danske virksomheders vækstvilkår og konkurrenceevne.

Regeringens ambition er, at danske virksomheders rammebetingelser skal være blandt de bedste i verden. Regeringens erhvervspolitik søger derfor gennem udvikling af gode rammevilkår at påvirke erhvervsudviklingen med henblik på at styrke væksten, og virksomhedernes internationale konkurrenceevne.

Bestemmelsens *stk. 1, nr. 4*, er videreført uændret fra § 1, nr. 3, i den eksisterende lov om erhvervsfremme og regional udvikling. Med bestemmelsen er det hensigten, inden for lovens formål, at fremme den lokale og regionale erhvervsudvikling og beskæftigelse. Lokal og regional udvikling afgrænses imidlertid ikke via administrative grænser i regioner og kommuner, og det er hensigten, at administrative grænser ikke må afstedkomme unødige barrierer for fremme af erhverv og beskæftigelse. Der sigtes i stedet efter at udnytte potentialer og styrker i lokale eller regionale områder, der kan skifte fra indsats til indsats.

Bestemmelsens *stk. 1, nr. 5 og 6*, er en af hjørnestenene i den foreslåede model til et nyt erhvervsfremmesystem. I det eksisterende system er der mange koordinerende og bevilgende organer, hvilket medvirker til, at der iværksættes for mange overlappende indsatser, så det er svært for virksomheder at skelne dem fra hinanden.

Formålet med den nye erhvervsfremmemodel er, at den fokuserer på at skabe sammenhæng i indsatsen på tværs af Danmark og den offentlige sektor ved at reducere antallet af ansvarlige aktører og fastlægge en klar arbejdsdeling og koordineringsindsats. Der sigtes mod at skabe struktur og sammenhæng i organiseringen, så det er enkelt at benytte og skabe merværdi for virksomhederne.

Bestemmelsens *stk. 1, nr. 7*, er en opdateret videreførelse af den eksisterende lov om erhvervsfremme og regional udvikling. Bestemmelsen søger at fremme samarbejde mellem private iværksættere og virksomheder og offentlige myndigheder med ansvar for erhvervsfremme. Med bestemmelsen lægges der op til, at det ikke kun er erhvervsudviklingsopgaver som i gældende ret, der ønskes samarbejde omkring, men om hele erhvervsfremmesystemet.

Bestemmelsens *stk. 1, nr. 8*, skal understøtte brugen af øget digitalisering i erhvervsfremmesystemet, og der foreslås oprettet en digital erhvervsfremmeplatform. Der henvises til afsnit 3.2.1 om den digitale erhvervsfremmeplatform i de almindelige bemærkninger.

Med bestemmelsen i *stk. 1, nr. 9*, understreges, at udviklingen af menneskelige ressourcer er en forudsætning for vækst og udvikling i virksomheder. F.eks. skal det danske Socialfondsprogram bidrage til ”Vækst via uddannelse og iværksætteri” og på den måde medvirke til at styrke den økonomiske vækst.

Med bestemmelsen i *stk. 1, nr. 10*, understreges, at turisme er et internationalt væksterhverv og et erhverv, der skaber vækst og arbejdspladser i hele Danmark. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og kommunerne understøtter vækst og udvikling i turismen.

Med bestemmelsen i *stk. 1, nr. 11*, understreges, at udvikling af yderområder har særlig betydning for den regionale balance. Som i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling fremhæves udvikling af yderområderne som et særligt indsatsområde.

Til kapitel 2

Erhvervsministerens beføjelser

Til § 2

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 1-9*, opregner aktiviteter, som erhvervsministeren kan gennemføre til opfyldelse af lovens formål. Listen over aktiviteter er ikke udtømmende, men afspejler de aktiviteter og indsatsfelter, som sædvanligvis anvendes med et erhvervsudviklingsformål. Punkterne er i det væsentligste en videreførelse fra § 2 i den nugældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Aktiviteter kan kun gennemføres inden for de bevillinger, som enten afsættes ordinært på finansloven, eller som tillades finansieret gennem et aktstykke, der er godkendt af Finansudvalget.

Bestemmelsens *stk. 1, nr. 1*, giver erhvervsministeren adgang til at igangsætte analyser og evalueringer. Analyser og evalueringer danner grundlag for forståelsen af erhvervspolitiske problemstillinger og dermed for tilpasningen af erhvervspolitikken.

Bestemmelsens *stk. 1, nr. 2*, giver erhvervsministeren adgang til at igangsætte rådgivning om erhvervsudvikling. Regeringens erhvervspolitik søger gennem udvikling af gode rammevilkår for virksomheder i Danmark at påvirke erhvervsudviklingen med henblik på at styrke væksten, den internationale konkurrenceevne og globaliseringen med udgangspunkt i virksomhedernes

behov. Den erhvervsmæssige udvikling forløber imidlertid ofte uensartet i forskellige sektorer og i forskellige dele af landet. For at opfange aktuelle behov for tilpasninger i regeringens erhvervspolitik, herunder for tilpasning af erhvervsstrukturen, er det hensigtsmæssigt med rådgivning herom fra alle involverede parter, både af privat og offentlig karakter.

Bestemmelsens *stk. 1, nr. 3*, giver erhvervsministeren adgang til at igangsætte rådgivning om danske erhvervspolitiske interesser, f.eks. i forbindelse med forhandlinger om og implementering af internationale vækstvilkår og dansk erhvervslivs udfordringer ved globaliseringen. De overordnede rammebetingelser for dansk erhvervsliv fastlægges i stigende omfang i internationale fora som Verdenshandelsorganisationen (WTO) og EU. Rådgivning fra erhvervslivets parter om danske interesser er afgørende for regeringsapparatets effektive deltagelse i udviklingen og implementeringen af nye internationale regler.

Bestemmelsens *stk. 1, nr. 4*, giver erhvervsministeren adgang til at igangsætte aktiviteter til at fremme den regionale og lokale erhvervsudvikling. Det skal fortsat ligge indenfor lovens formål, at der kan iværksættes aktiviteter til fremme af regional og lokal erhvervsudvikling. Lokal og regional udvikling afgrænses ikke via administrative grænser i regioner og kommuner. Der henvises også bemærkningerne til § 1, nr. 4.

Med henblik på at fremme mulighederne, for at alle regioner og kommuner i Danmark kan omstille sig til kravene i den globale konkurrence og dermed sikre virksomheder gode udviklingsbetingelser med udgangspunkt i egne særkender og styrker, foreslås, at der i takt med behovet på lokalt og regionalt plan bl.a. skal kunne udvikles aktiviteter, der f.eks. går på tværs af politikområder, eller som er grænseoverskridende.

Bestemmelsens *stk. 1, nr. 5-8*, giver erhvervsministeren adgang til at igangsætte en række aktiviteter inden for fremme af udviklingen af nye samarbejdsformer, etablering af nye virksomheder, opbygning af virksomhedernes kompetencer inden for design, markedsføring og eksport, samt aktiviteter inden for forbedret produktivitet, internationalisering m.v. Virksomhedernes forudsætning for at kunne konkurrere i en liberaliseret og globaliseret økonomi er bl.a., at de besidder viden og kompetence, at der er et velfungerende offentligt/privat samspil. En forudsætning for at Danmark kan vedblive med at være et rigt og konkurrencedygtigt land, er desuden, at der er en stadig tilgang af nye innovative virksomheder. Erhvervspolitikken skal skabe vækstvilkår, der fremmer etablering af nye virksomheder, organisationsudvikling, bedre udnyttelse af design-, ledelses- og markeds-mæssige kompetencer samt nye samarbejdsformer, herunder offentligt/privat samspil og samarbejde mellem virksomheder.

Med henblik på at fremme mulighederne, for at hele Danmark kan omstille sig til kravene i den globale konkurrence og dermed sikre sig gode udviklingsbetingelser for virksomheder med udgangspunkt i lokale kendetegn og styrker, foreslås, at der i takt med behovet bl.a. skal kunne udvikles aktiviteter, der f.eks. går på tværs af politikområder, eller som er grænseoverskridende.

Oplistingen af aktiviteter er ikke udtømmende.

Aktiviteterne kan bl.a. være til fremme af nye forretningsmodeller, digital omstilling, cirkulær økonomi, forbedret produktivitet, omstilling af produktion, øget internationalisering, nye ledelsesformer, international markedsføring og forståelse af samfundsmæssige forhold af betydning for virksomheders overlevelse og vækst.

Bestemmelsens *stk. 1, nr. 9*, giver erhvervsministeren adgang til at igangsætte aktiviteter til at fremme akkreditering, standardisering og metrologi.

En forudsætning for at kunne eksportere og etablere sig internationalt er, at danske virksomheder og deres produkter opfylder internationalt anerkendte standarder og normer, at dette kan bevises, og at beviserne anerkendes internationalt. Tilsvarende er det væsentligt for danske forbrugere, at importerede produkter er sikre og overholder gældende forskrifter. Dette forudsætter, at Danmark har et internationalt anerkendt system vedrørende metrologi og akkreditering, både for så vidt angår deltagelsen i det internationale samarbejde herom og til gennemførelse af de fornødne myndighedsopgaver her i landet samt til betjening af dansk erhvervslivs behov for på et stadig stigende antal områder at kunne få de godkendelser, der sikrer en uhindret adgang til de internationale markeder.

I det foreslåede *stk. 2*, videreføres § 2, *stk. 2*, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling om medfinansiering og andre økonomiske incitamer til aktiviteter, som omfattes af lovens formål. Som oftest vil der være tale om delvis finansiering, hvor erhvervsministeren stiller en økonomisk ramme til rådighed for et bestemt formål, f.eks. brobygning mellem yderområder og vækstcentre. Inden for denne ramme inviteres decentrale aktører til at gennemføre konkrete projekter. I lovteksten er der ikke foretaget en opregning af de midler, der kan tages i anvendelse. Baggrunden herfor er, at der bør åbnes mulighed for nye former for finansiering i takt med udviklingen i erhvervspolitikken. De finansieringsformer, der anvendes, vil være specificeret i tekstanmærkninger til finansloven. De finansieringsydelse og andre økonomiske incitamer, der imidlertid generelt sigtes på, er bl.a. tilskud, kapitalindskud, lån og projektgarantier.

Efter *stk. 2* kan ministeren i konkrete tilfælde udbetale finansiering forskudsvist med vilkår om, at aktiviteternes endelige afregning efterfølgende kan godkendes. Denne adgang åbner mulighed for at tilgodese likviditetsmæssige hensyn hos støttemodtagerne. I henhold til Finansministeriets regler skal en sådan adgang være hjemlet ved lov.

I bestemmelsens *stk. 3*, foreslås endvidere (som i § 3, *stk. 3*, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling), at der efter ministerens regelfastsættelse kan forlanges tilbagebetaling af den statslige medfinansiering. Dette gælder f.eks. hvor støttede projekter ikke gennemføres som forudsat, eller hvor støttede projekter har været profitgivende, hvorfor det kan være rimeligt, at staten får tilbagebetalt den ydede finansiering.

Til § 3

Bestemmelsens *stk. 1*, er en opdateret videreførelse af erhvervsministerens mulighed for at fastsætte gennemførelsesbestemmelser fra § 3, *stk. 1-4*, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Ministeren kan efter den foreslåede bestemmelse udstede regler om gennemførelsen af de aktiviteter, som iværksættes efter loven. Der er tale om en rammelov, der fastsætter de grundlæggende principper for de aktiviteter, som iværksættes af erhvervsministeren efter § 2. De konkrete aktiviteter tilpasses karakteren af de enkelte initiativer.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 2*, gives erhvervsministeren mulighed for at udstede regler, der sikrer en forsvarlig forvaltningsmæssig administration, tilsyn og regnskabsaflæggelse i forbindelse med de efter loven iværksatte erhvervsudviklingsaktiviteter, hvad enten de administreres af ministeren, Erhvervsstyrelsen eller andre offentlige eller private operatører. Den konkrete administration vil blive tilrettelagt med sigte på at sikre en effektiv og gennemsigtig udnyttelse af midlerne.

Bestemmelsen i *stk. 3*, giver ministeren adgang til at fastsætte nærmere regler om EU's informationsprocedure for tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester.

Det foreslås med bestemmelse i *stk. 4*, at indsætte en bemyndigelse til, at erhvervsministeren i en bekendtgørelse kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 764 af 9. juli 2008 om procedurer for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat (gensidig anerkendelse), og om ophævelse af beslutning nr. 3052/95/EF.

Bemyndigelsen forudsættes anvendt til at udstede en bekendtgørelse med en række administrative bestemmelser i relation til forordningens anvendelse, bl.a. om det produktkontaktpunkt, der i henhold til forordningen skal etableres i hvert medlemsland, samt om den årlige afrapportering til Europa-Kommissionen om forordningens anvendelse, som ligeledes fremgår af forordningen.

Bestemmelsen er en videreførelse af reglen i § 3, stk. 4, i lov nr. 364 af 13. maj 2009 om ændring af næringsloven, markedsføringsloven, erhvervsfremmeloven og forskellige andre love på Økonomi- og Erhvervsministeriets område

Til § 4

Med bestemmelsens *stk. 1*, gives der hjemmel til, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra myndigheder om alle forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt. Med myndigheder menes her Erhvervsministeriet, Erhvervsstyrelsen, Sikkerhedsstyrelsen, regionerne og kommunerne.

Bestemmelserne i §§ 4-6 er en direkte videreførelse af den gældende lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v., jf. lov nr. 1231 af 18. december 2012. Bestemmelserne viderefører kommunikationsmåden i forbindelse med skriftlig kommunikation til og fra de myndigheder m.v., som varetager opgaver efter lovforslaget og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Myndighederne kommunikerer i henhold til lov om erhvervsfremme først og fremmest med andre myndigheder, organisationer, virksomheder og deres rådgivere om konkrete sager samt vejledning. Kommunikation i forhold til lovens bestemmelser sker således på et bredt emneområde og mellem både forskellige myndigheder og private enheder. Der kan være tale om tilskudsordninger, kommunikation om udarbejdelse af regionale udviklingsstrategier og udarbejdelse af akkrediteringscertifikater.

Kommunikation mellem de af loven berørte parter foregår via traditionelle kommunikationsmidler som f.eks. telefon, breve og mail. Der kan f.eks. være tale om ansøgninger om støtte, vejledende udtalelser om forståelse af loven, sekretariatsbetjening af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og ansøgninger om certifikater.

Forslaget indebærer bl.a., at skriftlige henvendelser m.v. om forhold, som er omfattet af loven eller af regler, som er udstedt i medfør af loven, ikke anses for behørigt modtaget, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Hvis oplysninger m.v. sendes på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, jf. forvaltningslovens § 7, at den offentlige myndighed må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Samtidig indebærer forslaget, at meddelelser m.v. til eller fra myndigheder, der sendes på den foreskrevne digitale måde, anses for at være kommet frem til modtageren på det tidspunkt, hvor meddelelsen m.v. er tilgængelig digitalt for modtageren, jf. det foreslåede stk. 3. Det vil sige med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i modtagerens fysiske postkasse.

Af bekendtgørelsen, der udmønter bemyndigelsen, vil det komme til at fremgå, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med myndighederne, om hvilke forhold og på hvilken måde.

Ved henvendelser til myndigheder kan myndighederne stille krav om, at den pågældende oplyser en e-mailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse til myndigheden. I den forbindelse kan der også pålægges den pågældende en pligt til at underrette om en eventuel ændring i e-mailadressen, inden den konkrete sag afsluttes eller henvendelsen besvares, medmindre e-mails automatisk bliver videresendt til den nye e-mailadresse.

På sigt kan det komme på tale at udvikle andre digitale løsninger, herunder nye selvbetjeningsløsninger, til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven.

I bekendtgørelsen, som udmønter den foreslåede bemyndigelse i stk. 1, kan der bl.a. fastsættes regler om, at myndighederne kan sende visse meddelelser, herunder afgørelser m.v., til virksomhedens henholdsvis et ledelsesmedlems digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov om Offentlig Digital Post.

I bekendtgørelsen kan der desuden fastsættes regler om fritagelse for pligten til digital kommunikation. Fritagelsesmuligheden tænkes bl.a. anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og der er tale om en person uden dansk CPR-nummer eller et selskab med hjemsted i udlandet, som ikke kan få en dansk digital signatur.

Det forhold, at en virksomhed eller en person oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde, kan ikke føre til fritagelse for pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende eksempelvis anvende en computer på et folkebibliotek eller anmode en rådgiver om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

Loven indeholder i kapitel 9 bestemmelser om måleteknisk kontrol. Det er Sikkerhedsstyrelsen og andre, der har fået henlagt kontrolopgaver, f.eks. vejere og målere, der foretager kontrolbesøg

hos virksomheder. Kontrollen kan udføres med eller uden retskendelse, ligesom den kan udføres efter forudgående anmeldelse eller uanmeldt.

Sikkerhedsstyrelsen og de, der har fået henlagt kontrolopgaver, kan medbringe dokumenter, som de foreviser og udleverer ved kontrollen hos virksomhederne. Efter omstændighederne kan det være aktuelt at give påbud eller forbud på papir på stedet, ligesom det kan være aktuelt at få udleveret dokumenterne eller produkterne fra virksomhederne under kontrolbesøg.

Et kontrolbesøg erstatter ikke kommunikation, der ellers ville være indsendt på papir og Sikkerhedsstyrelsens forevisning og udlevering af dokumentation på stedet. Det samme gør sig gældende ved virksomhedernes udlevering af dokumenter eller produkter under besøget eller ved virksomhedernes fremsendelse af produkter og eventuelt følgebrev til brug for kontrol, og kontrollen vil derfor skulle foregå som vanligt.

Tilsvarende vil der i forbindelse med visse tilskudsordninger, der administreres i henhold til loven, være tale om, at kontrollanten kan medbringe eller udbede sig dokumentation, som ikke kan ske digitalt.

I forbindelse med administration af de metrologiske regler og reglerne om akkreditering er det nødvendigt, at der laves fritagelser for en række dokumenter m.v., som fortsat skal kunne sendes pr. almindelig post. Det danske akkrediteringsorgan skal således fortsat kunne udstede akkrediteringscertifikater på papir, idet virksomhederne blandt andet har disse hængt op med henblik på at synliggøre, at de er akkrediteret, hvilket kan dokumentere virksomhedens kompetencer. De offentlige myndigheder eller private institutioner, der har fået henlagt beføjelser i medfør af erhvervsfremmelovens § 7, stk. 4, har også behov for at udstede originale certifikater på papir, f.eks. kalibreringscertifikater. En stor del af disse certifikater udleveres ved udførelse af f.eks. kalibreringen. I nogle tilfælde er det imidlertid ikke muligt at udlevere certifikatet ved udførelsen f.eks. ved en ubemandet tankstation, hvorfor der er behov for at kunne udlevere eller fremsende certifikater pr. almindelig post.

På nogle områder findes der også mærkater til påsætning på måleinstrumenter f.eks. reverifikationsmærkater. Disse påsættes i forbindelse med et besøg, men i enkelte tilfælde kan det være nødvendigt at fremsende erstatningsmærkater til en virksomhed. Da der er tale om originale mærkater, skal disse fremsendes pr. almindelig post, hvorfor det også her er nødvendigt at fritage disse fra kravet om digital kommunikation.

Endelig modtager det danske akkrediteringsorgan i nogle tilfælde meget store mængder af materiale, som det ikke er muligt at modtage pr. e-mail. Sikkerhedsstyrelsen kan også have brug for at modtage tegningsmateriale f.eks. af typegodkendte måleinstrumenter, som det ikke er muligt at scanne eller printe. Det kan således være nødvendigt at modtage dette pr. almindelig post, hvilket også vil kræve en fritagelse for reglerne om digital kommunikation.

Der kan i forbindelse med visse tilskudsordninger, der administreres i henhold til loven, ligeledes forekomme tilfælde, hvor der foreligger dokumenter, som ikke kan scannes eller printes. Det kan således også i disse tilfælde være nødvendigt at modtage disse pr. almindelig post, hvilket også vil kræve en fritagelse fra reglen om digital kommunikation.

Efter bestemmelsens *stk. 2*, kan der i bekendtgørelsen specificeres krav om anvendelse af bestemte it-systemer, digitale formater og digital signatur eller lignende.

Bestemmelsens *stk. 3*, fastsætter, hvornår en digital meddelelse må anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, dvs. modtageren af meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til en offentlig myndighed, er myndigheden adressat for meddelelsen. For meddelelser, som den offentlige myndighed sender, er den pågældende virksomhed eller den fysiske person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en myndighed på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for myndigheden, dvs. når myndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller person på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

De gældende regler i erhvervsfremmeloven vedrørende klageadgang finder ligeledes anvendelse i forhold til klager over afslag på fritagelse fra obligatorisk digital kommunikation. Ministeren kan i henhold til lovens § 4 fastsætte regler om klageadgang, herunder at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

I bestemmelsen i *stk. 4*, foreslås det, at erhvervsministeren på tilsvarende måde som efter *stk. 1-3* kan fastsætte regler om, at kommunikation til og fra Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og det nationale akkrediteringsorgan samt offentlige eller private institutioner, som erhvervsministeren i henhold til bemyndigelse har henlagt sine beføjelser til, om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Baggrunden herfor er, at lov om erhvervsfremme bemyndiger erhvervsministeren til at henlægge sine beføjelser og opgaver ved administration af konkrete aktiviteter til anden offentlig myndighed eller privat institution, jf. erhvervsfremmelovens § 4. Erhvervsministeren har ved bekendtgørelse nr. 1283 af 12. december 2005 henlagt flere af sine beføjelser i loven til Erhvervsstyrelsen og ved bekendtgørelse nr. 545 af 29. maj 2017 henlagt sine beføjelser til Sikkerhedsstyrelsen.

Enkelte af ministerens beføjelser er henlagt til private virksomheder, der på ministerens vegne varetager myndighedsopgaver. Det gælder særligt virksomheder, der varetager myndighedsopgaver på det metrologiske område samt DANAK, som er udpeget som nationalt akkrediteringsorgan. Disse omfattes således af forslagets § 4, *stk. 4*.

Til § 5

Efter den foreslåede bestemmelse til *stk. 1*, kan erhvervsministeren fastsætte regler om, at de myndigheder m.v., som er nævnt i de foreslåede § 4, stk. 1 og 4, kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov uden underskrift, med maskinel eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Med myndigheder m.v. menes der således her Erhvervsministeriet, Erhvervsstyrelsen, Sikkerhedsstyrelsen, kommunerne og det nationale akkrediteringsorgan samt offentlige eller private institutioner, som erhvervsministeren i henhold til bemyndigelse har henlagt sine beføjelser til.

Med bestemmelsen i *stk. 2*, kan der desuden fastsættes regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af myndigheden m.v., jf. de foreslåede bestemmelser i § 4, stk. 1 og 4, som afsender. Bestemmelsen finder anvendelse både på dokumenter, som myndigheden m.v. sender digitalt, og på dokumenter, som sendes fysisk, dvs. på papir med almindelig post, hvis et dokument undtagelsesvist ikke sendes digitalt.

Til § 6

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*, vedrører dokumenter, som er udstedt af andre end en myndighed eller lignende omfattet af den foreslåede § 4, stk. 1 og 4, hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at dokumentet er underskrevet. Underskriftskravet kan fremgå udtrykkeligt eller forudsætningsvist af de pågældende regler. Der er tale om dokumenter, som er udstedt af virksomheder eller personer. Der kan f.eks. være tale om en ansøgning om tilskud, hvor ansøgningen og eventuelle bilag vedhæftes en e-mail, som indsendes til Erhvervsstyrelsen med henblik på at opnå tilskud.

For at der ikke skal kunne opstå tvivl om, at underskriftskravet kan opfyldes på anden måde end ved en personlig underskrift, foreslås det, at der indsættes en udtrykkelig bestemmelse i loven om, at underskriftskravet som anført i *stk. 1* kan opfyldes ved, at underskriveren anvender en teknik, der sikrer entydig identifikation af den pågældende, f.eks. digital signatur.

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 2*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvordan kravet om personlig underskrift kan fraviges. Med hjemmel i den foreslåede bestemmelse kan der desuden fastsættes regler om, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Til § 7

Bestemmelsen i *stk. 1*, er en opdateret videreførelse af den nugældende § 4, stk. 1, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Erhvervsministeren får adgang til at henlægge administrationen af initiativer til underliggende myndighed.

Akkreditering og metrologi kan ligeledes henlægges til anden underliggende myndighed.

Ministeren har mulighed for at fastsætte regler, der betyder, at klager ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed.

Bestemmelsen i *stk. 2*, er en opdateret videreførelse af den gældende bestemmelse i § 4, stk. 2, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, der giver en underliggende myndighed mulighed for at henlægge opgaver ved administrationen af konkrete aktiviteter til anden offentlig myndighed eller privat institution. Baggrunden herfor er, at det i nogle tilfælde kan være hensigtsmæssigt at overlade administrationen af en aktivitet til en organisation, der i sig - ud over den administrative kompetence - tillige rummer den særlige faglige indsigt, der bedst sikrer en optimal gennemførelse af aktiviteten. Som udgangspunkt er der tænkt på sagsforberedende aktiviteter og praktiske foranstaltninger som f.eks. tilskudsudbetaling, men efter omstændighederne vil det også kunne omfatte egentlig afgørelsesvirksomhed.

I praksis er opgaverne efter *stk. 2* henlagt til Erhvervsstyrelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1283 af 12. december 2005.

Bestemmelsen i *stk. 3*, er en opdateret videreførelse af den gældende § 4, stk. 3, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling om delegation af administrationen af området vedrørende akkreditering og metrologi, jf. lovens kapitel 8, til underliggende myndighed. Erhvervsministeren kan delegere regeludstedelsen og administrationen af reglerne, hvorved også forstås konkret afgørelsesvirksomhed, til underliggende myndighed. Eksempelvis kan erhvervsministeren henlægge beføjelserne til at udarbejde regler i medfør af §§ 18-22 til underliggende myndighed. Derudover kan varetagelse af opgaver i forbindelse med udpegningen af det nationale akkrediteringsorgan delegeres til underliggende myndighed. Ved opgavevaretagelsen forstås ud over selve udpegningen blandt andet tilsynet med det nationale akkrediteringsorgan og indgåelse af nødvendige aftaler, herunder om rammerne for fastsættelse af priser for akkrediteringsydelser.

Endelig kan opgaverne vedrørende udpegning af bemyndigede organer samt metrologiske institutter delegeres til underliggende myndighed.

I praksis er opgaverne efter *stk. 3* henlagt til Sikkerhedsstyrelsen, jf. bekendtgørelse nr. 545 af 29. maj 2017

Ved bemyndigede organer forstås både bemyndigede organer, således som de fremover vil blive defineret i direktiver, der relaterer sig til det indre marked, og som er fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768 af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter, og andre bemyndigede organer, som eksempelvis laboratorier, der bemyndiges til at varetage visse opgaver på statens vegne.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 4*, er en videreførelse af gældende regler. Efter bestemmelsen kan ministeren beslutte, at de kompetencer, som Sikkerhedsstyrelsen er givet, kan henlægges til en privat organisation. De opgaver, der omfattes, er opgaver, der allerede i dag i bekendtgørelsesform eller efter aftale er henlagt til f.eks. Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond (DANAK), samt opgaver vedrørende prøvning og verifikation af måleinstrumenter, som varetages af bemyndigede organer eller laboratorier.

Bestemmelserne skal samle beskrivelsen af de kompetencer, som erhvervsministeren har til hensigt at delegere til en styrelse eller eventuelt et privat organ, i én paragraf. Dermed gøres loven mere læsevenlig.

*Til kapitel 3**Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse**Til § 8*

Med bestemmelsen i *stk. 1*, etableres Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse med en bestyrelse, der skal sikre en sammenhængende, efterspørgselsdrevet og lokalt forankret indsats.

De opgaver, som efter gældende regler tidligere har været varetaget af de seks regionale vækstfora, overtages af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse. Regionerne skal ikke længere kunne iværksætte eller finansiere erhvervsfremme. Dermed sikres en grundlæggende forenkling af erhvervsfremmesystemet, idet antallet af politisk ansvarlige niveauer reduceres til kun at være staten og ét decentralt niveau med stærk kommunal forankring. Erhvervsministeren får med denne bestemmelse hjemmel til at nedsætte bestyrelsen.

Med bestemmelsen i *stk. 2*, skal Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse sikre, at erhvervsfremmeindsatsen hænger sammen på tværs af landet, herunder at den decentrale og den statslige indsats hænger sammen.

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse skal udarbejde en strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats. Erhvervsfremmestrategien skal være koordineret med relevante statslige strategier, f.eks. på det erhvervspolitiske, forsknings- og innovationspolitiske, turismepolitiske og det internationale område, ligesom den skal indeholde regionale kapitler og virke rammesættende for den kommunale indsats. Erhvervshusenes bestyrelser skal bidrage til strategien, herunder formuleringen af de regionale kapitler.

Med bestemmelsen i *stk. 3*, får erhvervsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses virke, herunder inden for hvilke områder bestyrelsen selv kan igangsætte aktiviteter bl.a. inden for lovens § 9, stk. 1, nr. 1-8.

I henhold til den foreslåede bestemmelse i *stk. 4*, kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse vælge at nedsætte et eller flere bevillings-, indstillings- eller ekspertudvalg til at behandle ansøgninger. Dette kan blive aktuelt, f.eks. hvis et stort antal ansøgninger modtages eller der modtages ansøgninger, inden for områder, der kræver særlig viden, herunder f.eks. social inklusion, byudvikling, digitalisering og turisme.

Med bestemmelsen i *stk. 5*, skal bestyrelsen betjenes af sit eget sekretariat, der etableres som en del af den statslige administration i Erhvervsministeriet. Sekretariatet skal inddrage og trække på ressourcer fra de ministerier, der har ansvar for de højt specialiserede erhvervsfremmeindsatser og relevante politikområder, så der sikres en stærk sammenhæng mellem statslige og decentrale indsatser.

Til § 9

Med bestemmelsen i *stk. 1*, får Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse til opgave at igangsætte og finansiere decentrale erhvervsfremmeindsatser. Oplistningen af aktiviteter i stk. 1, nr. 1-8 er ikke udtømmende, men indsatsen skal ligge inden for rammerne af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses formål i § 8, stk. 2.

Bestemmelsen i *stk. 1, nr. 1*, giver Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse til opgave at udforme strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats. Det er vigtigt for et velfungerende offentligt erhvervsfremmesystem, at indsatsen er sammenhængende og koordineret, så det undgås, at der igangsættes overlappende erhvervsfremmeinitiativer med offentlig støtte. Det er samtidigt vigtigt, at der kan igangsættes indsatser, som er skræddersyet til regionale og lokale erhvervsmæssige udfordringer, muligheder og prioriteter.

For at skabe en landsdækkende strategisk ramme for den decentrale erhvervsfremmeindsats får Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse til opgave at udarbejde én samlet strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats, der tager udgangspunkt i regionale og lokale styrker og udfordringer, og som er koordineret med regeringens relevante nationale strategier, f.eks. på det erhvervspolitiske, forsknings- og innovationspolitiske, turismepolitiske og det internationale område.

Strategien skal integrere udmøntningen af EU's strukturfondsmidler og erhvervsfremmeprojekter, som i dag finansieres af de regionale udviklingsmidler, samt udpege erhvervs- og teknologiområder, inden for hvilke der kan udbydes finansiering til klynger. Strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats skal desuden indeholde sektorspecifikke og regionale kapitler om lokalt forankrede indsatser.

Strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats skal også være rammesættende for kommunale erhvervsudviklingsinitiativer, idet kommunale indsatser, der går videre end at bedrive virksomhed i den pågældende kommune, fremover skal varetages inden for rammerne af den samlede strategi for den decentrale indsats. Det gælder bl.a. indsatser om internationalisering, innovation og klynger, nye forretningsmodeller og teknologier.

Erhvervshusenes bestyrelser skal bidrage til strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats, så der sikres bred opbakning og decentral forankring af strategien. Som led i strategiprocesen vil både bestyrelsen og sekretariatet have dialog med relevante regionale og lokale aktører f.eks. Kommunekontakttrådene (KKR), klyngeorganisationer, lokale erhvervsorganisationer, viden- og uddannelsesinstitutioner m.v. Denne proces skal bl.a. bidrage til at identificere områder, hvor der er efterspørgsel efter at gennemføre konkrete projekter, der matcher regionale og lokale prioriteter, styrker og behov.

Med bestemmelsen i *stk. 1, nr. 2*, får Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse til opgave at udarbejde lokale og landsdækkende programmer og udbyde projekter til opfyldelsen af strategien og de overtager dermed den rolle, som i dag varetages af de regionale vækstfora. Indsatserne skal have ophæng i strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats.

Et væsentligt element i den decentrale erhvervsfremmeindsats er igangsættelse af projekter og erhvervsfremmeindsatser, herunder indsatser der er medfinansieret af EU's strukturfondsmidler.

Bestyrelsen kan udarbejde lokale og landsdækkende programmer for den decentrale indsats og dermed fastsætte den overordnede ramme for initiativer relateret til § 1.

Bestyrelsen kan ligeledes udbyde enkelte projekter til forfølgelse af formålene i strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats, herunder yde tilskud af driftslignende karakter.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 3*, får Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse til opgave at indstille om anvendelse af EU's strukturfondsmidler til forvaltningsmyndigheden for Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond, der ligger under erhvervsministerens ressort. Det indebærer, at bestyrelsen får mulighed for at iværksætte

landsdækkende strukturfundsprojekter med kritisk masse, der kan øge kvaliteten af projekterne og reducere de administrative omkostninger. Samtidig sikres sammenhæng til den øvrige erhvervsfremmeindsats.

Udmøntningen af strukturfondsmidlerne skal tage udgangspunkt i den fælles strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats. Herudover skal der arbejdes på, at projekterne eller væsentlige dele af dem i højere grad sendes i udbud blandt private aktører.

Rammerne for anvendelsen af strukturfondsmidler skal udformes i overensstemmelse med forordningsgrundlaget for strukturfondene.

Med bestemmelsen i *stk. 1, nr. 4*, kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse på anmodning rådgive erhvervsministeren om, hvordan virksomhedernes lokale og regionale erhvervs- og vækstvilkår kan styrkes, herunder hvordan erhvervsfremmesystemet opleves mere efterspørgselsdrevet og sammenhængende af virksomheder samt vedrørende omstilling til nye konkurrenceforhold, bl.a. set i lyset af globaliseringen og nye teknologier og forretningsmodeller. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse påtager sig dermed den rådgivende funktion, som Danmarks Vækstråd varetager i dag.

Med bestemmelsen i *stk. 1, nr. 5*, skal Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse høres om de regionale udviklingsstrategier, jf. § 15, stk. 1. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse skal derfor modtage regionernes udkast til strategi i høring forud for vedtagelsen. Regionerne er forpligtede til enten at gennemføre Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses anbefalinger eller at afgive en redegørelse, hvori det forklares og begrundes, hvorfor en anbefaling i givet fald ikke gennemføres ("følg-eller-forklar"-princippet).

Med bestemmelsen i *stk. 1, nr. 6*, skal Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse bidrage til en mere fokuseret erhvervsfremmeindsats med bedre kvalitet for virksomheder. Bestyrelsen får derfor til opgave at styrke koordinationen mellem den decentrale og nationale erhvervs- og vækstpolitik for derigennem at bidrage til en sammenhængende indsats for udvikling i hele Danmark.

På det decentrale niveau bidrager erhvervshusenes bestyrelser til strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats, jf. nr. 1. Derved sikres koordinationen til de decentrale erhvervsfremmeindsatser, der igangsættes i de tværkommunale samarbejder i erhvervshusene. Bestyrelsen koordinerer gennem bl.a. erhvervsfremmestrategien med statslige strategier, f.eks. på det erhvervspolitiske, forsknings- og innovationspolitiske, turismepolitiske og det internationale område.

Med bestemmelsen i *stk. 1, nr. 7*, skal Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse udmønte midler til lokale og tværgående turismeprojekter. De regionale vækstfora finansierer i dag væsentlige dele af det offentlige turismefremmesystem gennem projektmidler til både decentrale og tværgående turismeudviklingsprojekter. Med nedlæggelsen af de regionale vækstfora samles projektmidler til turismeudvikling under Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, hvor der øremærkes midler til lokale og tværgående turismeprojekter. Midlerne skal støtte projekter inden for rammerne af den nationale strategi for dansk turisme, der udarbejdes af Det Nationale Turismeforum.

Hovedparten af midlerne afsættes til destinationsudviklingspuljen, der kun kan søges af destinationselskaber. Rammerne for destinationselskaberne aftales med KL. Destinationsudviklingspuljen udmøntes af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse inden for rammerne af den nationale strategi for dansk turisme, som skal fastlægge de centrale prioriteter og mål for dansk turisme. Strategien udarbejdes af Det Nationale Turismeforum, der er nedsat i medfør af lov om dansk turisme, jf. lov nr. 1359 af 16. december 2014.

Der afsættes hertil midler til bl.a. destinationsudvikling i ø-kommuner. Midlerne skal støtte projekter inden for rammerne af den nationale strategi for dansk turisme, der udarbejdes af Det Nationale Turisforum og søges hos Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Yderligere midler til turismefremme, udmøntes også af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse efter § 9, stk. 1, nr. 7.

Med bestemmelsen i *stk. 1, nr. 8*, kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse igangsætte og finansiere grænseoverskridende og internationale aktiviteter. Erhvervsfremmeindsatsen i Danmark finansieres af både nationale midler og midler fra EU. Udover EU's strukturfonde, hvor Danmark får en samlet tildeling på baggrund af nærmere definerede kriterier, findes der en række EU-fonde og -programmer, hvor danske virksomheder kan ansøge om deltagelse i åben konkurrence med virksomheder fra hele Europa om bl.a. innovative produktudviklingsprojekter. Dette kunne f.eks. være EU-programmerne Eurostars, Horizon og COSME.

Med den foreslåede bestemmelse i nr. 8 kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse igangsætte og finansiere projekter, der ikke nødvendigvis foregår inden for Danmarks grænser, men som skal styrke udviklingen i dansk erhvervsliv, jf. formålet i § 1. Endvidere skal projekter ligge inden for strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats, jf. § 9, stk. 1, nr. 1.

For at understøtte international projektudvikling og samarbejde kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse igangsætte og finansiere projekter, der kan være med til at styrke det danske hjemtag fra EU's fonde og programmer ved at igangsætte projekter inden for lovens formål.

Bestemmelsen omfatter ikke projekter under målet om Europæisk Territorielt Samarbejde, herunder INTERREG-projekter, da Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse ikke har kompetence til at udbyde disse projekter.

Bestemmelsen er ikke begrænset til EU-projekter, men kan også omfatte aktiviteter, der skal sikre udviklingen af dansk erhvervsliv bl.a. ved hjemtag af midler til Danmark fra andre organisationer m.v.

Til finansiering af opgaver i medfør af denne bestemmelse, skal Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse anvende egne midler.

Med bestemmelsen i *stk. 2*, fastslås, at strategien, jf. § 9, stk. 1, nr. 1, skal tage udgangspunkt i lokale og regionale vækstudfordringer, rammevilkår og erhvervsspecialisering. For at styrke koordineringen i den decentrale erhvervsfremmeindsats skal en samlet strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats bidrage til en mere fokuseret indsats med bedre kvalitet og med udgangspunkt i virksomhedernes stedbaserede behov, herunder lokale og regionale vækstudfordringer, rammevilkår og erhvervsspecialisering.

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse får ansvaret for, at erhvervsfremmesystemet hænger sammen på tværs af landet. Bestyrelsen har derfor bl.a. til opgave at formulere strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats i tæt samarbejde med erhvervshusenes bestyrelser og andre relevante interessenter, herunder statslige aktører med ansvar for højt specialiserede erhvervsfremmeindsatser, så der etableres stærke koordinationsmekanismer til lokale og regionale virksomhedsbehov.

Med bestemmelsen i *stk. 3*, skal strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats være koordineret med relevante statslige strategier, f.eks. på det erhvervspolitiske, forsknings- og innovationspolitiske, turismepolitiske og det internationale område. Den endelige strategi skal aftales med erhvervsministeren, så der skabes sammenhæng i hele erhvervsfremmesystemet.

Med bestemmelsen i *stk. 4*, gives Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse adgang til helt eller delvist at finansiere decentrale erhvervsfremmeprojekter og medfinansiere strukturfondsprojekter. For at sikre en strategisk anvendelse af de samlede midler til erhvervsfremme i overensstemmelse med den decentrale strategi kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse udforme forslag til erhvervsfremmeaktiviteter og finansiere disse.

Det vil være åbent for alle at søge om midlerne. Alle ansøgninger skal godtgøre, hvorledes de bidrager til den decentrale strategi. Bestyrelsen kan også bevilge midler til eksempelvis udvalgte aktører eller projekter uden ansøgning.

Til finansiering af opgaver vedrørende den decentrale erhvervsudvikling råder Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse over egne midler.

Et af formålene med reformen af erhvervsfremmesystemet er at samle administrationen af strukturfondsmidlerne, så potentielle ansøgere kun skal henvende sig ét sted. Grundlaget herfor skabes ved at tillægge Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse kompetencen til at indstille til erhvervsministeren om anvendelse af EU's strukturfondsmidler inden for de rammer, som bl.a. strukturfondsreglerne fastlægger. Der lovgives særskilt om udmøntningen af strukturfondsmidlerne i denne periode (2014-2020) og efterfølgende (2021-2027).

Ansøgninger indstilles til Erhvervsministeriets underliggende forvaltningsmyndighed for Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond administrationen af strukturfondsmidlerne. Forvaltningsmyndigheden vil som bevilgende myndighed følge indstillingerne fra Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse efter en legalitetskontrol.

Med bestemmelsen i *stk. 5*, skal Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse indstille til Uddannelses- og Forskningsministeriet, erhvervs- og teknologiområder, der skal udbydes statslige forsknings- og udviklingsmidler til klynger og netværksaktiviteter. Antallet af offentligt finansierede klynger og netværk skal reduceres til 10-12 styrkepositioner og et mindre antal start-up klynger inden for spirende teknologier og markeder.

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse får med bestemmelsen, og som del af den samlede strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats, til opgave at udpege erhvervs- og teknologiområder, der skal udbydes offentlig finansiering til, herunder klynge- og netværksaktiviteter. For at understøtte den decentrale forankring af klyngeindsatsen vil Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse derudover råde over egne midler, der kan prioriteres til at understøtte klyngeindsatsen, herunder medfinansiering af EU-strukturfondsmidler.

Klyngeinitiativer, herunder innovationsnetværkene, består typisk af en bredere vifte af aktiviteter, såsom informationsarrangementer, konferencer, vidensopbygning, matchmaking, innovationsprojekter og lignende. Klynger har til formål at skabe innovation og vækst for en erhvervsgruppe med et fagfællesskab, og har deltagelse af både virksomheder, videninstitutioner og offentlige aktører.

Klyngeorganisationer har en vigtig rolle i at understøtte denne type vidensamarbejde inden for en strategisk og professionel ramme. På den måde kan klyngerne også understøtte, at samfundet får større udbytte af de offentlige investeringer i forskning.

Antallet af klyngeorganisationer og innovationsnetværk er imidlertid blevet så stort, at det er svært at overskue mulighederne, og der er flere eksempler på konkurrerende tilbud med offentlig støtte. På nogle fagområder er der op til ti klynger – det er alt for mange i et land på Danmarks størrelse. Hvis kvaliteten og udbyttet for virksomhederne skal sikres, må kræfterne samles, så virksomhederne kan lære af hinanden og videninstitutioner på tværs af landet.

Der skal derfor fremover kun gives offentlig medfinansiering til aktiviteter i én klyngeorganisation per sektor eller teknologiområde, og klyngerne skal være tilgængelige for virksomheder i hele landet og evt. have flere geografiske placeringer.

Med bestemmelsen i *stk. 6*, evaluerer Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse gennem deres koordinerende rolle, om der er sammenhæng mellem lokale erhvervsfremmeindsatser og strategien, jf. *stk. 1, nr. 1*, og om der etableres overlappende erhvervsfremmeindsatser. Tillige evaluerer Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse løbende inddragelsen af private aktører i den offentligt finansierede erhvervsfremme, og at den offentligt finansierede erhvervsfremme ikke konkurrerer med velfungerende private markeder. Endvidere skal bestyrelsen tilse, at digitaliseringen af erhvervsfremmeindsatsen løbende udvikles, og om platformen reelt bliver indgangen til erhvervsfremmesystemet, så der ikke opstår parallelle løsninger.

Strategien formuleret af bestyrelsen er udgangspunktet for de decentrale erhvervsfremmeindsatser.

Bestemmelsen fastlægger ikke en tilsynsforpligtelse for bestyrelsen.

Til § 10

Bestemmelsen i *stk. 1*, fastsætter antallet af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses medlemmer. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse består af 16 medlemmer og en formand. Bestyrelsen ledes af formanden, der udpeges af erhvervsministeren, jf. *stk. 3*.

Det bemærkes, at de almindelige forvaltningsretlige habilitetsregler, jf. forvaltningslovens kapitel 3, gælder for bestyrelsens virke, herunder bl.a. ved behandling af ansøgninger og afgørelse om bevilling af tilskud.

Bestemmelsen i *stk. 2*, fastlægger medlemskredsen af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Med bestemmelsens *stk. 2, nr. 1*, sikres kommunal og lokal forankring på decentralt niveau, hvor kommunerne deltager med 5 medlemmer i bestyrelsen. De kommunale medlemmer udpeges efter indstilling af kommunekontakttrådene (KKR).

Med bestemmelsen i *stk. 2, nr. 2*, sikres, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse har en bred indsigt i erhvervsforhold, hvor erhvervsministeren udpeger 6 medlemmer fra et bredt udsnit af virksomheder efter indstilling fra erhvervsorganisationer. Dertil udpeger erhvervsministeren en formand fra erhvervslivet.

En stor del af erhvervsfremmeindsatsen retter sig direkte mod SMV'er. For at tilgodese de særlige behov, som denne gruppe af virksomheder har, er det naturligt, at mindst ét medlem repræsenterer en SMV.

Samspelet mellem Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og turismefremme er helt afgørende for udmøntningen af destinationsudviklingspuljen, der udmøntes af bestyrelsen efter § 9, stk. 1, nr. 7. Én af virksomhedsrepræsentanterne i bestyrelsen skal således være fra en turismevirksomhed.

Med bestemmelsen i *stk. 2, nr. 3*, udpeges 1 medlem af regionsrådene. Dermed kan der opnås en sammenhæng mellem den decentrale erhvervsfremmeindsats og regionernes udviklingsopgaver, hvor det er relevant. Dette skal være med til at sikre sammenhæng og styrke koordinationsmekanismerne i bl.a. strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats.

Med bestemmelsen i *stk. 2, nr. 4*, udpeges 2 medlemmer fra medarbejdersiden. For at sikre at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse har indsigt i generelle arbejdsmarkeds- og erhvervsforhold, herunder i tilvejebringelsen af kvalificeret arbejdskraft, udpeges 2 repræsentanter for arbejdstagerorganisationer efter indstilling til erhvervsministeren.

Med bestemmelsen i *stk. 2, nr. 5*, udpeges 1 medlem fra en viden- og uddannelsesinstitution af uddannelses- og forskningsministeren.

Med bestemmelsen i *stk. 2, nr. 6*, sikres brobygningen mellem den decentrale og statslige erhvervsfremmeindsats, hvor 1 medlem udpeges af erhvervsministeren, der repræsenterer staten.

For at sikre forankringen i det private erhvervsliv fastslås det med bestemmelsen i *stk. 3*, at formanden skal være aktiv erhvervsmand eller -kvinde og udpeges af erhvervsministeren, jf. *stk. 1*.

Bestemmelsen i *stk. 4*, fastsætter valgperioden for de enkelte medlemmer, der er fastlagt i *stk. 2*, for op til 4 år. For at sikre kontinuitet i bestyrelsens arbejde kan erhvervsministeren bestemme, at formanden og medlemmerne forlænges i en periode på op til 4 år. Medlemmerne kan genudpeges én gang.

Med bestemmelsen i *stk. 5*, foreslås, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for, hvilke parter der kan indstille de i *stk. 2, nr. 1-4* nævnte medlemmer. Dette er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i lov om erhvervsfremme og regional udvikling § 5, *stk. 2*.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 6*, fastsætter Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse selv sin forretningsorden bl.a. inden for de rammer, som fastlægges i kapitel 3 i dette lovforslag og forvaltningsretlige principper, herunder regler for habilitet.

Erhvervsministeren skal godkende forretningsordenen bl.a. for at sikre, at procedurer fastlægges således, at det er muligt at koordinere med øvrige organer, der arbejder med erhvervs- og vækstpolitiske initiativer.

Af forretningsordenen vil det formentlig fremgå, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelsens medlemmer afgår på skift for at sikre kontinuitet i bestyrelsens arbejde.

Endelig fremgår det af bestemmelsen, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse træffer afgørelse ved simpelt flertal.

Bestemmelsen i *stk. 7*, fastlægger, at afgørelser truffet af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse som kollegialt organ ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed i bevillingssager efter § 9, *stk. 1, nr. 2, 3, 7 og 8*.

Ministeren kan således afskære rekursmuligheden for afgørelser truffet af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse eller et af de bevillingsudvalg, der er nedsat i henhold til § 8, stk. 4.

Kapitel 4

Digital erhvervsfremme

Til § 11

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*, fastsættes det, at Erhvervsstyrelsen driver en digital platform, der har til formål at stille information, service og ydelser i erhvervsfremmesystemet til rådighed 24/7. Platformen skal bl.a. indeholde et overblik over erhvervsfremmesystemets tilbud samt information, vejledning og erhvervsserviceydelser, der knytter sig til opstart, drift og udvikling af virksomhed.

Platformen skal drives som en fællesoffentlig digital indgang til erhvervsfremme for virksomhederne med tæt samarbejde mellem aktører på centralt og decentralt niveau. Erhvervsorganisationer, statslige institutioner og kommunerne samarbejder om udviklingen af platformen.

Platformen skal indeholde al relevant information, vejledning og serviceydelser, der knytter sig til opstart, drift og udvikling af virksomheder, der udarbejdes af offentlige myndigheder, herunder stat og kommuner. Det påhviler således alle relevante myndigheder at bidrage til platformens indhold.

Platformen skal desuden fungere som understøttende værktøj for den kommunale erhvervsservice samt den statslige specialiserede erhvervsservice.

Det foreslås i *stk. 2*, at en virksomhed, der benytter den digitale erhvervsfremmeportal, kan give samtykke til, at der for at målrette og ”skræddersy” den vejledning, som virksomheden præsenteres for på platformen, indhentes, behandles, samkøres og udveksles tilgængelige oplysninger om virksomheden. Med samtykket giver virksomheden tilladelse til, at Erhvervsstyrelsen til brug for den digitale platform, indsamler, behandler og udstiller relevante data om virksomheden, som styrelsen ikke selv er i besiddelse af, fra andre erhvervsfremmeaktører. Oplysningerne kan være personoplysninger.

De erhvervsfremmeaktører, som kan indhente og udveksle oplysninger om den enkelte virksomhed, er bl.a. kommunalbestyrelserne, KL, Danmarks Innovationsfond, skattemyndighederne, Vækstfonden, GTS-institutter, Eksportrådet, Eksportkreditfonden, Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, jf. lovforslagets § 8 samt de i § 13 nævnte erhvervshuse. Endvidere vil andre myndigheder, som administrerer erhvervsrettet regulering, kunne være omfattet. Der fastsættes i medfør af bestemmelsens *stk. 4*, regler om hvilke myndigheder, der har adgang til oplysningerne.

Oplysninger og analysedata om virksomheden vil derimod ikke blive udvekslet med myndigheder m.v., der ikke har et sagligt og arbejdsmæssigt behov for sådanne oplysninger.

En virksomhed kan undlade at give samtykke eller kan tilbagekalde et allerede afgivet samtykke. I givet fald vil informationerne på den digitale erhvervsfremmeplatform fremtræde usorteret for virksomheden.

På den digitale platform vil der dog uanset samtykke blive behandlet generelle, anonyme statistiske oplysninger om brugen af Virk-platformen (analysedata om såkaldt "brugeradfærd").

Med henblik på at sikre en effektiv og dataunderstøttet kontrol- og tilsynsindsats med virksomheder, der gennem den digitale platform deltager i erhvervsfremmeaktiviteter i henhold til loven, foreslås det i *stk. 3*, at myndighedsaktørerne på erhvervsfremmeområdet får adgang til at indsamle og behandle, herunder samkøre, samt udveksle oplysninger om virksomheden, som de er i besiddelse af, samt fra andre offentlige myndigheder og fra offentligt tilgængelige kilder, som er nødvendige af hensyn til myndighedernes kontrol- og tilsynsopgaver på erhvervsfremmeområdet.

Bestemmelsen, indebærer, at der opnås digital adgang til relevante oplysninger om virksomheder, som deltager i erhvervsfremmeaktiviteter, og som f.eks. herigennem har opnået et tilskud af offentlige midler til at gennemføre en nærmere angivet aktivitet. Oplysningerne benyttes til bl.a. ved brug af machine learning, at kontrollere, om forudsætningerne for meddelte godkendelser m.v. fortsat er til stede, og om betingelserne for bevilgede tilskud m.v. er overholdt.

De indsamlede oplysninger om virksomheden kan ud over oplysninger, som virksomheden selv har afgivet i forbindelse med erhvervsfremmeaktiviteten, bl.a. omfatte regnskabsoplysninger, oplysninger om virksomhedens tidligere kontakt med erhvervsfremmesystemet (CRM-data), samt oplysninger, som Erhvervsstyrelsen er i besiddelse af i medfør af lov om Erhvervsstyrelsens behandling af data, og behandlingen af data vil være omfattet af de retssikkerhedsgarantier for forsvarlig behandling af data, der følger heraf.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at etablere et klart, retligt hjemmelsgrundlag for, at der kan indsamles og behandles en række oplysninger i form af deling og samkøring af data, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af erhvervsfremmeaktørernes opgaver i relation til erhvervsfremmeindsatsen.

Det er ikke hensigten med bestemmelsen at fravige tavshedspligtsbestemmelser m.v. på de implicerede myndigheders områder, og disse vil derfor fortsat skulle overholdes ved udnyttelse af oplysninger til deling og samkøring af data efter den foreslåede bestemmelse.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 4*, bemyndiges erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler for den digitale platforms virke, herunder om krav til indhold på den digitale platform, samt nærmere regler om indsamling, videregivelse og anden behandling af oplysninger efter *stk. 2* og *3*, herunder om hvornår og til hvilke formål og opgaver oplysninger kan indsamles og behandles, hvornår sletning af oplysninger skal finde sted, og om de tekniske, organisatoriske og administrative foranstaltninger, der skal iagttages ved behandlingen. Sådanne krav kan bl.a. omfatte krav om bestemte dataudvekslingsformater, brug af systemer og frister for indberetning m.v.

Derudover fastsættes der nærmere regler, der afgrænser kredsen af erhvervsfremmeaktører, således at der sikres en forsvarlig styring af, hvem der har adgang til de forskellige kategorier af oplysninger om virksomhederne.

Der kan endvidere fastsættes regler om, hvilke andre myndigheder, der er forpligtet til at levere indhold til platformen. Ved fastsættelsen af disse regler vil de involverede offentlige myndigheder blive inddraget.

Adgangen til at fastsætte regler skal ske inden for rammerne af arkivlovens regler om bevaring og kassation af offentlige arkivalier m.v., samt anden lovgivning, som indeholder krav til opbevaring og sletning. Ved sletning forstås i overensstemmelse hermed arkivering og kassation af de omfattede oplysninger.

Bestemmelsen indebærer herudover, at erhvervsministeren skal fastsætte regler, som sikrer et passende beskyttelsesniveau i forbindelse med Erhvervsstyrelsens gennemførelse af behandling i tillæg til de almindelige regler i databeskyttelsesforordningen.

Kapitel 5

Erhvervshuse

Til § 12

Med forslaget til bestemmelsen i *stk. 1*, etableres tværkommunale erhvervshuse og filialer, der skal fungere som stærke tværkommunale kompetencecentre, der samler specialiserede faglige kompetencer om virksomhedsdrift og –udvikling.

Erhvervsministeren fastsætter efter aftale med KL nærmere regler for den geografiske placering af erhvervshusene og disses filialer herunder en særlig ordning for Bornholm. Der tages udgangspunkt i den politiske aftale om forenkling af erhvervsfremmesystemet indgået med Dansk Folkeparti den 24. maj 2018.

I forlængelse heraf fastsætter erhvervsministeren nærmere regler om kommunernes tilknytning til erhvervshusene og filialerne, herunder muligheden for at kommuner i grænselandet mellem to erhvervshuse kan ansøge om at flytte til det erhvervshus, som de oplever den største tilknytning til.

Erhvervshusene foreslås etableret som særlige forvaltningssubjekter og dermed selvstændige juridiske enheder, der ikke indgår i det statslige, administrative hierarki, men dog hører under erhvervsministerens tilsyn. Erhvervshusene bliver dermed selvstændige organer inden for den offentlige forvaltning, hvilket indebærer, at reglerne i bl.a. lov om Folketingets Ombudsmand, arkivloven, offentlighedsloven, forvaltningsloven, ligestillingsloven samt de almindelige forvaltningsretlige principper finder anvendelse på den virksomhed, der udøves af erhvervshusene. Der vil ikke være rekursadgang til Erhvervsministeriet.

Erhvervshusene etableres med fælles administrative funktioner som f.eks. it, økonomi, HR, projektadministration, øvrig administration m.v.

I forbindelse med oprettelsen af erhvervshusene vil det statslige tilskud til de eksisterende væksthuse bortfalde. Det er forventningen, at væksthuses aktiviteter i overensstemmelse med væksthuses vedtægter vil kunne overføres til erhvervshusene efter indstilling fra bestyrelserne og efterfølgende godkendelse af fondsmyndigheden. Erhvervshusene vil grundlæggende bygge på en videreførelse af de eksisterende væksthuse. Arbejdsdelingen mellem den tværkommunale indsats i erhvervshusene og den indsats, der foregår i kommunerne enkeltvist, vil blive nærmere beskrevet i en rammeaftale mellem regeringen og KL.

I tilfælde af nedlæggelse af erhvervshusene tilfalder disses formue statskassen, og staten indtræder i øvrigt i erhvervshusenes rettigheder og forpligtelser.

Erhvervsministeren bemyndiges med bestemmelsens *stk. 2*, til at fastsætte nærmere regler for standardvedtægter gældende for alle erhvervshuse. Det nærmere indhold af standardvedtægter for erhvervshusene sker efter aftale med KL.

Bestyrelserne for erhvervshusene fastlægger forretningsordenen for de enkelte erhvervshuse, som efterfølgende skal godkendes af erhvervsministeren. Ændringer af forretningsordenen følger samme procedure.

Med forslaget til *stk. 3* angives de hovedformål, som erhvervshusene skal forfølge. Det foreslås således, at erhvervshusene skal bidrage til og understøtte kvaliteten i den kommunale indsats, der efterspørges af virksomhederne. Erhvervshusene skal varetage den specialiserede erhvervsservice bl.a. i form af virksomhedsspecifikke vejledningsforløb. Med sådanne vejledningsforløb forstås forløb med et eller flere møder, der munder ud i en konkret vækstplan eller forretningsplan. Vejledningen sker med udgangspunkt i den enkelte virksomheds marked, udfordringer eller potentiale, mens den bredere og grundlæggende erhvervsservice, herunder 1:1 vejledning, kan varetages lokalt af enkeltkommuner. Overlappende indsatser må ikke finde sted.

En væsentlig ændring i forhold til de eksisterende væksthuse, hvor indsatsen sigter mod en smal målgruppe af virksomheder med særligt vækstpotentiale, er, at erhvervsservicen i erhvervshusene fremover gøres tilgængelige for alle virksomheder.

De tværkommunale erhvervshuse skal fungere som det fysiske knudepunkt for erhvervsfremmeindsatsen i hele Danmark. Erhvervshusene vil fremover få en væsentlig rolle i at bidrage til en sammenhængende decentral erhvervsfremmeindsats.

Højt specialiserede ordninger såsom internationalisering (Eksportrådet), kapitalformidling (Vækstfonden) og innovation (Innovationsfonden) vil være tilgængelige via erhvervshusene, f.eks. gennem indstationerede medarbejdere fra de pågældende institutioner.

Erhvervshusenes bestyrelser, jf. § 13, skal bidrage til strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats, herunder i formuleringen af regionale kapitler, for at underbygge den lokale forankring, jf. § 9, stk. 1, nr. 1.

Listen over de formål, som er angivet i bestemmelsen, er ikke udtømmende, men angiver de forventede hovedformål på etableringstidspunktet.

Med forslaget til *stk. 4* gives erhvervsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om erhvervshusenes opgaver til varetagelse af erhvervshusenes formål. Reglerne vil blive udarbejdet i samarbejde med KL. De nærmere forhold vil blive beskrevet i en aftale mellem regeringen og KL, svarende til den aftale, der eksisterer om væksthuse.

Erhvervshusenes opgaver forventes i al væsentlighed at skulle være begrundet i forhold til, hvad der giver effekt for virksomhederne.

Til § 13

Det foreslås i § 13, *stk. 1*, at erhvervshusene oprettes med selvstændige bestyrelser med 10 medlemmer og 1 observatør.

Bestyrelserne får med deres kendskab til lokale udfordringer og potentialer til opgave at sikre en effektiv opgavevaretagelse, der møder virksomhedernes behov samt bidrage til den samlede erhvervsfremmestrategi.

Efter bestemmelsens *stk. 2*, sammensættes erhvervshusenes bestyrelser af 3 repræsentanter fra kommunerne, 4 virksomhedsrepræsentanter samt 1 medlem fra en videninstitution. Disse udpeges af KKR. For så vidt angår de 4 virksomhedsrepræsentanter sker dette på baggrund af indstilling fra erhvervsorganisationerne. Bestyrelserne vil endvidere have en repræsentant fra en arbejdstagerorganisation udpeget af de faglige hovedorganisationer i fællesskab samt en repræsentant udpeget af regionsrådene.

KKR varetager en styrende rolle for erhvervshusene, som det kendes fra de eksisterende væksthuse i dag.

Det foreslås i *stk. 3*, at KKR udpeger formanden, som skal være folkevalgt og gerne have baggrund i det private erhvervsliv.

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 4*, at ligesom i de eksisterende væksthuse vil Erhvervsministeriet være repræsenteret i erhvervshusenes bestyrelser som observatør.

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 5*, at bestyrelserne i erhvervshusene får adgang til at ansætte deres egen direktion.

Med bestemmelsen i *stk. 6*, foreslås, at tilsynet med erhvervshusene udføres af erhvervsministeren. Erhvervsministeren vil kunne beslutte at delegere tilsynsbeføjelsen til underliggende myndighed. Erhvervsministeren vil til brug for tilsynet tillægges adgang til at kunne kræve de oplysninger fra erhvervshusene, som er nødvendige for at kunne føre et tilstrækkeligt og effektivt tilsyn. Erhvervshusene har pligt til årligt at aflægge et revideret regnskab i overensstemmelse med årsregnskabslovens regler og indsende det til brug for tilsynsmyndigheden.

Der fastsættes nærmere regler om udøvelsen af tilsynet og regnskabsaflæggelsen m.v. i forretningsordenen for erhvervshusene.

Kapitel 6

Kommuner

Til § 14

Med bestemmelsen i *stk. 1*, kan kommuner varetage lokale erhvervsfremmeaktiviteter, der omfatter erhvervsservice og erhvervsudvikling.

Erhvervsfremme som begreb bruges i loven som en samlebetegnelse for alle erhvervsrettede aktiviteter, der har til formål at understøtte virksomheders og iværksætteres muligheder for vækst i bred forstand. Både erhvervsservice og erhvervsudvikling er således erhvervsfremme.

Erhvervsservice kan være information og vejledning om start, drift og udvikling af virksomhed samt virksomhedsoverdragelse. Dette indebærer, at der kan gennemføres informationskampagner, herunder f.eks. kampagner, der kan inspirere nye målgrupper til at starte egen virksomhed, samt informationsmøder om generelle eller specifikke temaer. Endvidere vil der kunne ske individuel eller kollektiv vejledning i bred forstand om virksomhedsrelevante

emner. Vejledningen kan have karakter af en afklaring af problemer og behov, men må ikke virke konkurrenceforvridende i forhold til den rådgivning, der tilbydes af private rådgivere.

Endelig kan der som led i erhvervsservicen afholdes netværksmøder, kurser og lignende kollektive arrangementer, i det omfang tilsvarende ikke udbydes af private aktører.

Erhvervsudvikling omfatter udviklingen af gode rammevilkår for iværksættere og virksomheder med henblik på at styrke væksten, den internationale konkurrenceevne og globaliseringen. Den erhvervsfremmende udvikling forløber imidlertid ofte uensartet i forskellige sektorer og i forskellige dele af landet.

Erhvervsudvikling omfatter på lokalt niveau aktiviteter, der har direkte betydning for udviklingen af det lokale erhvervslivs vækstvilkår, og som fremmer tilpasningen af erhvervsstrukturen til konkurrenceforhold m.v., jf. § 1. Der gives med andre ord kun adgang til at medfinansiere initiativer, som direkte fremmer lovens målsætning, jf. § 1.

Erhvervsudviklingsaktiviteterne skal rettes mod at understøtte udviklingen af det private erhvervsliv.

Definitionerne er en opdateret videreførelse fra den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling §§ 12 og 13.

Kommunerne skal fortsat være det lokale omdrejningspunkt for virksomhederne, så virksomheder og kommuner kan udvikle en stærk lokal erhvervsfremmeindsats i den enkelte kommune og på tværs af kommuner. Kommunerne vil være den lokale indgang til erhvervsfremmesystemet for mange virksomheder med mulighed for erhvervsråd og erhvervscentre til at udføre lokale erhvervsserviceydelser, herunder 1:1-vejledning, der kan hjælpe virksomhederne videre.

Med stk. 2 fastsættes, at kommuner kun må iværksætte erhvervsserviceaktiviteter, der ikke i forvejen udbydes af erhvervshuset eller af den højtspecialiserede statslige erhvervsfremme. Der må således ikke være overlap mellem erhvervshusenes og enkeltkommunernes ydelser.

Arbejdsdelingen mellem erhvervshusene og kommunerne afgrænses derfor ved ydelsens specialiseringsgrad. Mens erhvervshusenes ydelser kendetegnes ved specialiseret vejledning med udgangspunkt i den enkelte virksomheds marked, udfordringer og potentialer, varetager enkeltkommuner den grundlæggende erhvervsservice, der har tilknytning til lokale forhold.

Enkeltvist vil kommunerne kunne yde lokal erhvervsservice over for virksomheder med 1:1-vejledning, der har til formål at hjælpe virksomhederne videre samt kollektive ydelser såsom virksomhedsnetværk, temamøder, kurser, mentorforløb, facilitering af lokale samarbejder mellem virksomheder, iværksættere og f.eks. uddannelsessteder. I de kommuner, hvor der er etableret særlige kommunale erhvervscentre eller kommunale erhvervsråd, vil disse fortsat kunne danne rammen for virksomhedernes lokale samarbejde.

Arbejdsdelingen mellem den tværkommunale indsats i erhvervshusene og den indsats, der foregår i kommunerne enkeltvist, vil blive nærmere beskrevet i en rammeaftale mellem regeringen og KL.

Med den foreslåede etablering af en digital erhvervsfremmeplatform, jf. lovens kapitel 4, kan information og vejledning om f.eks. opstart og drift af virksomhed og muligheder inden for erhvervsfremmesystemet tilgås digitalt i en samlet erhvervsfremmeplatform. Kommunerne kan med fordel vejlede virksomhederne lokalt med udgangspunkt i den digitale platform.

Afgrænsningen i forhold til den højt specialiserede statslige erhvervsfremme fastlægges i den foreslåede bestemmelses stk. 7.

De uskrevne kommunalfuldmagtsregler gælder fortsat for kommunerne i det omfang, de ikke berøres af lovforslaget, eller hvor der ikke gælder anden lovgivning.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, understreges vigtigheden af, at når kommuner iværksætter erhvervsudviklingsaktiviteter, der går videre end at bedrive lokal erhvervsudvikling i den pågældende kommune, skal dette ske inden for rammerne af strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats, som formuleret af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, jf. § 9, stk. 1, nr. 1. Det gælder indsatser, der relaterer sig til udvikling af lokale vækstvilkår, f.eks. digitalisering og ny teknologi, nye forretningsmodeller og klynger m.v.

Den lokale erhvervsudvikling er et kommunalt anliggende, og kommunerne kan fortsat bedrive lokal udvikling på egen hånd.

De lokale erhvervsudviklingsaktiviteter skal rettes mod at understøtte udviklingen af det private erhvervsliv. Skulle der som en begrænset del af en samlet erhvervsudviklingsaktivitet være accessoriske aspekter, der også retter sig mod f.eks. offentlige aktører eller borgere, kan det samlede tiltag/projekt dog gennemføres med hjemmel i loven. Hvor der som en begrænset del af en samlet erhvervsudviklingsaktivitet måtte indgå accessorisk virksomhed som f.eks. restaurationsdrift, skal denne del af aktiviteterne bortforpagtes med henblik på løsning af private aktører.

Kommunerne kan iværksætte erhvervsudviklingsaktiviteter, bl.a. inden for vækst og udvikling i turismeerhvervet. Det er med økonomaftalen for 2019 mellem regeringen og KL aftalt, at den kommunale turismefremmeindsats skal konsolideres i 15-25 destinationsselskaber, der skal varetage den lokale indsats. Den videre proces for konsolideringen aftales mellem regeringen og KL.

De virksomhedsrettede myndighedsopgaver inden for bl.a. beskæftigelse, fysisk planlægning, miljø og byggetilladelser forbliver uændrede. Kommunerne afskæres ikke i medfør af denne lov fra at yde service og vejlede virksomheder inden disse områder.

Kommunerne deltager via repræsentationen i Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og i bestyrelserne for erhvervshusenes direkte i formuleringen af strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats. Kommunerne kan derved enkeltvis eller tværkommunalt bidrage med projekter og ansøgninger om medfinansiering til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, jf. også stk. 5.

Med bestemmelsen i *stk. 4*, understreges betydningen af, at de iværksatte lokale erhvervsfremmeaktiviteter, som i den gældende lov skal være kollektive, dvs. være bredt tilgængelige for virksomhederne. Erhvervsudviklingsaktiviteterne skal være indrettet således, at de vil kunne benyttes af alle virksomheder i kommunen, som har en potentiel interesse heri. Det betyder dog ikke, at alle tiltag skal udformes, så det kommer alle tænkelige brancher og erhverv til gavn. Erhvervsudviklingsaktiviteterne kan f.eks. rettes mod særlige grupper af virksomheder, såsom lokale vækstsektorer, vigtige lokale enkeltbrancher eller eksporterhverv. Det afgørende

er, at erhvervsudviklingsaktiviteten stilles til rådighed for alle virksomheder inden for de pågældende brancher, sektorer eller erhverv. Og at ingen virksomhed eller virksomheder, der kan henføres til en sådan gruppe, på forhånd er afskåret fra at kunne drage nytte af den pågældende erhvervsudviklingsaktivitet, samt at aktiviteten ikke eksklusivt retter sig mod en enkelt virksomhed.

Bestemmelsen er en opdateret videreførelse af den gældende § 9, stk. 4.

Disse principper gælder også i de tilfælde, hvor erhvervsfremmeaktiviteterne er tværkommunale.

Med bestemmelsen i *stk. 5*, understreges betydningen af, at erhvervsfremmeaktiviteterne ikke må virke konkurrenceforvridende i forhold til det private erhvervsliv.

Dels må man ikke fra offentlig side påføre private leverandører konkurrence. Det indebærer, at hvor der er et privat marked for løsning af aktiviteterne, skal opgaveløsningen varetages af de private leverandører med udgangspunkt i gældende udbudsregler, bortforpagtning m.v.

Dels må man ikke fra offentlig side begunstige bestemte virksomheder på de øvrige virksomheders bekostning. Dette undgås for det første ved, at aktiviteterne skal være bredt tilgængelige for virksomhederne. For det andet ved, at virksomhederne skal betale markedsprisen for de ydelser, de måtte modtage fra offentlig side, f.eks. markedsleje i udlejningssituationer. Dermed sikres, at der ikke er noget subsidieelement i forhold til virksomhederne.

Dette udelukker dog ikke, at visse erhvervsudviklingsaktiviteter kan stilles gratis til rådighed for virksomhederne, f.eks. kommunalt ansatte projektkoordinatorer på forskellige fagområder. Men det forudsætter, at erhvervsudviklingsaktiviteterne er generelt virkende og ikke indholdsmæssigt omfatter aktiviteter, som den enkelte virksomhed alternativt selv skulle foretage eller betale for, f.eks. almindelige revisionsopgaver.

Det fremhæves således særligt i *stk. 5*, at der ikke må ydes direkte finansiel støtte til enkelte erhvervsaktiviteter.

Bestemmelsen er en opdateret videreførelse af den gældende § 9, stk. 6.

Med bestemmelsen i *stk. 6*, foreslås, at kommuner ved igangsættelse af lokale erhvervsfremmeaktiviteter kan ansøge Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse om medfinansiering.

Dette skal ske inden for rammerne af strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats, jf. § 9, stk. 1, nr. 1, jf. § 14, stk. 3.

For samtidig at undgå overlap mellem indsatser skal kommunerne med bestemmelsen i *stk. 7*, ikke fremover have mulighed for at iværksætte initiativer, der allerede varetages af det statslige niveau på erhvervsfremmeområdet.

Dette gælder særligt opgaver inden for kapitalformidling, der varetages af Vækstfonden, eller eksport- og investeringsfremme, der varetages af Eksportrådet. Herudover afskæres kommunerne fra enkeltvis at etablere digitale løsninger for den grundlæggende erhvervsservice, som den digitale erhvervsfremmeplatform varetager.

Ønsker erhvervshuse eller enkeltkommuner at styrke den højt specialiserede erhvervsfremmeindsats, skal det ske i samarbejde med relevante statslige ordninger.

Med bestemmelsens *stk. 8*, sikres kommunerne adgang til at drive lokale erhvervsfremmeaktiviteter enten som en del af kommunens forvaltning eller udskilt i regi af selvstændige juridiske enheder. Dette medfører, at kommunerne får mulighed for at administrere tilskud og anden medfinansiering i selvstændige juridiske enheder, udøve ejerbeføjelser over for disse enheder, samt deltage i og på egen hånd iværksætte lokale erhvervsudviklingsaktiviteter. Aktiviteterne kan alene gennemføres lokalt.

Når de kommunale erhvervsudviklingsaktiviteter iværksættes af selvstændige juridiske enheder, indgår kommunerne som led heri kontrakter med enhederne.

Efter bestemmelsen i *stk. 9*, kan kommuner i grænselandet mellem to erhvervshuse flytte til det erhvervshus, som de oplever den største tilknytning til. En flytning indstilles af KKR og godkendes af erhvervsministeren.

Kapitel 7

Regioner

Til § 15

Med nedlæggelsen af de seks regionale vækstfora betyder det, at erhvervs- og vækstrettede opgaver, udvikling af kompetencer med henblik på at fremme erhvervsudvikling samt overvågning af de regionale og lokale vækstvilkår, herunder den erhvervsmæssige udvikling i regionernes yderområder og turisme, flyttes til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, jf. § 9, stk. 1.

Regionerne skal som konsekvens heraf ikke længere udfærdige erhvervs- og vækstrettede strategier. Strategien fra Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse med regionale, strategiske kapitler, overtager de erhvervs- og vækstrettede dele af de nuværende regionale vækst- og udviklingsstrategier (ReVUS), jf. § 9, stk. 1, nr. 1.

De nuværende regionale vækst- og udviklingsstrategier tilpasses i forhold til den form, som de har i dag, og vil således være mindre omfattende.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*, gives regionsrådene hjemmel til at udarbejde en regional udviklingsstrategi, der omfatter regionernes lovhjemlede opgaver inden for regional udvikling. Disse opgaver er aktuelt: Kollektiv trafik, kulturel virksomhed, uddannelse og miljø. Den regionale udviklingsstrategi kan i tilknytning til regionernes lovhjemlede opgaver omfatte den fremtidige udvikling i regionen, infrastruktur, udvikling i yderområderne, natur og rekreative formål, grøn omstilling og klimatilpasning samt evt. grænseoverskridende samarbejder.

Regionerne kan fortsat deltage i og medfinansiere indsatser vedr. grænseoverskridende samarbejder i medfør af de opgaver, som regionerne har hjemmel til gennem anden lovgivning.

Bestemmelsen i *stk. 2*, fastsætter, at den regionale udviklingsstrategi ikke må omhandle erhverv, turisme og vækst.

Med bestemmelsen i *stk. 3*, skal de regionale udviklingsstrategier udarbejdes i samarbejde med relevante lokale, regionale og statslige interessenter, herunder myndigheder, virksomheder, m.v. For at sikre at de regionale udviklingsstrategier udarbejdes uden overlap til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats, skal Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse høres om indholdet af strategien, inden den sendes i offentlig høring, jf. lovforslagets § 9, stk. 1, nr. 5.

Med bestemmelsen i *stk. 4*, fastsættes, at den regionale udviklingsstrategi kan indeholde en redegørelse for de initiativer, som regionsrådet vil foretage som opfølgning på strategien, og strategien skal udarbejdes i samarbejde med lokale, regionale og statslige interessenter.

Bestemmelsen i *stk. 5*, fastsætter, at inden vedtagelsen af den regionale udviklingsstrategi skal regionsrådet foretage en offentlig høring af udkast til strategien. Regionsrådet fastsætter en frist på mindst 8 uger for fremsættelse af kommentarer. Offentliggørelse kan udelukkende ske digitalt.

Efter bestemmelsens *stk. 6*, skal regionerne som led i udarbejdelse af og opfølgningen på den regionale udviklingsstrategi iagttage rammebetingelserne for de regionale udviklingsområder: kollektiv trafik, kulturel virksomhed, uddannelse og miljø.

Med bestemmelsen i *stk. 7*, gives erhvervsministeren adgang til at fastsætte nærmere regler om regionernes grænseoverskridende og internationale samarbejde samt om nedsættelse af organer til varetagelse heraf og om disse organers sammensætning.

Den foreslåede bestemmelse er en opdateret videreførelse af § 8, stk. 8 i lov om erhvervsfremme og regional udvikling. Efter den bestemmelse kan erhvervsministeren fastsætte regler for grænseregioners tværnationale samarbejde og om nedsættelse af organer til varetagelse heraf. Bestemmelsen kan anvendes til at imødekomme regionernes ønsker om at deltage i tværnationale regionale samarbejder. Der tænkes på samarbejder af bredere karakter mellem regioner i Danmark og andre lande. Regionerne vil således kunne bemyndiges til at planlægge og deltage i tværnationale regionale samarbejder, herunder f.eks. i forbindelse med INTERREG-programmer. I det omfang sådanne ønsker måtte forekomme fra regionsrådene eller andre aktører, kan erhvervsministeren blandt andet fastsætte regler om, at der nedsættes et særligt organ til varetagelse af tværnationalt samarbejde, og at særlige aktører deltager i dette samarbejde. Bemyndigelsen vil f.eks. kunne anvendes som hjemmel til at fortsætte det regionale samarbejde mellem delstaten Slesvig-Holsten og Region Syddanmark samt samarbejdet i Øresundsregionen.

Med den foreslåede bestemmelse får erhvervsministeren mulighed for at give regionerne adgang til i samme omfang som i dag at være programmyndighed for grænseoverskridende og tværnationale programmer, ligesom de kan være hjemsted for fællessekretariater for sådanne programmer. I dag er eksempelvis Region Midtjylland atteringsmyndighed for det tværnationale Nordsøprogram, ligesom regionen er hjemsted for dette programs fællessekretariat.

Det fremgår af lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond § 13, at det er erhvervsministeren, der efter fastsættelse af nærmere regler og indgåelse af særlige aftaler herom bemyndiger andre offentlige myndigheder eller private juridiske personer til at varetage opgaver inden for grænseoverskridende, tværnationale eller interregionale programmer. Varetagelsen af disse opgaver er derfor aftalebaseret.

Erhvervsministeren gives adgang til at fastsætte nærmere regler om organisering og sammensætning af organer i relation til varetagelse af regionernes internationale samarbejde. Dette kan f.eks. være regionernes deltagelse i forskellige repræsentationer og kontorer i udlandet. Som konsekvens af regionernes ændrede rolle omfatter reglerne ikke erhverv, turisme og vækst. Denne opgave kan i stedet løftes i samarbejde mellem kommunerne, f.eks. i KKR. I bredere samarbejder, hvor de regionale udviklingsopgaver også indgår, kan regionerne deltage sammen med KKR.

Med bestemmelsen til *stk. 8*, præciseres det, at regionerne eller regionale institutioner kan ansøge om midler til og deltage i decentrale indsatser, der igangsættes af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, eller som partner i strukturfondsprojekter gennem de opgaver, de varetager i henhold til hjemmel i anden lovgivning, og hvis deltagelsen entydigt kan finde sted inden for denne hjemmel. Det kunne f.eks. være et universitetshospitals engagement i et strukturfondsprojekt som videnspartner.

Regionerne og regionale institutioner vil tilsvarende kunne medfinansiere strukturfondsprojekter i forlængelse af deres faste opgaver i henhold til konkret hjemmel i lovgivningen. I den konkrete lovgivning på andre områder end erhvervsfremme er specifik henvisning til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse eller strukturfondene dog ikke nødvendig for ansøgning af og deltagelse i projekter efter § 9, stk. 1, nr. 2 og 3.

Regionerne har ikke selvstændige erhvervsfremmemidler til finansiering af projekter i medfør af denne lov.

Med bestemmelsen i *stk. 9*, kan regionerne uanset *stk. 8* ansøge og deltage i projekter om kvalificeret arbejdskraft under Den Europæiske Socialfond igangsat af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Med bestemmelsen kan regionerne ansøge og deltage i projekter om kvalificeret arbejdskraft under Den Europæiske Socialfond.

Det danske Socialfondsprogram for ”Vækst via uddannelse og iværksætteri” skal bidrage til at medvirke til at styrke den økonomiske vækst i alle danske regioner. Formålet med den foreslåede bestemmelse i *stk. 9* er, at give regionerne adgang til at deltage i og forestå projekter inden for kompetenceudvikling og kvalificering af arbejdskraften.

Det er derfor hensigten at give regionerne eller regionale institutioner adgang til projekter Socialfondsprogrammet, f.eks. programmets prioritetsakse 1, der omhandler vækstrettet kompetenceudvikling i virksomheder.

Dette skal sikre, at regionerne kan bidrage til at skabe stærke partnerskaber mellem uddannelsesinstitutioner, virksomheder, myndigheder m.v. om kvalificeret arbejdskraft.

Kapitel 8

Sanktioner

Til § 16

Bestemmelserne er en videreførelse af § 19 i den nugældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling. Bestemmelserne giver ministeren muligheder for at sikre sig, at regler og forskrifter for modtagelse af tilskud er overholdt.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*, giver ministeren adgang til indkaldelse af de oplysninger, der skønnes fornødne for at kontrollere, om forudsætningerne for meddelte godkendelser m.v. fortsat er til stede, og om betingelserne for bevilgede tilskud m.v. er overholdt. Erhvervsministeren kan kræve alle oplysninger og regnskaber, der skønnes nødvendige, fra personer og virksomheder, der modtager tilskud efter denne lov. De nødvendige oplysninger omfatter bl.a. årsregnskaber, koncernregnskaber, ledelsesberetninger, periode- eller delregnskaber og relevant regnskabsmateriale, herunder bilag, bogføringsmateriale, ledelsesprotokoller o.l., regnskabsprotokoller, beretninger m.v., samt andet materiale, der skønnes relevant og nødvendigt for udførelsen af kontrol og tilsyn.

Efter det foreslåede *stk. 2*, får ministeren adgang til efter aftale med finansministeren at bemyndige en styrelse til at træffe afgørelser efter nærmere fastsatte regler i forbindelse med administrationen af midler, bevilget i henhold til loven.

Det foreslåede *stk. 3*, giver ministeren adgang til kontrol på stedet uden retskendelse.

Kontrol af offentlig støtte til erhvervsvirksomheder kan ske på forskellige måder. Der kan anmodes om indsendelse af skriftligt materiale som f.eks. bilag og projektrapporter. I nogle tilfælde ydes der støtte til bygninger, udstyr, maskiner. Der er f.eks. i henhold til den gældende lov ydet støtte til et slagteri på Bornholm. I forhold til at kontrollere de fysiske aktivers tilstedeværelse og anvendelse er det nødvendigt, at der gives myndighederne mulighed for at besigtige de fysiske aktiver på den relevante ejendom. Det har således i forbindelse med lignende tilskud fra EU's strukturfonde været nødvendigt at besigtige de støttede fysiske aktiver.

Bestemmelsen forventes kun anvendt i begrænset omfang. Såfremt det besluttes at intensivere kontrollen kan bestemmelsen få større betydning.

Bestemmelsen i *stk. 4*, viderefører den nugældende erhvervsfremmelovs § 20 om modregning i op til 20 pct. af tilskud og lån til virksomheder, privatpersoner m.v., der har forfalden gæld til det offentlige.

Til § 17

Med bestemmelsen i *stk. 1*, kan alle ansøgere, herunder tilskudsansøgere, og tilskudsmodtagere, dvs. enkeltpersoner, selskaber og andre juridiske personer, herunder kommuner og kommunale fællesskaber, jf. straffelovens 5. kapitel, straffes med bøde, såfremt der afgives urigtige eller vildledende oplysninger eller der forties oplysninger af betydning for en sags førelse.

Bestemmelserne i *stk. 1-3* er en videreførelse af § 22 fra den nugældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Bestemmelsen i *stk. 2*, præciserer, at også juridiske personer i medfør af denne lov er underlagt strafansvar efter straffelovens kapitel 5.

Endvidere gives ministeren efter *stk. 3*, som hidtil mulighed for at fastsætte straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i regler, udstedt i henhold til loven. Disse bestemmelser omfatter også alle ansøgere, herunder tilskudsansøgere, og tilskudsmodtagere.

Kapitel 9

Akkreditering og metrologi m.v.

Til § 18

Bestemmelsen i *stk. 1*, er en direkte videreførelse af § 14, stk. 1 i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, hvor det fremgår, at der efter den gældende § 14, stk. 1, er hjemmel til at fastsætte regler om akkreditering samt til at indgå de aftaler, der er nødvendige for at bemyndige akkrediteringsorganet til at foretage akkreditering på erhvervsministerens vegne. Det er ikke hensigten, at loven skal ændre på den gældende regel- og aftalestruktur. Der vil således fortsat skulle indgås aftale mellem det nationale akkrediteringsorgan og erhvervsministeren om opgavevaretagelsen, tilsynet med akkrediteringsorganets udøvelse af akkrediteringsopgaverne og lignende.

Akkrediteringsopgaverne er i dag henlagt til den del af DANAK, der er ansvarlig for akkreditering. Efter de gældende regler er der ikke noget til hinder for, at administration af reglerne, herunder udstedelse af akkrediteringscertifikater, kan henlægges til flere myndigheder eller private organisationer.

Både den gældende § 14 i lov om erhvervsfremme og regional udvikling og den foreslåede § 17 omhandler akkreditering. Begrebet akkreditering skal forstås i overensstemmelse med definitionen i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 339/93, det vil sige: ”en attestering foretaget af et nationalt akkrediteringsorgan af, at et overensstemmelsesvurderingsorgan opfylder de krav, der er fastsat i de harmoniserede standarder, og i givet fald alle andre supplerende krav, herunder dem, der er fastsat i de relevante sektorordninger for at udføre de specifikke overensstemmelsesvurderingsopgaver”.

I forordningen forstås det nationale akkrediteringsorgan som: ”det eneste organ i en medlemsstat med statslig bemyndigelse til at foretage akkreditering”, mens et overensstemmelsesvurderingsorgan er ”et organ, der udfører overensstemmelsesvurderingsopgaver, herunder kalibrering, afprøvning, certificering og inspektion”. Ved overensstemmelsesvurdering forstås ”en proces til påvisning af, om et produkt, en proces, en tjenesteydelse, et system, en person eller et organ har opfyldt de specifikke krav, der gælder for dem”.

Akkreditering, der foretages på andet grundlag end i forordningen om akkreditering m.v., er således ikke omfattet af erhvervsfremmelovens regler om akkreditering. Et eksempel er akkreditering af undervisningsinstitutioner, jf. lov om Danmarks Evalueringsinstitut, og andre godkendelsesordninger, hvor begrebet akkreditering er anvendt i en anden betydning end i forordningen om akkreditering m.v.

Efter forslaget affattelse af § 18, stk. 1, kan der udstedes regler om selve akkrediteringsorganet og dets kompetencer og opgavevaretagelse. Bestemmelsen indebærer i overensstemmelse med forordningen om akkreditering m.v., at der i hver enkelt medlemsstat fremover kun kan udpeges ét nationalt akkrediteringsorgan til at løse de opgaver, der er omfattet af forordningen. Dette skal medvirke til at skabe troværdighed omkring akkrediteringssystemet ved at sikre, at akkreditering ikke baseres på et kommercielt konkurrencebåret hensyn, men på de kvalitetskrav, der stilles i forordningen, og som baserer sig på standarden DS/EN ISO/IEC 17011, om generelle krav til akkrediteringsorganer, der akkrediterer virksomheder, som foretager overensstemmelsesvurdering.

Med udmøntning af bemyndigelsesbestemmelsen vil det nationale akkrediteringsorgan opnå formel anerkendelse som bemyndiget til at udføre de akkrediteringsopgaver, der er omfattet af forordningen om akkreditering m.v. I Danmark er DANAK udpeget som nationalt akkrediteringsorgan. Udpegningen sker i en bekendtgørelse, hvor DANAK gives den fornødne formelle anerkendelse, således som det er en forudsætning i forordningen om akkreditering m.v.

De administrationsopgaver, som DANAK varetager, er blandt andet udstedelse af akkrediteringscertifikater. I den forbindelse er det også DANAK, der skal varetage tilsynet med det overensstemmelsesvurderingsorgan, som akkrediteringsattesten er udstedt til.

Derudover varetager DANAK opgaver som bemyndigende myndighed og andre opgaver, såfremt en relevant sektormyndighed ønsker at benytte DANAK. Dette sker allerede inden for byggeveddirektivet, godkendelse af bedriftssundhedstjenester og inden for visse dele af det metrologiske område.

Det forhold, at akkrediteringsorganet ifølge forslaget skal virke som en offentlig myndighed, ændrer ikke ved den måde, som DANAK hidtil har været organiseret på, eller den måde hvorpå akkrediteringsvirksomheden har været udøvet.

Det vil som hidtil alene være forvaltningslovens bestemmelser om parterets rettigheder i forhold til en sag, der beror hos en myndighed eller et privat organ, der har fået overført kompetence fra en offentlig myndighed, der finder anvendelse. Det skyldes, at de krav til fortrolighed, der følger direkte af forordningen om akkreditering m.v., og som også er et afgørende led i akkrediteringsstandard (DS/EN ISO/IEC 17011), ikke er forenelige med tredjepartsaktindsigt som omhandlet i offentlighedsloven.

Bestemmelsen i *stk. 2*, er en direkte videreførelse af § 14, stk. 2 i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, der omhandler bemyndigelsen til at fastsætte mere detaljerede regler om akkrediteringens udførelse og akkrediteringsorganets opgavevaretagelse. Bestemmelsen er udtryk for, at regler om de krav, der stilles til en akkrediteringsydelse, skal være i overensstemmelse med forordning nr. 765 om akkreditering.

Bestemmelsen i *stk. 3*, foreslås opretholdt fra § 14, stk. 3 i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, som giver mulighed for, at det nationale akkrediteringsorgan, inden for rammerne af forordning nr. 765 om akkreditering, kan foretage akkreditering i udlandet. Der fastsættes ikke nærmere regler om, hvordan en sådan akkreditering skal foretages, idet beslutningen herom overlades til akkrediteringsorganet. Dog skal der udarbejdes en særskilt kontrakt om muligheden

for sådanne akkrediteringer, således at myndigheden er bekendt med karakteren af det arbejde, som det nationale akkrediteringsorgan foretager i udlandet.

Til § 19

Bestemmelserne i § 19 er en direkte videreførelse af § 15, stk. 1 i lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Efter bestemmelsen i *stk. 1*, fastsætter erhvervsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, regler om metrologi. Reglerne fastsættes i dag i bekendtgørelser og måletekniske direktiver.

Bemyndigelsen skal udmøntes i en bekendtgørelse om, hvem der skal foretage bemyndigelsen, hvilke krav, der stilles til den bemyndigende myndighed, det bemyndigede organ samt bemyndigelsesdokumentet. Det vil således kunne forekomme, at både en styrelse under Erhvervsministeriet og et privat organ, f.eks. DANAK, kan foretage selve bemyndigelsen.

Metrologien i Danmark bygger i dag på internationale aftaler, nemlig to globale konventioner (Meterkonventionen, CGPM, og Den Internationale Organisation for Legal Metrologi, OIML), to europæiske aftaler (EUROMET for fundamental metrologi og WELMEC for legal metrologi), samt samarbejdet i EU. Samarbejdet i EU er udmøntet i en række direktiver, der er gennemført i Danmark ved bekendtgørelser, udstedt af Sikkerhedsstyrelsen med hjemmel i lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Udpegningen som bemyndiget organ er med bestemmelsen i *stk. 2*, forudsat i henholdsvis nationale regler (regler om, at prøvning og verifikation skal ske af et særligt organ, der i sidste ende er bemyndiget af staten til at varetage myndighedsopgaver vedrørende sikring af, at et måleinstrument måler præcist) og EU-regler (direktivkrav om overensstemmelsesvurdering af et produkt eller et kvalitetsstyringssystem, der skal være i overensstemmelse med de væsentlige krav, et givet direktiv stiller, for at et produkt er fremstillet korrekt).

Bemyndigelsesbestemmelsen skaber således grundlag for to forskellige typer af udpegning af organer. Formålet med et bemyndiget organ er dog det samme, uanset om udpegningsgrundlaget er nationalt eller EU-retligt. Det bemyndigede organ skal udføre opgaver på statens vegne, således at den, der gør brug af organet, kan have tillid til den måde, opgaven løses på.

Bestemmelsen i *stk. 3*, hjemler adgang uden retskendelse til lokaliteter m.v. for at varetage hvervet med måleteknisk kontrol.

Til § 20

Den foreslåede bestemmelse er en direkte videreførelse af den gældende § 16 i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Bestemmelsen i *stk. 1*, fastsætter rammerne for de priser, det nationale akkrediteringsorgan kan tage for deres akkrediteringsydelser. Rammerne skal fastlægges på en sådan måde, at der skabes

mulighed for en indtjening, der sikrer tilstrækkelige økonomiske ressourcer til, at akkrediteringsorganet kan varetage udviklingen af nye tiltag inden for akkrediteringsområdet. Derudover skal rammerne give mulighed for at understøtte områder, hvor akkreditering forekommer i begrænset omfang og hvor prisen for akkreditering ville afspejle dette, hvis ikke der i forbindelse med prisfastsættelsen var mulighed for at tage højde herfor. Dette prisfastsættelsesprincip er til gavn for samfundsøkonomien, da der dermed skabes det mest gunstige udgangspunkt for et velfungerende akkrediteringssystem.

Kravet om, at priserne fastsættes på baggrund af de oven for nævnte aftalte rammer, hænger blandt andet sammen med, at forordning nr. 765 om akkreditering forpligter danske virksomheder til at søge om akkreditering hos det danske akkrediteringsorgan, såfremt organet udbyder den efterspurgte ydelse. Der er således i princippet tale om en monopollignende stilling, hvorfor det er et krav, at principperne for prisfastsættelsen er aftalt med erhvervsministeren.

Fastsættelsen af priser for opgaver, som det nationale akkrediteringsorgan f.eks. løser på tredjelandes markeder (dvs. lande uden for EU/EØS), er ikke omfattet af bestemmelsen. Det skyldes blandt andet, at de nationale akkrediteringsorganer i medfør af forordning nr. 765 om akkreditering gerne må konkurrere med hinanden på tredjelandes markeder, når blot konkurrencen ikke får konsekvenser for deres virksomhed i EU/EØS.

For at ensrette grundlaget for varetagelse af administrationen af loven foreslås det i *stk. 2*, at skabe en hjemmel på metrologiområdet, der nærmere beskriver den type af opgaver, der kan tages betaling for at løse. Gebyrernes størrelse fastsættes i en bekendtgørelse, som det er sket hidtil.

Til § 21

Den foreslåede bestemmelse er en direkte videreførelse af den gældende § 17 i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Med bestemmelsen i *stk. 1*, kan en afgørelse om tilbagekaldelse, suspendering eller begrænsning af en meddelt akkreditering og afgørelse om afslag på eller begrænsning af en ansøgt akkreditering ikke forlanges indbragt for domstolene, men skal i stedet indbringes for det nationale akkrediteringsorgan, jf. den foreslåede § 21, *stk. 3*, med henblik på, at organet kan foretage en revurdering af afgørelsen set i lyset af de argumenter, klageren anfører.

Med bestemmelsen i *stk. 2*, skal det nationale akkrediteringsorgan tilrettelægge klagebehandlingen i overensstemmelse med de krav, der er i akkrediteringsstandarderne, DS/EN ISO/IEC 17011. Det nationale akkrediteringsorgan skal i lyset af klagerens indvendinger vurdere sagen på ny. Hvis det nationale akkrediteringsorgan ikke finder, at der er grundlag for at give klageren medhold, meddeles klageren dette. Herefter kan det nationale akkrediteringsorgans afgørelse i medfør af den foreslåede § 21, *stk. 4* indbringes for Klagenævnet for Udbud. Klager over akkrediteringsafgørelser har ikke opsættende virkning.

Med bestemmelsen i *stk. 3*, kan enhver der har fået helt eller delvist afslag på en afgørelse truffet om imødekomme af ansøgning af eller suspension eller tilbagekaldelse af en meddelt akkreditering, indbringe klagen for akkrediteringsorganet.

Med bestemmelsen i *stk. 4*, kan klagen indbringes for Klagenævnet for Udbud, såfremt afgørelsen efter *stk. 3* ikke fører til, at klageren får medhold.

Efter bestemmelsens *stk. 5*, foreslås en klagefrist på 4 uger, fra afgørelsen er meddelt. Indførelse af en klagefrist bidrager til en mere præcis retstilstand og en mere hensigtsmæssig administration af loven. Indførelsen af en klagefrist sker således af hensyn til både myndigheder og de erhvervsdrivende.

Til § 22

Bestemmelsen er en direkte videreførelse af § 17 a i lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Indtil 1. januar 2008 var måletekniske direktiver og tekniske forskrifter om akkreditering, herunder tekniske specifikationer vedrørende metrologi og akkreditering, undtaget fra offentliggørelse i Lovtidende ved kongelig anordning nr. 267 af 15. april 2005, som ændret ved anordning nr. 1028 af 17. oktober 2006, hvorefter måletekniske direktiver om mål og vægt på metrologiområdet og tekniske forskrifter om akkreditering ikke indførtes i Lovtidende.

Med bestemmelsens *stk. 1* videreføres den mulighed, der var indtil januar 2008, for at undtage sådanne tekniske forskrifter og tekniske specifikationer vedrørende metrologi og akkreditering fra offentliggørelse i Lovtidende.

De relevante tekniske specifikationer er primært standarder, guides, guidelines, normer, rekommendationer, resolutioner, retningslinjer eller tekniske definitioner udarbejdet af nationale eller internationale standardiseringsorganer som f.eks. Dansk Standard (DS), European Committee for Standardization (CEN), International Organisation for Standardization (ISO), nationale og internationale akkrediteringsorganer og sammenslutninger som f.eks. Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond, DANAK (DANAK) og European Co-operation for Accreditation (EA), af brancheorganisationer m.v. eller af sammenslutninger og organisationer inden for metrologi, som f.eks. European Cooperation in Legal Metrology (WELMEC), International Organization of Legal Metrology (OIML) og Organisation Intergouvernementale de la Convention du Mètre (Meterkonventionen).

De relevante standarder for måleinstrumenter og forskrifter for akkreditering er enten detaljerede tekniske dokumenter eller standarder for certificering og akkreditering i relation til produkter, personer, inspektioner eller kvalitetsstyringssystemer, der er rettet imod snævre kredse af professionelle erhvervsdrivende.

Med ændringen af lovtidendeloven vil tekniske forskrifter og visse andre forskrifter, der udstedes indenfor Sikkerhedsstyrelsens ressort, ikke længere kunne undtages fra indførelse i Lovtidende. Fælles for disse forskrifter er, at de henviser til forskellige tekniske specifikationer, som også vil blive omfattet af kravet om indførelse i Lovtidende.

Da det vil skabe problemer i forhold til en hensigtsmæssig administration at indføre alle tekniske forskrifter og i særdeleshed tekniske specifikationer i Lovtidende, foreslås det i *stk. 2*, at der indsættes hjemmel til, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at forskrifter og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, installationer, indretninger, produkter m.v., efter en konkret vurdering ikke indføres i Lovtidende. Det foreslås samtidig,

erhvervsministeren i tilknytning hertil bemyndiges til at fastsætte regler om, hvordan oplysning om indholdet af forskrifterne og specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, i stedet kan fås.

Med bestemmelsen i *stk. 3*, kan erhvervsministeren fastsætte regler om, at tekniske specifikationer skal være gældende, selvom de ikke foreligger på dansk. Uanset at tekniske specifikationer med forslaget kan være gældende, selv om de ikke foreligger på dansk, vil det fortsat være nødvendigt at foretage en individuel vurdering af, om der skal ske oversættelse af de enkelte standarder og andre tekniske specifikationer. Der vil således være behov for, at standarder, der f.eks. anvendes af en bredere personkreds eller af enkeltpersoner, som ikke er internationalt orienterede, bliver oversat.

Kapitel 10

Overgangsbestemmelser

Til § 23

Med bestemmelsen foreslås, at eksisterende indsatser, der er igangsat af erhvervsministeren med hjemmel i § 2, stk. 1, nr. 1-10 og stk. 2, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling, fortsætter uændret.

Til § 24

Med bestemmelsen i *stk. 1*, foreslås det, at eksisterende regionale projekter, der er igangsat efter indstilling fra de regionale vækstfora med finansiering fra de regionale udviklingsmidler, og som har opnået tilsagn om tilskud inden denne lovs ikrafttræden, fortsætter på gældende vilkår.

Alle eksisterende tilsagn om anvendelse af de regionale udviklingsmidler videreføres enten i statsligt regi eller videreføres af regionerne.

Regionerne kan ikke efter denne lovs ikrafttræden iværksætte nye erhvervsfremmeindsatser med finansiering fra de regionale udviklingsmidler.

Med bestemmelsen i *stk. 2*, kan erhvervsministeren efter aftale med Danske Regioner overflytte eksisterende regionale projekter til Erhvervsstyrelsen. Dette kræver, at de regionale projekter, der er finansieret af de regionale udviklingsmidler, overflyttes til staten.

Hvis det efter aftale mellem regeringen og Danske Regioner besluttet at overføre de regionale projekter, der er omhandlet i *stk. 1*, bemyndiges erhvervsministeren til at overflytte eksisterende projekter til Erhvervsstyrelsen med henblik på at afslutte dem.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, forpligter regionerne til at friholde staten for udgifter, der følger af krav om tilbagebetalinger, erstatninger eller lignende, der pålægges staten som følge af lovgivning eller manglende opfyldelse af vilkår i tilsagn, jf. *stk. 2*.

For tilsagn, der af regionerne er afsluttet og afregnet inden overdragelse af administrationen til staten, forpligtes regionerne til at friholde staten for enhver udgift, der pålægges staten som følge af ufinansierede garantier eller løfter udstedt af regionerne, manglende overholdelse af lovgivning, herunder tilbagebetalingskrav som følge af manglende overholdelse af EU's

statsstøtteregele, erstatningskrav m.v. Med ufinansierede garantier tænkes der f.eks. på øvrige garantiforpligtelser af samme type som regionernes "nedlukningsgaranti" over for Copenhagen Capacity.

For igangværende tilsagn og projekter, der er givet og igangsat af regionerne inden overdragelse af administrationen til staten, er regionerne forpligtet til at friholde staten for enhver udgift, der følger af tilbagebetalingskrav, erstatningskrav m.v., der pålægges staten, men som skyldes regionernes manglende iagttagelse af krav i loven eller fællesskabsretlige regler, manglende opfyldelse af en kontraktretlig forpligtelse eller lignende.

Med bestemmelsen i *stk. 4*, kan erhvervsministeren beslutte at fortsætte projekter, der har modtaget en skriftlig, politisk hensigtserklæring om regionale tilskud og garantier ud over 2018, såfremt det vurderes nødvendigt for at sikre en hensigtsmæssig overgang for projekterne. Bestemmelsen gælder alle hensigter givet inden indgåelse af den politiske aftale om forenkling af erhvervsfremmesystemet med Dansk Folkeparti den 24. maj 2018.

I de tilfælde, hvor regionerne har udtrykt en politisk hensigt om fremtidig finansiering eller garantier udover de juridisk forpligtende regionale tilsagn om finansiering med de regionale udviklingsmidler, er hverken staten eller Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse bundet heraf.

For projekter, der har modtaget en klar politisk hensigt i form af en skriftlig hensigtserklæring, resultatkontrakt el. lign, om juridisk bindende tilsagn om regionalt tilskud eller garantier ud over 2018, kan erhvervsministeren beslutte at fortsætte disse helt eller delvist i en tidsbegrænset periode, hvis det vurderes nødvendigt for at sikre en hensigtsmæssig overgang for projekterne.

Der skal løbende foretages en identifikation af denne type behov.

Med bestemmelsen i *stk. 5*, sikres, at for projekter, der indstilles til forvaltningsmyndigheden for EU's strukturfonde inden 31. december 2018, men som ikke når at få tilsagn før indstillingsrettens overflytning til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, jf. § 9, stk. 1, nr. 3, overtages behandlingen af ansøgningen af Erhvervsstyrelsen.

Til § 25

Med bestemmelsen i § 25, kan erhvervsministeren udarbejde en midlertidig strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats, der gælder indtil udgangen af 2019.

Strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats, der udarbejdes af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, jf. lovens § 9, stk. 1, nr. 1, er en afgørende forudsætning for, at der kan udmøntes erhvervsfremmemidler og sikres fremdrift i udmøntningen af strukturfondsmidlerne.

Udarbejdelsen af strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats skal ske gennem en inddragende proces, så det sikres, at decentrale interesser og prioriteter inddrages i strategien. Dette er en forholdsvis tidskrævende proces.

For at sikre udmøntningen og fremdriften af strukturfondsmidlerne, hvor der gælder særlige EU-regler til forbrug af midler, og for at sikre at erhvervsfremmemidlerne kommer virksomhederne til gode uden afbrydelse af indsatsen, udarbejder erhvervsministeren en midlertidig strategi for

den decentrale erhvervsfremmeindsats, der alene omhandler 2019. Denne proces sker parallelt med udarbejdelsen af en ny strategi, der skal gælde fra 2020 og frem.

Den midlertidige strategi udarbejdes med udgangspunkt i de eksisterende regionale vækst- og udviklingsstrategier, nationale erhvervspolitiske strategier m.v. samt eksisterende programmer for strukturfondene.

Den midlertidige strategi koordineres med klyngeindsatsen.

Kapitel 11

Ændringer i anden lovgivning

Uddannelses- og Forskningsministeriet

Til § 26

Efter § 21 i lov om Danmarks Innovationsfond skal fonden koordinere sin bevillingsfunktion med andre relevante offentlige og private bevillingsmyndigheder, herunder regionale myndigheder. Koordineringsforpligtelsen gælder både sammensætningen af virkemidler og temaer samt tilrettelæggelsen af administrationen.

Med den foreslåede ændring vil det fremgå af lovens § 21, at Innovationsfonden skal koordinere sin bevillingsfunktion med andre relevante offentlige og private bevillingsmyndigheder.

Formålet med den foreslåede ændring er at tilpasse rammerne for koordineringsforpligtelsen til de foreslåede ændringer af erhvervsfremmeindsatsen.

Det generelle formål med fondens koordineringsforpligtelse vil som hidtil være at undgå overlappende bevillinger med andre bevillingsmyndigheder, at sikre understøttelse af forskning, teknologiudvikling og innovation i alle faser fra idé til udvikling, at sikre sammenhængende dansk deltagelse i internationale puljer, der udmønter tilskud til forskning, teknologiudvikling og innovation, og at understøtte udviklingen af ensartede og enkle ansøgningsprocedurer og vilkår for offentlig udmøntning af bevillinger til forskning, teknologiudvikling og innovation.

Økonomi- og Indenrigsministeriet

Til § 27

Regionslovens § 5 giver en oversigt over regionsrådets opgaver, idet det fremgår af bestemmelsen, at varetagelsen skal være i overensstemmelse med den lovgivning, der regulerer de nævnte områder.

Til nr. 1

Af regionslovens § 5, stk. 1, nr. 2, litra a, fremgår, at regionerne udarbejder regionale vækst- og udviklingsstrategier og opgaver til understøttelse heraf.

Til nr. 2

Af regionslovens § 5, stk. 1, nr. 2, litra b, fremgår, at regionerne nedsætter vækstfora, som har ansvaret for udarbejdelse af bidrag, der omhandler de erhvervs- og vækstrettede dele af den regionale vækst- og udviklingsstrategi, og udarbejdelse af indstillinger til regionsrådet om anvendelse af midler til erhvervsudvikling.

Med den foreslåede ændring udgår ”vækst og” i § 5, stk. 2, litra a, således at regionsrådet fremover alene udarbejder regionale udviklingsstrategier og opgaver til understøttelse heraf. Med den foreslåede ændring udgår § 5, stk. 2, litra b, således at regionsrådet fremover ikke skal nedsætte regionale vækstfora.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at regionsrådet ikke længere skal udarbejde erhvervs- og vækstrettede strategier og nedsætte regionale vækstfora.

Der henvises til lovforslagets § 14 samt til lovforslagets bemærkninger afsnit 3.4.1 og 3.4.2.

Miljø og Fødevareministeriet

Til § 28

Det fremgår af den nugældende lov om landbrugsejendomme, at kommunalbestyrelserne mindst en gang i hver valgperiode i samarbejde med Miljø- og Fødevareministeriet skal udarbejde og offentliggøre en analyse af jordbrugserhvervene, der skal sikre, at de jordbrugsmæssige interesser indgår i de regionale vækst- og udviklingsstrategier, kommuneplanerne og lokalplanerne, jf. § 3, stk. 1.

Med de foreslåede ændringer i lov om erhvervsfremme afskæres regionerne fra at udarbejde strategier inden for de erhvervs-, vækst- og turismerettede områder. Strategien benævnes herefter den regionale udviklingsstrategi.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.4.1 og 3.4.2.

Til § 29

Det fremgår af den nugældende lov om miljøbeskyttelse, at regionsrådet inden for denne lovs formål kan give tilskud til projekter, der bidrager til at realisere den ønskelige fremtidige udvikling, som beskrevet i den regionale vækst- og udviklingsstrategi efter lov om erhvervsfremme og regional udvikling, jf. § 18 a.

Med de foreslåede ændringer i lov om erhvervsfremme afskæres regionerne fra at udarbejde strategier inden for de erhvervs-, vækst- og turismerettede områder. Strategien benævnes herefter den regionale udviklingsstrategi.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.4.1 og 3.4.2.

Til § 30

Det fremgår af den nugældende lov om naturbeskyttelse, at regionsrådet kan give tidsbegrænsede tilskud til projekter, der bidrager til at realisere visioner og målsætninger i den

regionale vækst- og udviklingsstrategi efter lov om erhvervsfremme og regional udvikling inden for lovens formål, jf. § 55 a.

Med de foreslåede ændringer i lov om erhvervsfremme afskæres regionerne fra at udarbejde strategier inden for de erhvervs-, vækst- og turismerettede områder. Strategien benævnes herefter den regionale udviklingsstrategi.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.4.1 og 3.4.2.

Undervisningsministeriet

Til § 31

Det fremgår af lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., at med henblik på at understøtte regionens vækst- og udviklingsstrategi kan regionsrådet efter ansøgning fra en godkendt institution, jf. § 1, stk. 1, yde formåls- og tidsbestemte udviklingstilskud, herunder anlægstilskud, til bl.a. efteruddannelse, information, udvikling af fag, valgfag og mere specialiserede studieretninger til de ungdomsuddannelser, der er nævnt i § 13, stk. 2, og til almen voksenuddannelse, forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne samt tilskud til udvikling af en institution i et landdistrikt eller udkantsområde. På Bornholm varetages regionsrådets opgave dog af kommunalbestyrelsen, jf. § 10, stk. 3.

Det fremgår af aftale af 5. juni 2018 mellem regeringen og Danske Regioner om regionernes økonomi for 2019, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse vil stå for at koordinere og udarbejde en samlet strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats, herunder indstilling til udmøntning af strukturfondsmidler.

Bestemmelsen i § 10, stk. 3 ophæves dermed. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.4.1 og 3.4.2.

Til § 32

Det fremgår af lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, at med henblik på at understøtte regionens vækst- og udviklingsstrategi kan regionsrådet efter ansøgning fra en selvejende institution yde formåls- og tidsbestemte udviklingstilskud, herunder anlægstilskud til bl.a. efteruddannelse, information, udvikling af fag, valgfag og mere specialiserede studieretninger til de ungdomsuddannelser, der er nævnt i stk. 5, bortset fra ungdomsuddannelser, som finder sted på private hf-kurser og private gymnasieskole, samt tilskud til udvikling af en institution i et landdistrikt eller udkantsområde. På Bornholm varetages regionsrådet opgave dog af kommunalbestyrelsen, jf. § 34, a, stk. 2.

Det fremgår af aftale af 5. juni 2018 mellem regeringen og Danske Regioner om regionernes økonomi for 2019, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse vil stå for at koordinere og udarbejde en samlet strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats, herunder indstilling til udmøntning af strukturfondsmidler.

Bestemmelsen i § 55 a, stk. 2, ophæves dermed. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.4.1 og 3.4.2.

Til § 33

Det fremgår af lov om institutioner for forberedende grunduddannelse, at med henblik på at understøtte en regions vækst- og udviklingsstrategi kan regionsrådet efter ansøgning fra en institution for forberedende grunduddannelse beliggende i regionen yde formåls- og tidsbestemte udviklingstilskud, herunder anlægstilskud. Tilskud kan bl.a. ydes til efteruddannelse, information, udvikling af fag og valgfag, værkstedsfaciliteter og andre faciliteter, ordblindeundervisning og anden specialpædagogisk bistand, sommerferieaktivitet, ekskursioner, sundheds- og ernæringstiltag og tilskud til udvikling af en institution i et landdistrikt eller yderområde. På Bornholm varetages regionsrådets opgave dog af kommunalbestyrelsen, jf. § 31, stk. 2.

Det fremgår af aftale af 5. juni 2018 mellem regeringen og Danske Regioner om regionernes økonomi for 2019, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse vil stå for at koordinere og udarbejde en samlet strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats, herunder indstilling til udmøntning af strukturfondsmidler.

Bestemmelsen i § 31, stk. 2, ophæves dermed. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.4.1 og 3.4.2.

Kapitel 12

*Ikrafttrædelse og territorial gyldighed**Til § 34*

Lovforslaget forventes at kunne træde i kraft den 1. januar 2019.

Med loven ophæves lov om erhvervsfremme og regional udvikling, jf. lovbekendtgørelse nr. 820 af 28. juni 2016.

Med bestemmelsen i *stk. 3*, ophæves lov nr. 113 af 1. februar 2010 om fond til grøn omstilling og erhvervsmæssig fornyelse, som ændret ved § 20 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, som senere ændret ved lov nr. 156 af 20. februar 2013 om ændring af lov om fond til grøn omstilling og erhvervsmæssig fornyelse (Markedsmodningsfonden). Dermed nedlægges Markedsmodningsfonden.

Markedsmodningsfonden medfinansierer i dag virksomheder, der vil teste innovative produkter sammen med potentielle kunder og slutbrugere, og derefter tilpasse produkterne på baggrund af testbrugernes feedback.

Midlerne, der i dag overføres til Markedsmodningsfonden via finansloven, prioriteres i stedet til Innovationsfonden, hvor det er muligt at sikre en fortsat virksomhedsrettet markedsmodningsindsats, der kan være med til at åbne det danske marked for nye produkter og serviceydelser.

Sager, hvor der er meddelt tilsagn om tilskud fra Markedsmodningsfonden inden tidspunktet for ophævelsen af lov om markedsmodningsfonden, færdigbehandles dog efter de hidtil gældende regler indtil endelig projektafslutning.

*Territorial gyldighed**Til § 35*

Bestemmelsen fastsætter lovens gyldighedsområde, der ikke umiddelbart omfatter Grønland og Færøerne.